

கல்கி

KALKI 31.1.88 ரூ. 2.

மீட்கப்பட்ட
கொத்துழமைகளுக்கு
மீண்டும் துயரம்!

1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532. 2533. 2534. 2535. 2536. 2537. 2538. 2539. 2540. 2541. 2542. 2543. 2544. 2545. 2546. 2547. 2548. 2549. 2550. 2551. 2552. 2553. 2554. 2555. 2556. 2557. 2558. 2559. 2560. 2561. 2562. 2563. 2564. 2565. 2566. 2567. 2568. 2569. 2570. 2571. 2572. 2573. 2574. 2575. 2576. 2577. 2578. 2579. 2580. 2581. 2582. 2583. 2584. 2585. 2586. 2587. 2588. 2589. 2590. 2591. 2592. 2593. 2594. 2595.

உயர்வு, அப்போது மூலக்கூறுகள்
மற்றும், எந்தும் மூலக்கூறுகள்
சுருக்க, அமைதி அமைதி
மேல்மேல், அமைதி அமைதி
மேல்மேல், அமைதி அமைதி
மேல்மேல், அமைதி அமைதி

പ്രസ്തുത വിവരങ്ങൾ

1. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 2. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 3. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 4. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 5. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 6. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 7. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 8. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 9. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 10. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)

கூப்பி
கூப்பி கிளப்பி
கூப்பி கிளப்பி
கூப்பி கிளப்பி

[illegible]

சிறந்த நபர் அமைச்சராகப் போனார்.

$$\begin{aligned} \text{---} \frac{1}{2} \frac{d}{dt} \int_{\mathbb{R}^3} |\nabla \phi|^2 dx &= - \frac{1}{2} \frac{d}{dt} \int_{\mathbb{R}^3} |\nabla \phi|^2 dx \\ \text{---} \frac{1}{2} \frac{d}{dt} \int_{\mathbb{R}^3} |\nabla \phi|^2 dx &= - \frac{1}{2} \frac{d}{dt} \int_{\mathbb{R}^3} |\nabla \phi|^2 dx \end{aligned}$$

ஷரீரா ஷர்வான்

மீனம்பாக்கம் விமான நிலையம். இது கிரிக்கெட் அணிதான். டெஸ்ட் ஆட விமானத்தில் வந்திருக்கிறார். காப்டன் ரவி சாஸ்திரியையும் ஆட்டக்காரர்களையும் தமிழக கிரிக்கெட் சங்க நிர்வாகிகள் மாரியாட்டு வரவேற்றனர். அப்பொழுது காப்டன் ரவி சாஸ்திரி, "இன்னும் தரேந்திர ஹிர்வானி எங்கே இருக்கிறார், அவரை அழைத்து வர வேண்டும்!" என்று தமிழக கிரிக்கெட் சங்க நிர்வாகிகளின் ஒருவரான சோனா அங்குதில்லும் அலிபாய்த்து ஹிர்வானியைத் தேடினர். அதற்குள் மற்ற கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்களாக கார்களில் ஏற்றிக் கன்னிமாரா ஹோட்டலுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். குன்னைய உருவம், கண்களில் வண்ணமிட்ட கண்ணாடி ஆடல் ஓர் ஓரத்தில் சங்கோதிரமாக நின்று கொண்டிருந்தார். அவரிடம் தயக்கியபடியே தெருவெய் சோனா, "நீங்கள் தரேந்திர ஹிர்வானி தானே?" என்று நிச்சயப்படுத்தி அவரைக் கடைக் காரியம் ஏற்றி அழைத்து வந்தார்! இப்படி ஒதுக்கி நின்று மனிதந்தான் சொன்ன டெஸ்டியே மேற்கித்தியத் திய

தயூவினைச் சுருட்டியெடுத்து வெற்றிக்கு வழிவகுத்தவர். கன்னிமாரா ஹோட்டலில் இந்நியாவுக்கு வெற்றி கொடுத்த இந்த வெக்ஸ்ஸின்னர் தரேந்திர ஹிர்வானிதான் வெற்றி 'பேக்' வெட்டி அனைத்து ஆட்டக்காரர்களுக்கும் வழங்கினார். "நான் ஓர் அன்னியம் போல் சொன்னுக்கு வந்திருக்கிறேன்! முதல் நடவடிக்கை டெஸ்ட் பிரவேசம் எனக்கு! பதினாறு லிக் கெட்களை எடுத்து, ஒரே நாளில் கூடைப் புகழோடு 'Man of the Match' பத்திரியம் குளையும். கிரிக்கெட் கண்ட்மோஸ் போட்டு அனீதக் பத்திரியம் குளையும் பெற்றுச் செல்விறேன்!" என்று மகிழ்ச்சியோடு கைகூடக் கிய போது சொன்னார் தரேந்திர ஹிர்வானி! வெற்றியும் பாராட்டு மொழிகளும் அவரது சங்கோஜ கபாவந்தை தீக்கிவிட்டன!

தரேந்திர ஹிர்வானி உத்தரப்பிரதேசத்தில் கோரக்பூரில் பிறந்தவர். அவரது பெற்றோர் 'செங்கல் ரூன்' வானிபத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு சொல்லிக் கட்டாரன்

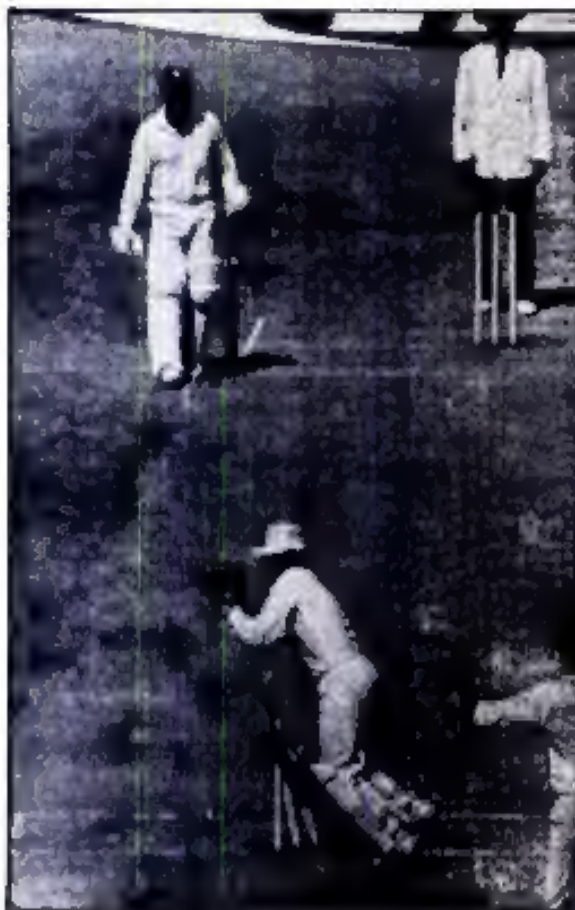
படுத்திய போது தோரக்குரலிடுத்து நழுவி
படிப்புக்கும் கிரிக்கெட் விளையாட்டுக்கும் மராக
மத்தியப் பிரதேசம் இந்தோருக்குக் குடி
பெயர்த்தார்! ஒரு சிறு அளையில் வாழ்ந்து
வந்த நரேந்திர ஹர்வானி! சஞ்சய் துக்கேட்
அளித்த ஊக்கத்தில் இந்தோர் நேரு விடேப
யத்துக்கே வந்து ஆங்கிலேய தங்கலாஸு?
எத்த கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர் பாட்டிப் பறிந்
சிக்கு வந்தாலும் எத்தனை மணி நேரமானாலு
மும் அவர்கள் பிராக்மஸுக்கு உதவ பெள
லிப் செய்யக் கனக்காதவர் ஹர்வானி! பத்
தொன்பது வயதிலிருக்கான கிரிக்கெட் குழு
வில் ஆஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்று 23 விக்
கெட்டுகள் வீர்த்திய பெருமை இவருக்கு
உண்டு! சண்டிகரில் மேற்கிந்தியத் தீவு குழு
வினரில் ஆறு விக் கெட்டுகள் சரித்ததால்
சென்னை விடமிருந்து 'நுளழுவுச் சீட்டு'
விடைத்து விட்டது இவருக்கு!

சிதம்பரம் ஸ்பேட்டியம் நரேந்திர ஹர்வா
னியை மாபெரும் 'நரேரோ' வாக்கி விட்டது.
33.3 ஓவர்களில் 8 மெட்டன் ஓவர்கள்
தொடு, 136 ரன்களை மேற்கிந்தியத் தீவுக்
குக் கொடுத்து 16 விக் கெட்டுகள் சரித்தார்,
நரேந்திர ஹர்வானி.

சிதம்பரம் ஸ்பேட்டியத்தில் நரேந்திர ஹர்
வானியின் தோளில் கைபோட்டுக் கொண்டு
ஸ்ரீகாந்த் சொன்னது: "மேற்கிந்தியத் தீவுக்
குழு வினரின் அனைத்து விக் கெட்டுகளையும்
மூட்டை கட்டிக் கொண்டு போகப் போகி
ரேம், பாருங்கள்!" - ஸ்ரீகாந்த் சொன்ன
தைச் சென்று காட்டினார் ஹர்வானி.

பெலிலியல் முதல் மத்திரி பாக்கலில்
ஆர். எம். வீரப்பன் அணிந்திருந்தார்.

* அவர் சதம் போட்டதும் சரமன், பரட் வந்ததி
செக்கனின் வாழ்த்துக்கு தவறி தெறிக்கெழுந்த.

அவருக்குப் பின்னால் என்னது நுரைசாரி.
மாட்டிப் பார்த்ததொடு நிலையால் அரவியல்
சுயமானத்துக்கு வேறு ஹர்வானியை
இழுத்து விட்டாரே! இனி விளம்பரங்க
ளுக்கு கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்கள் பணம்
வாய் தவறு போல் அரவியல் பப்ளிகிட்டிக்கு
உதவியும் சரமன்டி கெட்டுவால் போனார்!

மேற்கிந்தியத் தீவு குழுவினர் ஏழு விக்
ன்களைக் கிளப்பி இந்தியக் குழுவினர் ரன்
களை எட்டிப் பிடிக்க முயன்றனர். வாய்ஷ 1,
கொடி 3, பட்டில் 3, விடேவில் 1. ஆவி
றும் மூவாந்திர பவிதமாகலில்லை. விக் கெட்டு
கள் சரிவ் மேற்கிந்தியத் தீவுக் குழுவினர்
மாளேனார்! கொண்டிரிகல் கண்ணத்தில்
கை கண்ணியாபடி. படு சொகத்துடன்
பெலிலியல் மாடியில் அணிந்திருந்தார்.

கர்பாட் ரவி சரமன்டிவிடம் ஒரு மினி
பெட்டி:

"மேற்கிந்தியத் தீவுக் குழுவினரிடமிருந்து
வெற்றியைப் பறித்துக் கொள்ள நீங்கள்
செய்த சாகசம் என்ன?"

* ஹரிவானிலில் பந்து வீசிவெ. பிரன்வொரே கை. கப் செவல். அடியுட் ஆளுர் றுஜாகல்.

"லெக் ஸ்பின்னர் ஹரிவானிலிடம் எனக்கு அளவற்ற நம்பிக்கை. அவரது திறமையைப் பயன்படுத்தத் தீர்மானித்தேன். ஒரு நல்ல லெக்ஸ்பின்னர் பான்ட் பௌலரை விட உபயோகமானவர். பொறுமையோடு அவரைத் தட்டிக் கொடுத்துப் போட வைத்தாய் எனிக் குழுவின்ருக்குப் போடபத்துத் தான்! நான் லெக் ஸ்பின்னரைத்தான் என் 'டிர்லிப் காட்டர்'க வைத்துப் பயன்படுத்தி வேன்!"

"புதிதாகக் விடைத்துள்ள காப்டன் பொறுப்பை எப்படி தீர்வாதிக்கிறீர்கள்? சக ஆட்டக்காரர்களிடம் பூனை ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கிறதா?"

"ஒவ்வொரு பந்தப்பந்தையும் வெற்றிகரமாக ஆக்குவதில் கவனத்தோடு பாடுபடுகிறேன்! நூறு சதவீதம்தான் சக ஆட்டக்காரர்களின் ஒத்துழைப்பு எனக்குக் கிடைக்கிறது. வெற்றிக் களீயில் அவர்களும் பங்கேற்கிறார்கள். வெற்றி வாய்ப்புக்கள் பொருத்தம்

* சதம் போட்ட களீயில் கை. கபன் ஆட்டம்.

பொது பிரச்சனைகள் மறைத்து விடுகின்றன!

"இளைஞர்கள் நிரேந்திரதரிவான், டபிள்யூ. வி. ராமன், அஜாய் சிமா பற்றி?"

"சிதம்பரம் கட்டிடவழத்தில் இந்த மூன்று நட்சத்திரங்களுமே நன்கு சோதித்தார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல எதிர்காலம் உண்டு."

"இந்தியக் குழுவுக்கு இன்னும் பான்ட் பௌலர்கள் தேவையா? கருன் பந்து வீச்சி வேலை சமாளிக்க முடியுமா?"

"முடியாது. இந்தியக் குழுவில் போதிய அளவு பான்ட் பௌலர்கள் இருந்தால், 'World War' என்ற பெருமையை நாம் தொடர்ந்து நக்க வைத்துக் கொள்ளலாம்!"

"அனுபவம் மிக்க களீல் காவல்கர், வெவ்சிக்கர் இல்லாத குறை தெரிகிறதா?"

"அந்தத் தலைசிறந்த கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்கள் இந்தியக் குழுவுக்கு இல்லாதது ஷட்டம்தான். ஆனாலும் கிரிக்கெட் பற்றிய பொன்மொழியொன்மறை திரிவாய்படுத்துகிறேன். 'தலைசிறந்த ஆட்டக்காரர்கள் வருவார்கள், போவார்கள். ஆனால் தொடர்ந்து ஆட்டம் தடைப்படாமல் முன்னேற வேண்டும்.' தலைசிறந்த ஆட்டக்காரர்களை விட கிரிக்கெட் ஆட்டம் உன்னதமானது! பல இளைஞர்கள் உருவாகி வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு."

— குண்டமுணி

படங்கள்: கே. என். சாரி

மீட்கப்பட்ட விகாத்தியஸைகளுக்கு மீள்வரும் சூயரம்!

கொடைக்காணல்
மீட்கப்பட்டவர்

"குண்டுபாய்வு வீடுகள் கால மீட்கப்பட்ட 2074
வடிகைகள்.

கொடைக்காணல்
மீட்கப்பட்டவர்

கொடைக்காணல்
விருந்து பண்ணில் சென்று,
சரிவாகப் படுகெட்டா
வது வி.மீ.யில் இருக்கும்
பூம்பாளையம் என்றும் கிராமத்தில்
இறங்கி, அங்கு
குந்து ஏற்றங்களும் இறக்
கங்களும் நிரம்பிய காட்
டுப் பாளையம் - நடத்
தால், 'இந்தப் பக்கங்களில்
கஞ்சாச் செடி வளர்க்கி
ருங்கார்கள்' எனப்போல
உயிரோட இருப்ப முடி
வாது என்று வழிப்
போக்கர்கள் வர்ணிப்
பார்கள். அனாதை மீட்டுக்
கொண்டு, பூம்பாளையம்
பள்ளத்தாக்கின் அழகை
யும் ரசித்துக் கொண்டு-
வலி தாளாமல் கெடுதல்
முட்டிக் கால்களைச் சமா
தா ணப் படுத் திக்
கொண்டே கமாரி எட்டு
வி.மீ. தூரம் நடத்தால்
குண்டுப்பட்டு விடுதல்
நகர் என்னும் மரியவுச்சிப்
பிரதேசத்துக்கு வந்து
சேருவோம். இங்கேதான்
கொடைக்காணல் மரிக
களில் கொத்துடிமைகளாக
இருந்து மீட்கப்பட்ட
தூற்று தும்பத்தேழு இயங்
கைத் தமிழர் குடும்பங்கள்

தடியை மீட்டப்பெட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைச் சந்தித்தபோது நங்கள் சோகக் கணதையாக ஒரு ஆரம்பித்தார்கள்...

"ஏழு பேரைத் திருப்பவும் இத்தியாய்க்குத் அழைக்கவிட்டா இலங்கையில் நானு பெருக்குத் தடியினம் வழங்கப்படும் என்ற கிரிமாவோ - சாந்தி ஒப்பந்தத்தின் பேரில் இத்தியா வந்தவங்க நாங்க. கமார் பத்து வருஷத்துக்கு முன்னாடி நாங்க இத்தியா திரும்பின போது, கொடுக்கப்பட்ட உதவிப் பணத்தை எவத்துக் கொண்டு பலரும் பல இடங்களில் ஏதோ ஜீவித்துக் கொண்டிருந்தோம்.

"அந்தச் சமயங்களில்தான் 'டான் இத் தியா' கம்பெனிலிலேயிருந்து ஒருவர் வந்தார். பட்டை உரிக்கிற வேலை. அக்கோஷியாவிற மாத்ரிலிருந்து உரிக்கணும். ஒரு கிலோ உரிச்சா முப்பது காசு கூறி. சாதாரணமாக ஒரு கூறு ஒரு நாளைக்கு ஐம்பது கிலோ உரிக்கலாம். திரும்பத்தின புதுஷன், பென் மாதிரெண்டு பேரும் உரிச்சா ஒரு நாளைக்கு முப்பது ரூபாய்க்கு மேல் சம்பாதிக்கலாம்னு சொன்னார்.

"பல இடங்களில் சரியாக் கூறி வேலை உடக்கி டைக்காமல் திட்டாடிக்கொண்டிருந்த எங்களுக்குத் - மண்டபம் முகாமல் வந்தி ரங்கி எங்கே போய் எப்படியி பிழைக்கிற துண்டே தெரியாமல் தவிக்கக்கொண்டிருந்த பலருக்கும் அதுவொரு வரப்பிரசாதமாகத் தெரிஞ்சது. உடனே அவரோடு பலரும் திரும்பத்தொடு புறப்பட்டுப் போனோம்.

"ஆனால் அயங்க கொள்ள மாதிர் ஒரு கிலோ பட்டைக்கு முப்பது பைசாக் கூறி கொடுக்கலா. ஏழு பைசா அளவுக்குத்தான் கொடுத்தாங்க. அதுவும் எங்ககிட்டம் பணமாக் கொடுக்கலா. அரிசி, பருப்புன்னு பொருளாததான் கொடுத்தாங்க. எப்போதாவது பணத் தேவை ஏற்பட்டுப் பணம் கெட்டோமன்னு, 'உங்க கண்களில் தூறு அந் ததும்புதுன்னு உடல் தானே இருக்கு; பணம் எங்கிருக்கு? போய் வேலைவைப் பாரு'ன்னு விரட்டிடுவாங்க. இந்தக் கொடுமையோடு புதுஷன், பென்சாதி ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து எங்கேயும் வெளியில போகக் கூடாதுன்னும் தடை போட்டாங்க. அப்படியி போனா எங்கே நாங்க அயங்ககிட்டேடுத்து தப்பிச் சுப் போயிரிலோமொன்னு அயங்களுக்குப் பணம்!

"இந்த மாதிரி திலை நாங்க இருந்தப் போதான், 'கொடைக்கானலுக்குப் புதுசா ஒரு சப்-கலெக்டர் வந்திருக்காரு. குர்ஷி கால் சிவதுன்னு பேரு. ரொம்ப நல்லவரு. ஏழைகளுக்கு உதவறவரு'ன்னு கேள்விப் பட்டோம். அவருகிட்டே சொன்னாலாவது நமக்கு ஒரு விமோசனம் பொருக்காதான்னு நாங்கலும் ரகசியமாக ஒரு மனு தயார் பண்ணி அவருகிட்டே கொடுத்தோம்.

"அவரும் வந்து பார்த்தாரு. விசாரிச்சாரு. எங்க நிலைமைப் பார்த்து அதிர்ச்சியானாரு.

* முத்துலட்சுமி

உடனே நடவடிக்கை எடுத்தாரு. உடனே அவருக்கு எத்தனையோ மெயிடத்துப் பிரக்னைகள். இருந்தாலும் அவரு கவங்கலே. தியாவத்துக்காக தின்னாரு. இதுக்கு நடுவுல மதுரைலே இருக்கிற மெஸ்ஸு பாட்டசாங்கிற சமூக சேவகரும் மத்தவங்கலும் எங்க நிலைமைக் கப்ரீம் கொர்ட்டுக்குத் தெரியப்படுத்தி னுங்க. கப்ரீம் கொர்ட்டும் ஒரு கமிட்டி போட்டு உண்மையை விசாரித்தது. உடனே எங்களுக்கு ஏதாவது செய்யணும்னு தாழி தாடி அரசைக் கேட்டது.

"தமிழ்நாடு அரசும் 'கொடைக்கானல் பத்திரிகையே 2,400 ஏக்கர் நெலம் இருக்கு. அதுல இந்தக் குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் இரண்டு ஏக்கர் விவசாய நெலம்; அனாதச் சீர்திருத்த ஸ்தாலிரும் பணம்; ரெண்டு கரையை மாடுங்க; வீடு... எல்லாம் தர்ப்போம்னு சொய்க் துறறி ஐம்பத்தேழு குடும்பங்களை யும் கொத்தடிமை நிலையிலேயிருந்து விடுவிச் சது.

"கப்ரீம் கொர்ட்டும் 'சரி அப்படியே செல் டுங்க. அதுவரைக்கும் குடும்பத்துக்கு மாதம் துறறிப் பத்து ரூபாயும் பெரியவங்க ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் பன்னிரண்டு கிலோ அரிசியும், நெய்வுங்களுக்கு ஆறு கிலோ அரிசியும் தானும்னு உத்தரவு போட்டது.

"ஆறு இதுவரைக்கும் எங்களுக்குத் தமிழக அரசு நெய்மேதும் கொடுக்கலா. கேட்ட போது 'இதோ இதுதான் உங்க திலம்; விவசாயம் செய்யுங்க' என்னு சில இடங்களில அதிகாரிகள் காட்டிய போது, 'இது எங்கள் மட்டா நிலம்; உன்னே வந்தால் என்ன தாராது தான் வரும்னு அந்த நிலச் சொத்தக்காரங்க சொன்னுங்க. நாங்க என்ன செய்ய முடியும?

"இளவ எய்வா வற்றையும் விட வேடிக்கை என்ன என்று கேட்கக்கூடிய எங்களுக்கான தெலுப் பதிலை கண்ணுல காட்டாமலேயே, பட்டாஸைப் பிடிபுக்க னு அதிகாரிகள் எங்களுக்குப் பட்டா கொடுக்க முன் வந்தது தான்" தெலுபே இவ்வாறு எப்படிப்பட்ட துடுக்கதிற்கு? னு கேட்ட போது, "மொதல்வ பட்டாஸை வாங்கிக்கங்க, பிறகு தெலத்தைப் பத்திப் பேசலாம்" னு சொல்றங்க. நாங்க மறுத்துப்போ பட்டாஸைத் தபால்ல அனுப்பிச்சாங்க. அந்தையும் திருப்பிவனுப்பிச்சப்போ நேர்ல வந்து, பட்டாஸை வாங்கிக்கலென்று கடைசில எங்களுக்கு வெட்டியான் வேலை தான் தீர்தா இருக்கோம்" னு சொல்லி எங்களுக்குத் துடுத்துக்கிட்டு இருக்கிற ரேஷனை டிலே பண்ணிக் துடுக்கிறாங்க. என்னங்க செய்யறது? இந்தனை எதுக்குங்க? வற்ற வறியை நீங்கனே பாத்திருப்பீங்க... எப்படி மிடுக்குள்ளது? சரிபண்ணித் தீரேன்னுங்க; செய்யுங்க. அந்தப் பானதலதான் உப்பு வாய்கப் போகறதுக்குக்கூட நாங்க எட்டு மி.மீ. நடக்கறோம்..."

"இது சம்பந்தமா நாங்க பிரதமர், ஐயுதி பதி, அமைச்சிகள்னு அத்தனை பேருக்கும் மனு அனுப்பிப் பாத்தது விட்டோம். அத்தனை ஏன்? கலையுக்குத் கூட மனு அனுப்பிச்சோம். வார்டிம் கண்டுக்கலை, நாங்க களமுக்கிறதுக்குத் தவாராயிருந்தும் எங்களுக்கு வேலை இல்லை. இவங்களை உழைக்க உழைக்கப் பழகிய எங்களுக்கு இங்கே அரசாங்கம் கொடுக்கிற ரேஷனை இவ்வசுமா வாய்கிச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பது ரொம்பவும் கேவலமா இருக்குது. அரசாங்கம் கடைசில எங்களை இப்படிச் செய்யுமனு தெரிஞ்சிருந்தா, பேசாம நாங்க கொத்துமுகைளாகவே பட்டை உரிச்சுக்கிட்டு இருந்திருக்கலாமென்று தோணுது போங்க... என்று சொல்லி முடித்தார்கள். நம்மைக் கூட்டமாக வந்து சந்தித்த சந்திரமோகன், அசோகன்,

திருமதி முத்துலட்சுமி, மகாநிங்கம் ஆதி யோநம் பற்றவர்களும்.

— இப்பத்தில், மீட்கப்பட்ட இந்தக் கொத்தடிமைகள் தும்பங்களுக்கு வழங்க இரண்டாயிரத்து அனாறு ஏக்கர் இருப்பதாகச் சொன்ன அதிகாரிகள், பிறகு இரண்டாயிரம் ஏக்கர்தான் இருக்கிறதென்றும், பின்பு ஐந்தாயிரம்பது ஏக்கர்தான் இருக்கிறதென்றும் அதன் பிறகு அற்றுத் தொண்ணூற்றைந்து ஏக்கர்தான் தயாராக உள்ளதென்றும் படிப்படியாகத் துறைத்துக் கொண்டே வந்தனர். கடைசியில் நிலமே இவ்வாமல் அண்மைநகர்தம் பட்டா வழங்கும் முஸ்தபு கனில் இறங்கியதற்கு என்ன காரணம்?

"ஆக்ரமிப்புக்கள்தான் காரணம்" என்று சொன்ன பலரும், "அரசு ரிகார்டுகளில் புறம் போக்காகக் காணப்படும் நிலங்களை அதிகாரிகள் அளக்க வரும் போதுதான் அது 'செல்லாக்கு' மிக்க பலராலும் ஆக்ரமிக்கப் பட்டுள்ள விஷயம் தெரிய வருகிறது. அந்தச் செல்லாக்குக்குப் பயந்து கொண்டுதான், கடைசியில் வேறுவறியில்லாமல், அப்பாலிகளான இந்த மக்களுக்கு நிலமில்லாமலேயே பட்டாக் கொடுத்துக் கை கழுவப் பார்க்கிறார்கள் அதிகாரிகள்..." என்று சொன்ன அயர்கள்.

உண்மையில் இந்த மக்களின் பிரச்சனைகளை அரசாங்கம் உடனடியாகத் தீர்க்க விரும்பினால், வேறு எதுவுமே செய்யத் தேவையில்லை; மறுபடியும் கொடைக்கானல் சப்-கலெக்டராகக் குர்னிகால் சிங்கையே நியமித்தால் போதுமா! உடனடியாகச் சட்ட விரோதிகளின் கொட்டம் அடக்கப்பட்டு விடும். இதுதான் பாதிக்கப்பட்ட அந்த மக்களுடைய கருத்து.

— இளங்கோவன்

அட்டை வண்ணப்படமும், மற்ற படங்களும்
கே. வி. ஆனந்த்

அடுத்த இதழில்...

பிறந்த பெற்றோர்களாய் வினங்க...

- அனுபவங்கள்
- ஆலோசனைகள்

அட்டைப்படக் கட்டுரை

புத்திசாலியான முதலீட்டாளர்களுக்கு மதிப்புமிக்க பரிசுகள்

எங்களது புதிய வாடிக்கையாளருக்கு புத்தாண்டுபரிசுகள்

சீட்டின் மொத்த மதிப்பு	தயக்கை மாதங்கள்	முன் அனுமதி எண்	
ரூ. 10,000	ரூ. 100x100 மாதங்கள்	351 87	சரஸ்வதி தட்டு
	ரூ. 250x40 மாதங்கள்	352 87	
ரூ. 15,000	ரூ. 500x30 மாதங்கள்	73 87	பிப்ளாஸ்டிக்
ரூ. 20,000	ரூ. 800x25 மாதங்கள்	344 87	
ரூ. 25,000	ரூ. 250x100 மாதங்கள்	502 87	பெரும் அடிப்பாகம் கொண்ட குக்கிங் பான்
	ரூ. 625x40 மாதங்கள்	503 87	
ரூ. 50,000	ரூ. 500x100 மாதங்கள்	499 87	அமெரிக்க உலகமக்ட் பதித்த முக்குத்தி (அல்லது) கலாக்கல்காரம்
	ரூ. 2000x25 மாதங்கள்	500 87	
	ரூ. 1000x50 மாதங்கள்	501 87	
ரூ. 1,00,000	ரூ. 1000x100 மாதங்கள்	498/87	சனமத்து பரிமாறும் பாத்திரங்கள். (அல்லது) H.P.T. கலாக்கல்காரம்
	ரூ. 2000x50 மாதங்கள்	497 87	
ரூ. 3,00,000	ரூ. 5000x50 மாதங்கள்	496 87	கமித் மிக்ஸர்

அதிக முதலீடு செய்யுமா? சீட்டு விவரங்கள்

அவக்கிகிதப்பட்டு மூலதனம் ரூ. 25.00 வட்டம்

செலுத்தப்பட்டு மூலதனம் ரூ. 19.00 வட்டம்

indu

மேலும் விவரங்களுக்கு எங்களின் ஏதாவதொரு கிளையை அணுகவும்.

இந்து சிட்டி பண்ட் (மதுரை) பிரைவேட் லிமிடெட்.

மத்திய பிரதேச அலுவலகம்:

155, வடக்கு உ.ம்மாள் ரோடு, தியாகராயபுரம், சென்னை-600 017.
போன்: 445529 & 447333

கிளைகள்:

154, வடக்கு உ.ம்மாள் ரோடு, தியாகராயபுரம், சென்னை-600 017
போன்: 447888

220, இரண்டாவது மாடிக், N.S.C. போஸ் ரோடு, நூர்ஜு-புரம்,
சென்னை-600 001. போன்: 25901 & 25178

194, வக்கிம் புது தெரு, மதுரை-625 001 போன்: 34940 & 31351

106, பெரிய தெரு, திருவண்ணாமலை-606 801. போன்: 2681

22, வணிகர் தெரு, காஞ்சிபுரம்-631 501 போன்: 3048

GROW RICH

WITH INDU

N.S.K. பில்டர்ஸ்

குறைந்த செலவில் வீடு கட்ட வேண்டுமா?
இதோ! என்.எஸ்.கே. பில்டர்ஸ் உங்களுக்காக அளித்திடும் மாபெரும் சலுகை

புரட்சித்திட்டம் புதுமைத்திட்டம்

1800 சதுர அடி மனையில் குறைந்த
பட்சம் 500 சதுர அடி கட்டிடப்
பரப்புள்ள ஒரு தனி வீடு

விலை சதுர அடி ஒன்றுக்கு
ரூ. 200/- (மனை உட்பட)

வங்கி ஊழியர்கள் மற்றும் மாதச்
சம்பளம் பெறுவோர்களுக்கு ஒரு
அரிய வாய்ப்பு!

10 மாவரும் வீழாக்காது சலுகை

ஒரு மனையின் விலை
ரூ. 20,000/- மட்டுமே

முதலில் செலுத்த
வேண்டிய தொகை 50%
மீதியை 90 நாட்களில்
செலுத்தலாம்.

வசதிகள்

1. எம்.எம்.டி.ஏ. (M.M.D.A) அங்கீகாரம் பெற்றது. நெ. PPD 40 10/87
2. தெவிவாண பத்திரிகை
3. மின்சார இரயில் மற்றும் பஸ் வசதிகள்
4. 10 அடி ஆழத்தில் கைவயுள்ள குடிநீர்
5. பள்ளிகள், ஆரம்ப கல்வா நிலையங்கள் இவை அனைத்தும் அருகாமையில் உள்ளன.

N.S.K. நகர்.

திருதின்றூர், சென்னை-602 024.

சலுகைகள்

1. உடனடியாக வீடு கட்டுவதற்கு உன்மையில் வீடுப்பழுக்களவர்களுக்கு 10% தங்குபடி வழங்கப்படும்.
2. முழுத் தொகையையும் செலுத்துவோருக்கு சிறப்புத் தங்குபடி அளிக்கப்படும்.
3. குடிப்பாக சேர்த்து வாங்குவோர்களுக்கு சிறப்பு சலுகைகள் வழங்கப்படும்.

ஒரு சில மனைகளை உள்ளன. 15.1.88 முதல் 15.2.88 வரை இச்சலுகை அளிக்கப்படும். எமாற்றத்தை தவிர்க்க இன்றே தொடர்பு கொள்ளவும்.

மனைகளை இலவசமாகப் பார்வையிட
15.2.88 வரை தினசரி ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

அலுவல் நேரங்களில் தகவல்:

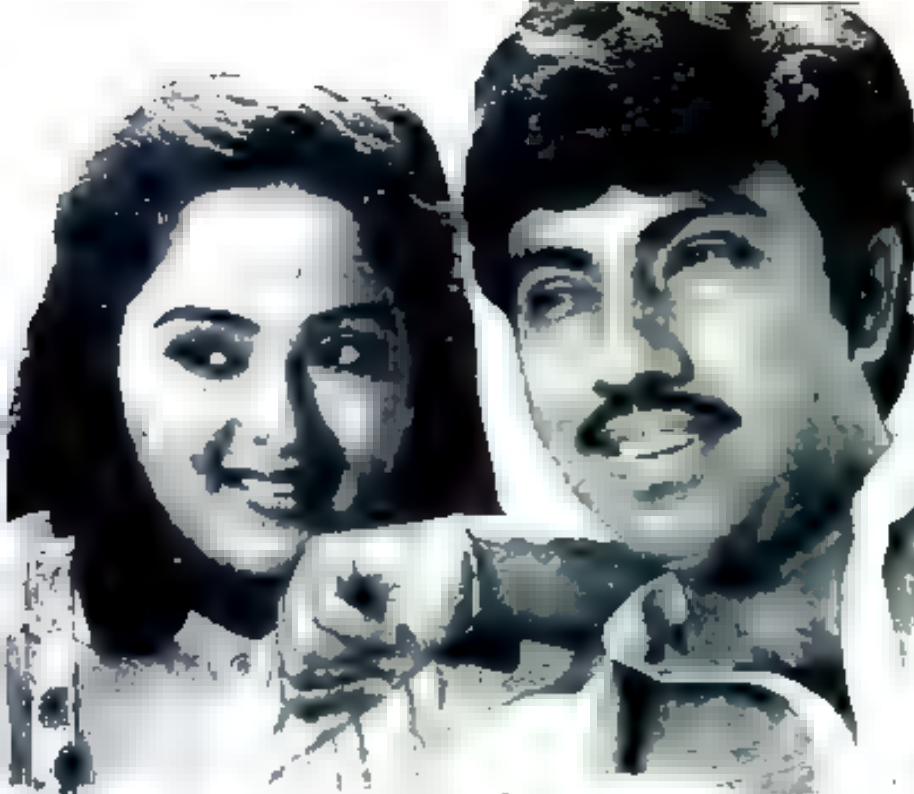
N.S.K. ரியல் எஸ்டேட்ஸ்

38-B, பரீசெர் பவர் (முதல் படி) - தி. நகர்.

தொலைபேசி-600 917, தொலை மொபைல்-445252, 442100

EXLADS/NSK/06/87

சத்யராஜ் போன ஆண்டில் நூறு தான் படங்கள் ஆறு தந்ததற்கு (கணக்கு சரியா?) ஒரு திருஷ்டி வேண்டாமா! அதுதான் அன்னாத்தவர் முதல் தெரு.

• காமெடி கதையா, சீயலான காதல் கதையா என்று அடையாளம் கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்வதற்கள் இடைவேளை வந்து விடுகிறது.

• ராதாவும் சத்யராஜும் மகாசீயலான காதலிக்கிறார்கள். எவ்வளவு ஒரு கையோகை ஜோசியன், 'உன் காதலியின் மார்பில் மச்சம் இருந்தால் நீ துபாய் போவாய்' என்று சொல்ல... உடனே சத்யராஜ் ஜூனியர் ஒரு சியல் பாட... பாடலின் கடைசியில் முடிந்த கையோடு சாக் என்று ராகுவின் டிஸ்கோவைக் கிழிச்சு... மச்சம் பார்க்க... சத்யராஜ் கோட்டிப் பெருத்தது மானதா, இல்லா... டித்தொலித்தது மானதா? எவ்வளவு புரையலில்லா... புரையலில்லா...

• அம்பிகா - பிரபு கதை எதற்காக? அம்பிகா காவலப் பார்த்து கொம்ப நாணாக் என்று பெருமூச்சு விடுபவர்களுக்காகவும், 'பிரபு'யின் துள்ளலிப் பார்த்து கொம்ப நாணாக் என்று பெருமூச்சு விடுபவர்களுக்காகவும்!

• மபெலாமா, வெண்ணிற ஆடை ஸூத்தி, சி.ஆர். சால்வதி, ஜனகாஜு என்று எல்லைகளும் அன்னா தனி முதல் தெரு வாசிகள். (ஜனகாஜு அந்தக் கெருட்டாவைப் பஜென்ஸிவில் வேலை செய்பவா) 'டெம்', மாதவா கணக்கு மட்டும் எப்படிடா இப்படி ஐயலா தொணுது... என்னவோ போடா என்று

சிக்கியவனுக்குத் தகுந்த மாதிரி மாதவன் மாற்றி உச்சரிக்கும் ஜனகாஜுக்குக் கவி, பெறுவாராவது சிரிக்க வைக்க முயற்சி பாவது சொல்லுகிறார்களா?

• மச்ச லிங்கா ரத்தில் காதலர் பிரிவது ஒரு காதலிக் கதை என்றால், உன்னமத்திடுடன் இன்னுதான் என்று கடைசி வரலா சொல்வாமல் விட்டு இன்னொரு காதலிக் கிடி.

• சத்யராஜ், 'ராம்கிங்' என்று பெயர் துடிக்க கொண்டு வந்தா பவுஷம் போடுகிறார். கிமர் என்று எம்பத்தமே இல்லாமல் பாடிப் பாடுகிறார். எம்பத்தமே இல்லாமல் சன்னல் போடுகிறார், ஏன்யா ராஜ் சார், அந்தக் கனா சிட்டை... என்ன பாடத்தில் எதற்காக?

• பாரதி, காலிரா, சிபியுனிக் பாரதி மென்று கன், 'பத்' இவ்வீர், ஒபிதராவும் இவ்வீர்.

• எய்ட்டி சாருக்குக் கைநடுக்கியை என்னவோ... படத்தில் ஏகப்பார்... 'ஜம்பஸ்'.

• சத்யராஜ், ராதா, அம்பிகா, பிரபு, ஜனகாஜு என்று அற்புதமான, மின்னும்று, சத்தி ரங்கனை சுவைத்துக் கொண்டு, பிராசுடிக்காமல் திரைக்கதை அகமப்பது எப்படி என்று கடைக்கட்டி அடுத்த படத்திற்குள் கற்றுக் கொண்டால் பரவாயில்லை.

சமூகம் இது தான்! இதைத் தவிர்த்தல் தவிர்த்தல் தவிர்த்தல்!

கல்கி

1988 ஜனவரி 31

மலர்: 46 இதழ் 27

பிரபல கதை 17

ஸி. ஐ. ஏ. சூழ்ச்சியா?

“இந்திய அமைதிப்படை இலங்கையிலிருந்து வெளியேறுவது சமுத்தமிழர் தலனுக்கு உகந்ததாக எவ்வாறு கருதப்பட முடியும்? என்ற அர்த்தமுள்ள கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறார் பாதுகாப்பு அமைச்சர் கே. வி. பந்த். “தமிழர் தலன பாதுகாக்கப்பட இந்திய அமைதிப்படை உத்தரவாதம்” என்ற அவரது கருத்து சரியானது.

“இலங்கை விஷயத்தில் இந்தியா ஒரு கனதாடப் போக வேண்டும்” என்ற கத்தர்தி யின் அண்மைக்காலக் கோரிக்கை அண்மையிலும் ஏற்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. தமிழ்நாட்டுத் தலை தாறுமாறாக அமைதிப்படைகளைத் துறை கூறி வந்ததால் தமது வீரர்களின் மனம் புண்படுவது மட்டுமல்ல, செய்கின்ற பணியில் தாட்டியிருக்கும் போலவர்கள்.

இந்திய அமைதிப்படைகளைத் துறை கூறவிட்டதும், இந்திய அரசு ஓர் அண்மைத் தெளித்த அவசரக் கோலமாக ஸ்தலங்காவுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தைக் - கல்வி உள்பட - துறைகூறிவவர் பலர் உண்டு. ஆனால் அந்த விடர்சனத்தைக் கூட மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய நிலைமை தற்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகாமல் இருக்கிறதால் அமெரிக்க - இலங்கை ஒப்பந்தம் ஒன்று உருவாகி விடுக்கும் என்பதற்கு தம்பகமான சாட்சியங்கள் இப்போது கிடைத்திருக்கின்றன.

இதை வைத்துப் பார்க்கும்போது அமெரிக்கா, திரிகோணமலையில் தனது கடற் படை தளம் ஒன்று அமைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே, அதற்கு ஜெயவர்த்தனவை இகைசைச் செய்வதற்காகவே, ஸி. ஐ. ஏ. மூலம் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ரகசிய ஆதரவு தந்து அவர்களின் உடம்பி விட்டுக் கொண்டிருந்தது என்ற கத்தரிமில் பெருமளவு உண்மையும் இருக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது.

ஸி. ஐ. ஏ. ஆதரவு விடுதலைப் புலிகளுக்கு இன்னமும் தீவுக்கிறதோ இவ்வியோ, விடுதலைப் புலிகளின் தாக்குதல்கள் இன்னமும் ஓயவில்லை. இந்திய அமைதிப்படை தளக்குப் பழக்கவிலவாத ஒரு போர் துறைகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருப்பது மட்டுமல்ல, பொது மக்களுக்குத் துன்பம் தரக்கூடாது என்பதால் ஒரு முழுமையான கத்தமாக இதனைக் கருதி, பூரண ஆயுத பலத்தோடு எதிர்த்தாக்குதல் நடத்தவும் முடியவில்லை. இத்தகைய ஓர் இரண்டும்கெட்டான் நிலையிலும் அமைதிப்படை மிகுந்த பரக்கிறமத்துடனும் பொறுமை டுடனும் இயங்கி வருகிறது. வடக்கே வேண்டது போல் பிழக்கேவும் தமது வீரர்கள் காவக் கிரமத்தில் வெற்றி பெறுவார்களா புலிகளை மட்டுமின்றி அவர்களுடைய கோயபெய் பிரசாரங்களையும் முறியடிப்பார்கள்.

விடுதலைப் புலிகளின் புதிய சட்டமனுப்பு இயக்கம் கல்கி அளிப்பதாக உண்டது. அரசு கணிதவர்கள் காரியாவயத்துக்குச் செய்வக் கூடாது என்று அச்சுறுத்துகின்றனர்; காவல் நிலையங்களைத் தாக்கவிட்டுத் தப்பி ஓடுகின்றனர்; சிறைச்சாலைகளைத் தாக்கித் கைதிகளை விடுவித்து விடுகின்றனர். விடுதலைப் புலிகளின் இந்தப் புதிய சாகசத்தையும் தமது அமைதிப்படைகளின் சக்தி வாய்ந்த விதமாகச் சந்தித்து வெற்றி கொள்வார்கள் என்ற தம்பிக்கை தமக்கு இருப்பினும், அவர்கள் சமுத்திலேயே வெருகாலம் தீவுத்து இருப்பது, பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்திலும் சரி, கருத்துத்துவ நோக்கிலும் சரி, தல்வ தல்வ என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் படிப்படியாக சமுத்தை விட்டு வெளியேறுவதற்கான சூழ்நிலை உருவாக்கப்படுதல் மிகவும் அவசியம்.

எனவே, தில்லியில் ராஜ்யம் ஜெயவர்த்தனையும் சந்திக்கும்போது ராஜ்யவத் தீர்வு ஒருபுறமிருக்க, அரசியல் தீர்வுக்கும் அவசரமாக வழிகாண் வேண்டும். ஒப்பந்தத்தில் உறுதி செய்யப்பட்ட உரிமைகளைத் தமிழர்களுக்கு முழுமையாக வழங்கி, தரிதமாக அங்கு மக்கள் ஆட்சி மலர வகை செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு அமைவும் கயாட்சி அரசுக்கு, விடுதலைப் புலிகளைச் சமரசிக்க உதவியாகச் சில காவல் அங்கு அமைதிப்படை இருந்து உதவலாம். ஆனால் அதுவே திரத்தர ஏற்பாடாகவிட்டக் கூடாது.

விருது விழா

Premier Play - செங்கோல்மேலாவுக்கெனத் தேர்தலுப் படம். திரையில் தொன்மையானது இந்து தீயிடங்கள். தொன்மையானது இந்து கவிதையான தீயிடங்கள் என்று சொல்வதாம். காரியா அய்யங்கு ரூப்பர். டைரக்டர் மெர் போலின்கோலா (எதற்கு வம்பு இயல்பில் டைரக்டர் பெயர் Mark Polanski) படத்தில் விருதுவழிபுகு எத்தனை வரம் நாட்களைப் பஸ்கொடுத்தாரோ தெரியவில்லை. பின்வாங்கு தேர்தலின் பின்னணி. அப்படிமான பின்னணி. படத்திற்கு உரிமைத் தந்திருக்கிறது.

ஒரு காதலான கதைதான். சொல்லும் விதத்தில், காரியாலைக் கதையான விதத்தில், கொடுக்கப்படாத தேர்தலுக்கும் விதத்தில், அகாதலமான கதையாகவும், படமாகவும் மாற்றலாம் என்றும் படத்தைப் பார்த்தின் டைரக்டர் அழுத்தம் இருத்தலாகச் சொல்லுகிறார். தம் பக்கத்துச் சிவியா டைரக்டர்கள் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இதே கதை.

இந்தக் கதையை எப்படி படமாக எடுத்திருப்பார்கள் என்பதைப் படத்தைப் பார்த்தாக உங்களைக் கவனித்து விடுகிறேன்.

தான் தமிழ் பெயர்வித்திரையில் இது ஒருபேரின் தமிழ்ப் படமாக மின்னியாக உங்கள் கற்பனை எய்யவது தரம் ஏதெடுத்திருக்கிறது என ஒப்பீட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

“தமிழ்” - மோனியா விருதுகளைக் கொடுத்துக் கொடுத்துப் பிரித்ததில் தெரியவருவது இவற்றால்.

தான்... தாங்கள் கவனித்திருக்கிறேன். எத்தனையோ ரிப்போர்ட்டர்கள் எவ்வளவுப் பேர் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தான் கொண்டும் போது மட்டும் அவன் திரைத் திரைவிரிதான். காரணம் அவனுடைய கவனம் உன் கேள்விகளில் இல்லை. உன் கேள்வி இருக்கிறது...

“என்னை வெர்” என்பதைச் சொல்கிறார்கள். எழுதினார் சார்...”

“நம் தாடித்தனாகத் தீ இந்தச் சேவையையச் செய்கிற ஆக வேண்டும், மோனியா - பஸ்க். மறுக்காதே...”

“எத்தனையோ அம்மாவைக் கேட்டுக்கொண்டு பார்த்துக் கொள்கிறேன் சார்...”

“அம்மா...” - மோனியா, அம்மாவின் விருதுகள் வேகமாகச் செலவீட்டுப் பின்று வதை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கொண்டே தரவில்லை கப்பிட்டுட்டான். “தான் கற்றுப் பதில் சொல்லவேண்டியது...”

“மோனியா விட்டேன், மோனியா... நம் தரக்கிடம் மறுபடி மறுபடி தோல்வியைச் சந்தித்து விட்டது. அவர்களுக்கு வேறு வழி கிடக்கலை... பார, உதவு...”

“தான் பத்து நாட்கள் கண்ணைப் பிரித்திருக்க வேண்டுமே. அம்மா...”

தனியை எதைக்குப் புதிதில்லை, மோனியா. ஆனால் உன் வயதையும் காத்து வந்தவன் தான் என்ற முறையில் உனக்கு ஒரு விஷயம் மட்டும் சொல்ல தரிக்கிறேன். - அம்மா தன் உயிரைக் காக்கிறாயும், கம்பளி நூல் கண்ணாடியும் கட்டிலில் வைத்து விட்டு மோனியாவின் தீவிரமான கந்தலில் வறுமையைக் கொடுத்துக் காண்.

“தீ தோய்ப் அழகு, மோனியா, இருபது வயதின் இளமை உன் உடம்பில் தங்கம் போல் மெதுவாகிறிருக்கிறது. ஓர் ஆண் மகனை - அதுவும் - உலகப் புகழ் பெற்ற ஹாக்டி கோப்டின் அடிக்கடி சந்திக்கப் போகிறாய். கவனங்கள் உன் மனத்தைப் பாதிக்காமல் பார்த்துக் கொள்...”

“தீக்கையாக அம்மா...” - மோனியா அம்மாவின் கருணையான தொழில் சான்றது

கொண்டான்.

மாமையன்!"

"சத்தோஷமாக!"

"தாயே! வேடி சிப்போட்டன்! என்ன இவிய அதிர்ச்சி!"

எட்டவாடு அறைக்கதனை அகலமாகத் திறந்தான். முகத்தில் ஷேலிங் துறை. சிவப்பு உத்திகளில் சத்தோஷச் சிரிப்பு. கண்களில் ஆச்சரியம்.

"மாரி... நான்... அப்பறம்..." மோயியா நயங்கினாள்.

"இட இல்லை ஆவனா... உங்களை வா!"

மோயியா சரணே வந்துகொண்டு அறைக்குள் நுழைந்தான். "உங்கள் நாட்டில் சிறாட்டல் அறைகள் கூட எவ்வளவு வித்தியாமையிருக்கின்றன!"

"எப்போது வந்தாய்?" - எட்டவாடு கண்ணாடியில் பார்த்துப் பேசினான்.

"இன்று காலை சிப்போட்டன். மாரி, உங்களை மூன் அறுமதி பெற முடியவில்லை... நான் வந்திருப்பது சிவ நாட்கள் தொடர்ந்து உங்களைச் சந்தித்துப் பேட்டி எடுக்க..."

"மேயியா! உங்கள் கண்கள் எத்தனையோ முறை சந்தித்திருக்கிறாயே!"

"உங்களைப் பற்றி ஒரு தொடர் உத்தரவு எழுதச் சொல்லி எங்கள் எட்டடிகில் உத்தரவு."

"இத்தனை இளமையான, அழகான, தடிப்பான பெண்ணுக்கு நான் எப்படி நேர் சொல்ல முடியும்! மாரி, இப்போது நான் அவசரத்தில் இருக்கிறேன். இன்னொரு நான் பது மணிக்கு எங்களுக்குமே. மெய்யாகவும் இடைமீய் மோர் இடக்கிறது. மாரி

தனது தாளத்தில் கட்டம் திரைப் பற்றித் தது. பச்சைக் கார்ப்பெட் விரித்து போல் ஹாக்கி கொடுத்து. கோவசெப்பர்கள் விண் வெளிக்கே போகிறவர்களைப் போல வெறும் மெட்டும். கணமான உடைகளும் அணித் திருந்தார்கள்.

இவ்ளடு கம்களும் எம்மி எம்மிக்கு நித்தம் கொண்டு. கைகளையும், கால்களையும் களைத்து. திட்டு தலார்ப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. எட்டவாடு கண் குழுவின் சகாக் கற்றுக் கொண்ட திமி. ஆலோசனைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

மோயியா காவரின் கைகளியமான உலாத்திலிருந்து கைநுழைர் வறியே எட்டவாளை வட்டமிட்டிருந்தான். அவன் கைகளையும், முகத்தையும் எவ்வளவு ஹரம் ஆட்டி உணர்ச்சிகரமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தான்! காட்டல் என்றால் இப்படி வயலையா இடக்க வேண்டும். அவன் குழுவின் விளையாட்டு வீரர்கள் அத்தனை பேரும் கரான கவனத்தடன் அவன் உரிக்கும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் தேவ வாக்காக ஏற்றுக் கொண்டு வது கூட கைநுழைர் வறியே புலப்பட மாநிரி இருந்தது.

விவில்கள் கைப்பாட்டு மோர் ஆரம்பமாகது.

மேயியர்கள் கால்களில் சக்கரம் கட்டிக் கொண்டது போல கறுகறுப்பாக கைநுழைத் தில் கைகளைப் பிட்டுக்கொள்கவும் ஆக்கிரமித்

பணம் இல்லாவிடில் ஒருவனுக்கும் உண்டாகத் தெரிவாது; பணம் இருந்தால், உண்டாகவே உனக்குத் தெரிவாது!

— டென்மார்ட் பழமொழி.

நாயோடு தாராளமாகப் பழகலாம். ஆனால், கைவிடின்ன கம்பை விட்டு விடாதே!

— அசேரியப் பழமொழி.
தொகுப்பு: மதுரை ஜேசு.

தாரர்கள்.

அதோ, அதோ முதல் கோல்! ஆண்டவனே... அதற்குள் இரண்டாவது! டென்மாவின் மனம் முன்னேற விடாமல் மூன்றாவதும்!

காலரியில் சந்தோஷமாகக் கைதட்டியவர்கள் மூன்றாம் பிள்ளைம் ஸோபியா நடிகை கொண்டிருந்தாள்.

எட்வார்டு, தீ எப்படி மாஸ்திரோவானாய் என்று எனக்குப் புரிகிறது?

ஸோபியா மாரிஸ் ஐந்து மணி எப்போது வரும் என்று எங்க ஆரம்பித்தான்.

பேசுவாட்டல் ரெஸ்டாரண்ட்.

மேஜையின் எதிரெதிர் தாற்காலிகத்தில் ஸோபியா, எட்வார்டு.

"தான் ரொம்ப சந்தோஷமாக இருக்கிறேன்..." என்று எட்வார்டு. "என்ன வேண்டுமோ, ஆர்டர் செய். இன்றைக்கு என்னுடைய பிர்சு..."

"என்ன வேண்டுமானாலும்?" — ஸோபியாவின் கண்களில் குறுப்பு மின்னிவது.

"என்ன வேண்டுமானாலும்..."

"இந்த மெனு கார்டில் கடைசியால் இருக்கும் அரிட்டம்."

எட்வார்டு ஆர்வத்தோடு மெனு கார்டை வாய்க்கிப் பார்த்தான். "ஏன் அது ஹோட்டல் டூனரின் பெயர்!" — வாய்க்கிட்டுச் சிரித்தான்.

நான் ஏன் சந்தோஷமாக இருக்கிறேன் என்று உன்னிடம் சொல்லலும்கூடாது..."

"சொல்லுங்கள்..."

"இன்றைக்கு உன் முகத்தைக் காணவில் பார்த்த அநிர்ஷ்டம் மேட்சில் மூன்று கோல்களும் எங்கள் டீமிற்கே கிடைத்து விட்டது. அது முதல் சந்தோஷம். இரண்டாவது சந்தோஷம்..." எட்வார்டு வாய்க்கி விட்டுச் சொன்னான். "தீ"

"தானா?"

"ஆம்... உன் முகத்தைப் பார்த்தால் என்னை ஒரு புதுவாக்கி வருகிறது. தான் சொன்னால் நம்ப மாட்டாய்... இன்றைக்கு மேட்ச் நடக்கும் போது அடிக்கடி உன் முகத்தை நான் நினைத்துக் கொண்டேன். என் வீடு களுக்குச் சரியான குறிப்புக்கள் கொடுக்க முடிந்தது."

"தீங்கள் அபிபாயத்திற்குப் புகழ்மிதிரிகள்!" — ஸோபியாவின் கண்களில் சிவந்தன.

(ஸோபியா, விஷயத்திற்கு வாய் திறந்து எதற்காக? எட்வார்டின் வெற்றி ரகசியங்களை ஒவ்வொன்றாக அவனிடமிருந்து கறக்க. கவான், ஸ்டாண்டிங்)

"எட்வார்டு..."

"ம்..."

"அதெப்படி தீங்கள் அவ்வளவு சரியாக உங்கள் மனம் செலக்ட் செய்திருக்கிறீர்கள்?"

"ஸிம்ப்ளிங், ஹாக்கி, ஹாக்கி, ஹாக்கி..."

"எனக்குப் புரியவில்லை..."

"உன்னையிடையே விளையாட்டின் மீது ஆர்வமும், காதலும், சதா தாராள மேட்சைப் பற்றிய தீமையும் இருப்பவர்களைத் தான் என் டீமில் சேர்த்துக் கொள்கிறேன். சொன்னால் நம்ப மாட்டாய்... இன்றைக்கு மூன்றில் இரண்டு கோல்கள் போட்டாயே பென்னி, தேற்றியவு அவன் மீனாவே இரட்டைக் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தான். ஆனால் பென்னி, அவன் சந்தோஷப்பட்டான்... எங்களுக்குக் கெல்லாம் சாக்ஸெட் ஹிப்னாகம் செய்தான். மீனாவிடையே இரண்டு திடீர் மெய்ளிக் பேசினான். நட இஸ் ஆல். இந்த ஸீஸ் முடிவும் வரை அவனுக்கு கறாக்கி தவிர வேறெந்ததும் தேரவில்லை."

"ஆனால்... ஆனால்... அது மனிதாபிமானம் இல்லாத செயலாக மாறிவிட்டது?"

"தீ கேட்டது என் பிளேயர்கள் எப்படி இவ்வளவு சிமாரிட்டாக இருக்கிறார்கள் என்று. மனிதாபிமானம் பற்றிப் பிரச்சனம் செய்வதன் எதற்கு? தீ சர்ச்சிக்குப் போய் துக்க வேண்டும்... — எட்வார்டு சிரித்துக் கொண்டே, சொன்னான்.

"சரி உங்கள் மனம் விடுவோம். எதிரி டீமில் இதே போல் நிறைமயான பிளேயர்கள் இருந்தால் அவர்களை எப்படி சமாளிக்கிறீர்கள்?"

"இது நல்ல கேள்வி..." — எட்வார்டு ஐஸ் கிரைம் கிழியை எடுத்து வாய்க்குள் தன்மிக் கொண்டே பேசினான். "இதை நான் சொல்லக் கூடாது... இருந்தாலும், சொல்கிறேன். ஹாக்கி பேட்டைகள் விளையாடும்பளவ — வசதி வானவை, மேன்டா தவன் காவில் மாட்டி இருக்க..."

"ஹை கர்ட்! ஆனால்..." — ஸோபியா பதறினாள்.

"ஆனால் உன் தான் போகிறதால் இன்றைக்கு உலகியலையே பெஸ்ட் மம் என்று தங்கள் உலாடுகிறீர்கள் மாட்டோம், ஹனி..."

எட்வார்டு கலபமாகப் பேசினான். ஹோட்டல்கள், சினிமா தியேட்டர்கள், அத்தனை பேரும் விவகிப் போன பின் பரந்த வெறுமையான விளையாட்டு கைதானம் காலியாவி விட்ட காலரியின் கடைசிப் படிக்கல் — சத்திப்புகள் தொடர்ந்தன. ஆறு தாட்களின் இனிமையான நேரங்கள். சந்தோஷம் தோய்த்த நிமிடங்கள். ஸோபியா அவன் தொகுநிதன் ஹூஸ்டிம் பட்டாய்

பூக்கெண் உணர்ந்தான். இரவு படுக்கப் போகுமுன் மாணசிகமாகத் தன் பத்திரிகை வாட்டருக்கு தந்தி சொன்னான்.

எட்டவர்டு என்ற உதமாக மனிதனை இத் தனை நெருக்கமாக, பிரத்யேகமாக, அழுத்த மாக, ஆழமாக அவை எத்தனை பேருக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்து விடும?

ஓ, யோ, நாளைக்கு நான் ஊருக்குத் திரும்ப வேண்டுமா? இன்றைய இரவு அப்படியே இந்த வகுடம் முழுதும் நீண்டு விடக் கூடாதா?

எட்டவர்ட், எட்டவர்ட், எட்டவர்ட்... போன் மணி கிணு கிணு என்று அவன் அபத்தமாகக் கவித்தது.

“ஹலோ...”

“யோயோ?” — எட்டவர்டின் குரல்!
“நானே தான்” — யோயோ புருகிவையில் எழுந்து உட்கார்ந்தான். தன் உடைகளை அவசரமாகச் சரி செய்து கொண்டான்.

(முட்டாள், இது போன் தான்! அவன் உன்னைப் பார்க்கப் போவதில்லை.)

“நாம் இப்போது கொஞ்சம் பேச முடியுமா?”

“ஹ்யூர்” — என்றான். “பத்து நிமிடம் கனில் கீழே ரெஸ்டாரண்ட்டில் சத்திப் போம்...”

யோயோயா பரபரப்பாக எழுத்து பாத்தருக்கு ஓடினான். தண்ணீர் அடித்து முகத் தைப் பலமுறை கழவினான். கண்ணாடிக்கு எதிரே எம்ஸை அழகாகத் தீற்றிக் கொண்டான். ப்ளூ... ரெட்... வேண்டாம்... இந்த வெளிர்பக்கை உடைதான் இரவு நேரத்தில் அமைதியாக அவனைக் கவர்த்தியுக்கும்.

(டியர், டியர், நீ என்ன அவனைக் காதுக்கே ஆரம்பித்து விட்டாயா, என்ன?)

சீச்சி, சீச்சி... ஆமாம், ஆமாம், ஆமாம்! ஐலஸ் ஹிம் யோமம்!)

“மேஸு டயியா! எனக்கு... எனக்கு வார்த்தைகள் தடுமாறுகின்றன. நீ நாளைக்கு நிச்சயம் புறப்பட வேண்டுமா?” — எட்டவர்டு யோயோயாவின் மெலித்த விரல்களைப் பற்றிக் கொண்டான்.

“என் தேசத்தில் எனக்காக திரையு வேலைகள் காத்திருக்கின்றன, எட்டவர்ட். என் காதுக்கெனின் மிக இயல்பான ஆறு நாட்களை நான் இந்த நாட்டில் கழித்திருக்கிறேன்...” — யோயோயாவின் குரல் தடுங்கிவது. “சொல்லுமாம் இதுயத்தில் பூட்டி வைக்க முடியவில்லை... எட்டவர்ட், ஐ ஸ்மூர்” (முட்டானே, அழுது விடாதே!)

எட்டவர்டு அவன் கண்களை உன்னிப்பாய் பார்த்தான். நாலாக உதடுகளை நீலிக் கொண்டான். பேசுவதற்காக வாய் திறந்து வார்த்தைகள் வராமல் நவித்தான். யோயோயாவின் கைவிழிந்து தன் கையை விடுவதற்குக் கொண்டான்.

“யோயோ, என் உணர்ச்சிகளும் கிட்டத்தட்ட இதே ரீதியில் தான் என்றைக்குத் துப்ப போகின்றன. ஆனால் ஹாக்கிதான் என் முதல் காதல்... நான் உனக்கு முழுமையான சந்திரைததைக் கொடுக்க முடியாது. நாம் சத்தோ

மனைவி: எக்ஸாம் ஹாக் சூப்பர்வைஸராக உங்களைப் போட்டிருக்கிறதற்குப் போய் ஏன் இப்படி இடிந்து போய் உட்கார்ந்திருக்கிறீர்?

ஹைவன்: ஹப்பிவாக்க உதவினால் இரண்டு வருஷம் ஜெயில்! ஹப்பிவாக்க உதவினால் மாணவர்கள் கத்திவைக்க ஹட்டி மிரட்டலுமில் தான் என்சதான் பண்ணது?

— உ. ராஜாஜி.

அவன்: “ஆபரேஷன் பண்ணும் போது, ‘ஸ்பாஸ்து’ரை ஹக்கை கதக்கட்டாரு டாக்டர்...”

இவன்: “அய்யம்யோ...! அய்யம்...!”

அவன்: “அய்யம் என்ன... தண்ணி தாகம் அதிகமாகிடுக்க...”

— கோ. க. கரேஷன்.

மனைவி: எதுக்கு எட்டவர்ட் கைக்குத் தீபா ராதனை ஹட்டிச்சீ?

ஹைவன்: ஒரு சென்டி யெண்ட் தான்! அப்பத்தான் ஆபிரீஸ் இன்று வந்தும் திரையு வந்து, ஸ்பா நிரையும்!

— உ. ராஜாஜி.

அவருக்கும் கவனிப்புத் தருவோம்!

உங்க உணவு முயற்சிகள் ஏன் குறைந்தன? பசிக்கு அல்ல! நான் வேலை, படிப்பை நிறைவேற்றி, உடைமருத்துப் போவது. விடாமல் குறைந்ததைப் பார்த்துப் போவது... உன் குறைந்ததை ஒரேயே கேள்வி.

மூலக்கிண புதிதான ஹார்லிக்ஸ் சாப்பிட்டுவா! உன் உணவு நான் குறைந்ததை நிரூபித்துக் கொடுத்தேன். மருத்துவம் மூலக்கிண சாப்பிட்டு... உங்க உணவு குறைந்ததை உறுதிப்படுத்தி கொடுத்தேன்.

இயல்புநிலை
செந்தியா தேவி

மூலக்கிண குக்கிஸ் சாப்பிட்டுவந்தால்
இந்த உணவு உன் குறைந்ததை நிரூபிக்கும்
உணவு உணவு உணவு உணவு.

உணவு உணவு,
உணவு உணவு, உணவு உணவு,
உணவு உணவு உணவு உணவு.

உணவு உணவு உணவு
உணவு உணவு உணவு
உணவு உணவு உணவு
உணவு உணவு உணவு
உணவு உணவு உணவு

செந்தியா தேவி உணவு உணவு உணவு

செக்ஷன் 302 பழ...

இந்தக் கதைமயத் தொடர்ந்து
புத்த வகுப்பாசிரியர்களுக்கு ஆயிரம்
பாடல் பரிசு பெறும் வாய்ப்பிருக்கிறது.

அதுவகையில் அந்த நிமிஷத்துக்குப்
பெண் னடப்படித்துக் கொண்டிருந்தாள்.
"எனக்கு ஒரு போன் வந்திருக்கா?"
என்றுள் நிமிஷம்.

"ஆமாம்.. லிபினைக்குமா?" என்றுள்.
இந்தாங்க.. இந்த நம்புக்கு உங்களை போன்
செல்லச் சொன்னா.. என்று அவள் துண்டி
டுக் காத்திட்டிருக்கிற போது அவள் விரலில்
"எம்" என்று எழுதின போதிரும் தெரிந்தது.
மேலியா, மலியா என்று வித்தா காசு
கேட்டது நினைவு வந்தது.

"உங்க பேரென்ன?" என்றுள்.

"மார்ட்டினு"

"நான் போன் பண்ணிக்கலாமா?"

அவள் பக்கமாக நகர்த்தி வைத்து, "உக்
கார்த்து பேசுங்க" என்று நாற்காலியைக்
காட்டினாள். நிமிஷம் அமர்ந்து, அந்த எண்
களைக் கழற்றினாள்.

"மீட்டர் லிபினைக்குமா? இருக்காரா?"

"ஒரு நிமிஷம்."

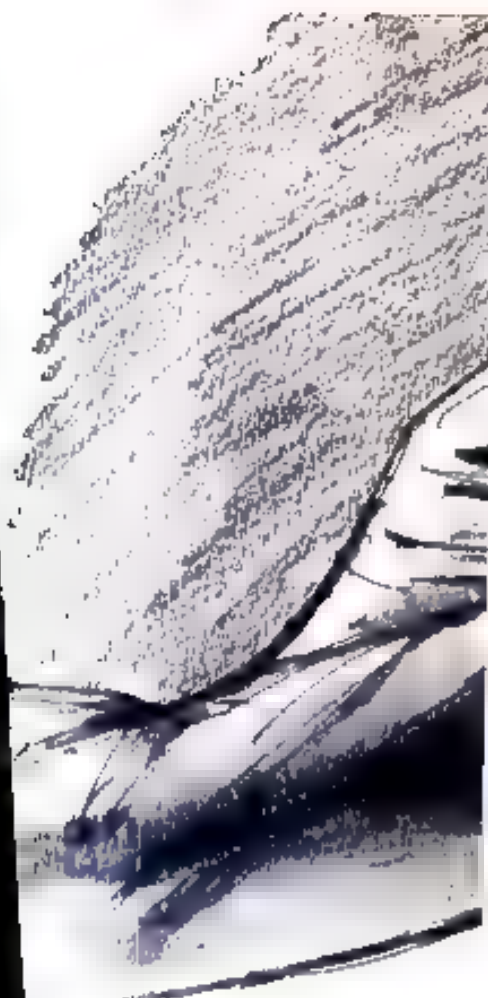
"ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளேயே, "லிபினை
விட்டா"

"நிமிஷம் போறேன்."

"தூய்மையோ! மெட்ராஸ் வந்து பண்ணி
ரண்டு மணி நேரமாக.. உங்க டிட்டெர்த்து
தகவல் இல்லை. எப்ப வந்தே?"

"நான் கோபமா இருக்கேன்."

"சூரஸ் தெரியலை. முகத்திலிருக்கலாம்."

3

ஆளு எனக்கெப்படி தெரியும் அது? கோபம்
ஏன்னு எனக்குத் தெரியும். மெட்ராஸ் வந்து
நாமே போன்ல காண்டாக்ட் பண்ணேன்னு
சொல்லியிருந்தே. நான் முத்திக்கிட்ட நிலை
கோபம் னாட்டி."

"என்ன அவசரம் உங்களுக்கு?"

"இன்றிக்கு சூரஸ் தரிசனத்தோட சரியா?
போன்லயேதானா? நேர்வ மீட் பண்ணப்
போறியேயா?"

"ஹீய்."

"உனதுபேன் படலா, பார்த்து இருபத்தி
மூன்று நாளைக்கு. இல்லைலாம். நினைமையே
மனைசைத் தொட்டுச் சொல்லு பார்த்தலாம்."

"எங்கேயிருக்கே போறீயா?"

படகுக்கோட்டை பிரபாகர்

"கம்பெனியிலிருந்து பேசுறேன். காரட்
குமா?"

"வேறாரு, வேறாரு."

"யாழியா?"

"நாளைக்குப் பார்க்கலாமே."

"மகன் இன்னிக்கே இப்பவே."

"எங்கே வரிறது?"

"பொன்னு வச்சிட்டிடு வெணில வான். ஒரு
ஆட்டோல ஏறி உக்காரு. ஆனந்த் தியேட்
டர்ஸனு சொல்லு. நாலே நிமிஷத்திலே இறங்கி
விடுவான். திறைஸ் செதும் ஹலோ சொல்லு
நான் சீரடிவா இருப்பேன். காரட்?"

"இப்பதான் ஆயிஸ்லேந்து வந்தேன்.
முதல் கழுவிக்கிட்டு, டி ரென் மாத்திக்கிட்டு
வாரேனே... வெங்கு பண்ணுகளை?"

"எவக்குத் தாடி வளர்ந்துக்குள்ளே வந்த
துடு."

"எவத்துவிட்டு மார்ட்டி ஸ்டீவ் ஹாடு
வும் குறும்புப் பார்வைவைத் தவிர்த்து நன்

72-ல் தம்பை அழைக்க வந்தான்.

காபியில் அறிமுகமான அறைத் தேநீரி
கள் இருவரில் தெலிபேன் எக்ஸ்சேஞ்சில்
வேலை பார்க்கும் பத்மா கட்டிலில் படுத்துக்
கொண்டு ஆயிலை வெளிமா பத்திரிகை
புரட்டி கொண்டிருந்தான். சதின் ரவியே
ஆறுவகையில் வேலை பார்க்கும் மர்செடிஸ்
தாமரைத் செல்வி வண்ணாடி முன் அமர்ந்து
புதுசப் தீட்டி கொண்டிருந்தான்.

"வாங்க நிவிதா. உங்களுக்குக்காதான்
காத்திருக்கோம்."

"எனக்காகவா? எதுக்கு?"

"எங்கே மூல கோத்திருக்கியே. சின்னதா
பார்ட்டி இல்லைவா? பத்மா, தாது போலானா,
சோழா போலானா?"

"பயமுறுத்தாதே அவங்களை. முதல் மாதச்
சம்பளம் வாங்கினதும் கோழாலை வச்சிக்க
னாம். இப்போ மெம்பிளா நேக். சம்சா,
ஜன்டில். என்னங்க நிவிதா?"

"தீச்சயம் திறேன். ஆறு நாளைக்குத்

தாரேன்."

"இன்னிக்கு என்ன அடிடமியா?"

"இங்கே நான் அவசரமா வெளியே போக வேண்டி இருக்கு."

"நான் சொல்வதுமா எங்கேயோ?"

"நான் போற இடம் உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?"

"தட்பம் பதமா, சொல்லிட்டா என்ன தந்திக்கு? பணமெல்லாம் வேணும் சிம்பி பிளா ஒரு கில். ஒக்கோ? தீங்க போறது விசேஷக்குமாணாயிட்செய்ய. அறிவுப்போட்டி பதில் மாநிலி சொல்லுங்க. சரியா, தவறு?"

நிவிதா திகைத்துப் போனாள்.

"எ... எப்படி உங்களுக்குத் தெரியும்?"

"துப்பறிஞ்சேன். மாட்டியு ஒரு விசேஷத் குமாரி என்று எழுதி ஒரு போன் நம்பர் எழுதி வச்சிருந்தா. புதுப் போர இடுக்கென்று கேட்டேன். கால் உங்களுக்கு வந்துள்ளது சொன்னு. ஆகவே இரண்டும், இரண்டும் நான்கு, கமான், கில்" என்று தன் கண்ணத் தைக் காட்டினாள்.

புன்னகையை விழுங்கிக் கொண்டு நிவிதா பதமாவு முத்தமிட்டுவிட்டு துண்டுடன் பாத்ரூம் சென்றாள்.

முதல் கழுவித் திருவீடு வந்து கண்ணடி முகம் பூசுவதில் அமர்...

"எப்படி இது? ஸ்பிரெண்ட்ஷிப்பா, இல்லை..." என்று தா. செவ்வி.

"சேச்சே, சின்னியரா தெரிகிறதே..."

"உங்க காதலோட வயசு?"

"சென்ற வருஷம். சென்ற மாதம்."

"இப்ப கேட்டா விவரமா சொல்லுமா? பூங்க. போய்ட்டு வந்து ராத்திரி எப்படி ஆரம்பிச்செய்து என்னக்கு சொல்லுமாம் தீங்க சொல்லியானா?" என்று பதமா. "சொல்றேன்" என்று படிட் ஒற்றிக் கொண்டாள்.

"ஒரு புது மாநிலி நோர் கண்டல் நான் செஞ்சி விட்டேனா, இப்ப வு டோண்ட் ஸமண்ட்" என்று உரிமைமாகத் தாமரைச் செவ்வி சிப்பெடுத்துக் கொண்டு நிவிதாவின் தலையவயசாரத்தில் இறங்கினாள்.

புதினென்று நிமிடத்தில் சிலப்புச் சேலை வில் புறப்பட்டாள் நிவிதா.

ஆட்டோ பிடித்து தியெட்டர் வாசலில் இறங்கிய போது விசேஷத் குமாஸைக் காண வில்லை. சற்று ஒதுங்கி நின்று கத்திரும் அரி

மோதும் கூட்டத்தில் அவனைத் தேடினாள்.

"மேடம், சின்னமா பார்க்கலாம் வரதில்லையா மேடம்?" என்று கட்டையால் ஒரு குரல் அவன் காதலில் விசாரிக்க.. "சீ" என்று திரும்பினாள்.

விசேஷத் போண்ட் பாக்கெட்டுகளில் கைகளை விட்டுக் கொண்டு பல் தெரியாமல் சிரிக்க..

"சீசே... தீங்கதானா? பங்கேடு போய்ட் டேன்."

"என்னை மட்டும் இவ்வளவு நேரம் தவிக்க விடலாமா நீ நான் கொஞ்சம் ட்ரிம்மா, உக்கா இருக்கேனா. ஒரு பொண்ணு வந்து இதே மாதிரி சார், சின்னமா பார்க்க வரதில்லையா என்று விசாரிக்கா. நிவிதாவை வரச் சொல்லிட்டேன், இங்கிருந்து வருவேண்டு சொல்லிட்டேன்."

"வழியாதிங்க, உங்களைத் திட்டிட்டுப் போகத்தான் வந்தேன்."

"இப்படி தடு ரோட்களின்னுதான் திட்ட னுமனு அவசியம் இல்லை, ஸ்பக் இருக்கு. பன்னடி உட்கார்த்தா நேரா காதலோம் பீசுக்குப் போகலாம். அங்க போய் எவ்வளவு வேணும்னு திட்டோ திட்டும்னு திட்டி உங்க சத்தத்தில சாதல வறாது. வா."

சாஸியோரமாக திறந்தி வைத்திருந்த மோட்டார் ஸ்பக்கை தோக்கி நடந்த விசேஷத் குமார் பிடிவமான உலரத்தில் இருந்தான். சதுப்பு நேகர் போண்ட் அணித்து, ஹாசிய முழங்கை வளர்த்தும் பெய் ஷர்ட்: அணித் திருந்தான். போட்டோசென் கிளாஸ். தூக்கி ஸாரப்பட்ட முடி காதலில் அறிந்தது.

பீசு வந்து, மணலில் மெளனமாக தடுத்து... அங்களுக்கு ஒரு கானமையில் அமர்ந்த பீசு. "இப்ப திட்டி. கேட்டுக்க நேன்" என்றான்.

"உங்களை யார் ஹாஸ்டுக்கு போன் பண்ணிக் கொண்டது?"

"கைக்கு போன் பண்ணுக்கு இன்னொருத் தர் என்னக்கு சொல்லுமா?"

"வார்டன் ஒரு மாநிலி பார்க்கலுங்க. கிளாசுக் ஒரு மாநிலி சிரிக்கினு."

"ஸோ ஸாட்?"

"உங்களுக்குக்கென, கலபமா சொல்லிட் பூங்க. என்னும் மேட்களுக்குக் கூடத் தெரிஞ்சி போர்க - வந்த முதல் தானே."

"என்னைக்கு இருந்தாலும் தெரியாமல்

மனைவி: நீ நின்று யாசலில் சத்தம் கேட்டு நே... கதையைத் திறந்து போய்ப் பாருங்கனென்!

கணவன்: கம்மா இரு! எனக்குக் கூடக் கொடுத்த தாமசையிதான் என்னை வெளியில் வரவென்றுக் அப்படி சத்திக்குடிக்குகான்!

போய்டுமா? இவ்வீக்குத் தெரிஞ்சா என்ன?

"என்ன தீர்ப்பாய்க் என்னப் பத்தி?"

"விவரமான ஆணையு நினைப்பாய்க்.

உட்பி நிமிதா. எப்படி இருக்கு ஆயி?"

"ரொம்ப கிராமம்."

"என் மனக் மாநிரியா?"

"ஆகா, உங்க மனக் தெரியாது எனக்கு"

"என்ன நீ, மூன்று வாரம் ஆதிச்சி மிப்

பண்ணேறும். ஒரு ரொமாண்டிக் பார்வை

வேணும்? செல்லிவ ஏன் மொனகா பத்தி

காரம்? சளி நிமிதா சளி."

கத்தல் பறக்க மொனகா மூலக்கால்

களைக் கட்டிக் கொண்டு அவரையே பார்த்த

தான். கைப் காலியால் மண்ணில் படம்

வரைந்து கொண்டிருந்தவன் நிமிர்ந்து.

"என்ன பார்வையிலேயே இப்படி சாப்

பட்டிரு. கொஞ்சம் மிச்சம் வை. நான் கிட்டுக்

குப் போகணும்" என்றான்.

"கிடுகு"

"ம"

"எப்படி இருக்கீங்க?"

"அப்பா, இப்பத்தான் சாத்தல்கமி

சொட்டம் அருளியிருக்கு. கொஞ்சம் இளைச்

சிப் போய்ட்டேன். இங்கே போன வாரம்

பசை நோய் வந்து வாட்ச் கூண்டி வீழ்

விழுந்துக்க."

அதெல்லாம் இல்லை. கொஞ்சம் பருத்

துத்தான் இருக்கீங்க. வேலா தொப்பை

பொரம் அருது போய்ட்டிரு."

"ரெண்டு வாரமா என்வர்கைஸ் செய்

வது நிமிதா. ஸட்டா வேலை."

"உன்னம் அது இவ்வ."

"செய்வே?"

"நிறைய பிரி குடி ச்சா தொத்தி வரும்."

"நிறையக் குடி ச்சாதானே? நான் வாரத்

துக்கு ரெண்டு தடவைக்கு மேல தொடற

தில்லையே. அதுவும் பன்லியும், ரவிலியும்

ரீர் போக வேண்டிய வேலையாப் போச்சா?

உடம்பு குடாய்டுது. அதனால..."

"ஆஹா... என்னென்ன தெய்க்கக் குளிக்

கிறது."

கடவே பாட்டி வைத்தியம் ஆரம்பிச்சி

விடுவியே... அதுக்கெல்லாம் பொறுமை

இல்ல நிமிதா, கல்யாணத்துக்கப்பறம் நீ

தெய்க்கக் குளிப்பாட்டி விட நானா. நான்

தின்ம் ஆயில்பாத் எடுத்துக்கத் தாரா. அது

வளரக்கும்..."

"பிரி மட்டும்தானா. இல்ல இன்னும்

ஏதாச்செக் சண்டா?"

"செச்சே. வேற என்ன என்ன அவிட்டம்

இருக்குன்னு கூட என்னுத் தெரியாது. கை

வைக் கொண்டாயேன்..." என்று அவன்

கையை எடுத்து அதை இரண்டு கைகளாலும்

பொத்திக் கொண்டு. "சத்தியமா" என்றான்.

"நம்புறேன்" என்று கையை எடுத்துக்

கொன்ன முயல்..."

"கொஞ்ச நேரம் இருக்கட்டுமே. பத்தி

ரமா வச்சிக்கிறேன் நான்" என்று அவன்

முக்கைப் பார்த்து. "வாற என்னேட என்ன

பிரோச்சாம் நிமி?"

"ஒன்னுமில்லை."

காண்ட்ராக்கட்: "வாட்ச்மேன்... இந்த இருப்புக் கம்பிகளை வெல்வாய் பத்திர மாக என்னி வை. நீ வேலைக்குப் புதுக இவ்வையா?"

வாட்ச்மேன்: "அத்தக் கவையே உங்க குக்கு வேணுங்க. இதுக்கு முன்னால ஒரு வகுமமாக கம்பிதாய்க என்னிக் கெட்டிருத்தேன்!"

— நல்வாயும் காலிதரன்.

"ஏன்?"

"இத பாருங்க கிடுகுத்..."

"பார்த்துக்கிட்டே இருக்கேன்"

"நான் திருச்சில வேலை பார்த்தப்போ

நாம் மாசத்துக்கு எத்தனை தடவை சந்திப்

போம்?"

"ரெண்டு தடவை. அதாவது நான் ரீர்ல

வாற ரெண்டு தடவையும்."

"அதே மாதிரி... இங்கேயும் மாசத்துக்கு

ரெண்டு தடவைதான் நாம் சந்திக்கப்

போகோம்."

"இது ஆதியாயம் இப்படி வச்சிக்கலாம்.

நான் மெட்ராஸ்ல இருக்கிற நாட்கள் மட்டும்

நாம் சந்திக்கிறோம். ஒக்கோ?"

"ரீர் இவங்கப் போக தீங்கன் மாசத்தில

எத்தனை நான் மெட்ராஸ்ல இருப்பிங்க?"

"இஸ்ட் பத்தே பத்து நாள்தான்."

"மகம். மாசம் ரெண்டு தடவைதான்

பார்க்கணும். இதில நான் ரொம்ப

ஸ்டிக்கட்டா இருக்கப் போகிறேன். தின்ம்

பார்க்கணும்து தீரின்சா... ஒரே வுதி கல்

பாணம் தரன்."

"நாற மாட்டேங்கறேன். இங்கேயே

இருக்கியா? பொடி நடையா போய் ஒரு

மூச்சு கவிய வாய்கிட்டு வரட்டுமா?"

"என் தம்பிக்கு ஒரு தல்லவேலை கிடைக்க

அவன் என் குடும்பத்தைக் காப்பாத்தற

பொறுப்பை எடுத்துக்கற வளரக்கும் நான்

காத்திருத்ததான் ஆகணும் கிடுகுத்."

"வேற வுதிவில்லாம் நானும் காத்திருந்து

தான் ஆக வேண்டி இருக்கு. கல்யாணத்துக்கு

அப்பறமும் நீ வேலைக்குப் போகலாம். சம்ப

னம்முழுக்க உன் குடும்பத்துக்குத் தரலாம்து

நான் தூறு தடவை சொல்லிட்டேன். நீ

கவலிப் பண்ணவே மாட்டேன்."

"வேணுங்க கிடுகுத். அதனால பிரிக்குடி

பிரச்சனைகள் வரும்."

கொஞ்ச நேரம் இருவரும் அமைதியாக

ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டிருக்க...

சற்றுத் தன்னி தன் துன்பனுடன், சங்கிலி

முனைவில் தாதுடன் வந்து கொண்டிருந்த

பியாப் அவர்களைப் பார்த்தான்.

"வாட் எ சர்ப்பரைஸ் இப்ப நான் சொல்

லிக்கிட்டிருந்தேன்... அதோ பாரு... அவ

தான் நிமிதா" என்றான். தாக்கால் கீழுநட்

ஸடத் துண்டத்துக் கொண்டான் கரமாக.

— தொடரும்

உயிர்

தூண் சாகவதென்றுதான் அவருக்கு எண்ணம் என்று சங்கரன் ஏதாவதுடம் நினைத்துக் கொண்டான்.

அந்த இளமையான தோற்றம் ஒரு வேளை அவருக்குத் தம் வயதின் உதார்த்தத்தை மறைப்பதாயிருக்கலாம். எழுபத்திரண்டு வயதில் அண்ணாசாமிக்குத் தலை முடி வின்

அடர்த்தி குன்றியிருந்தது. சங்கரனுக்கு இந்த தார்ப்பதம் தந்தாயது. வயதி வேறே வேகான பின் வழுக்கையை மறைக்க முடிவைய தாதுக் கால் வா? வெற்றிடத்தில் மீது பரவலிட. வேண்டிய தி ர்ப்பத்தம். இது பற்றி அண்ணாக்குத் தம் மீதுவர் மேல் கொஞ்சம் மனத்தாங்கல் உண்டாகியது. அழகி வேலா, அறிவிவேலா தன் மகன் தன்னை மீடுகிறான் என்று பெருமையுடையதாம். இதே விஷயங்களில் தன் தந்தை தன்னை மீடுகிறான் அது போன்றவிடம் முடிவுடையது தன் மீது அப்பா திழல் கவிக்கிறார் என்றுதான் தோன்றுகிறது.

அண்ணாசாமிக்கு அடர்த்தி முடி மட்டுமே இல்லை. தனது கூடக் குறைவுதான். மீறிது காலமாய்த்தான் தருங்கல் முடி காத்தோரங்கள் அண்ணாசாமி தன்னிலிருந்தது. எல்லா தோடுகள் கவகலம்பாய்ப் பேசும் உபாயம். சிந்திக்கும் போது பளிசென்று வெள்ளை வரி கையால் மின்னும் அத்தனையும் நினைப்பது கன். இரண்டு பின்னகைத் தருங்கல் போலவும் அந்த டூன் பேத்தி பேரன் கைத் தருங்கல் போலவும் இருக்கிறார்? இது

நியாயமே இல்லை. இப்படி இருக்க இவருக்கு உரிமை விடையாது. இது கீழ்க் விசை களுக்கு இவர் இழைக்கும் அநீதி.

ஒரு பல்வகிசையும் கரு முடி யும் மூப்பை மறைத்து கலப்பதால் மூப்பு கொண்டு வருகிற மரண நிலைவும் இவ்வாறும் போகிறது போலும். மனைவி இறந்தாவிட்டது. ஒரு சேகரதரனை இழந்திருக்கிறார். இவ்வும்தான் இருண்ட பார்த்திருத்த மரணம் கன்! எனினும் மரணம் அவருக்கு நிஜப் பிபாடுகளால் இல்லை. அவர் தண்பாக்கை, உறவினர்களில் அவரை விட வயதில் இளைவ சிலர் கூட உயில் எழுதி விட்டார்கள். ஆனால் யாரோ அவரிடம் "உங்க உயிர் போட்ட பீரம் என்ன ஸார்? கொந்தெல்லாம் கொண்டு பிள்ளைக்கும் சம்பந்தமா?" என்று ஒரு சமயம் கேட்ட போது அன்னா சாமி, "தான் இன்னும் என் உயிரில் எழுதலி. அதுக்கு என்ன அவசரம் இப்ப?" என்று பதிலளித்தார்.

அன்றுதான் சங்கரனுக்குப் புரிந்தது. அப்பாவுக்கு ஒன்றும் சம்பந்தம் எவ்வளவு உத்தேசம் இல்லை என்று.

சிசித்துக் கொண்டான். அப்பா நீர்த் தாவுசால் இருக்கட்டும். எத்தோறும் தான். ஆனால் இந்தக் கண்ணோட்டம் - உயிரெழுத என்ன அவசரம் என்று கேட்டும் மனப் பான்மை - மரணத்தின் யதார்த்தம் புரியாத துடிக்கத்தோடும் அவ்வது அந்த யதார்த்தத்தை ஒப்புக் கொள்ள மறுக்கும் கொள்கை தானா?

"அப்பா. இந்தப் புத்தகம் நல்லாவிருக்கு. படிச்சேப் பாருங்க" என்று ஒரு சமயம் சொன்னான். அவன் கொடுத்திருக்கிற ஒரு பக்கங்கள் படித்து விட்டு அன்னா சாமி, "என்ன? இது, எடுத்த எடுப்பில் ஒருத்தன் சாவதைப் பன்னிப் பன்னி விவரிச்சிருக்கிறது! உத்த போர், உத்தாகமா ஏதாவது புத்தகம் இருந்தாக் கு?" என்று நிர்ப்பந்தம் படுத்திய விட்டார். சேகரதரன் கதைகளை படிக்காது. தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் ஒரு பாத்திரம் சாவதைக் காட்டி ஆல் ஏதாவது காரணம் கொல்லி எழுந்து போய் விடுவார்.

அப்படி யானால், அப்பாவுக்கு மரணம் என்றால் பயம்தானா? இளத்தோற்றத்துக்குள் அந்த ஆரோக்கியத்துக்குள்ளும் புத்தது கொண்டு மரணத்திடமிருந்து தப்பப் பார்க்கிறார்.

அந்தச் சனிக்கிழமை மாலை சங்கரனின் பத்து வயதுப் பையன் ரமேஷ் "அப்பா, நாளைக்கு நாமெல்லாம் மகாபலி புரம் போய்ட்டு வரலாம்ப்பா!" என்றுன். அது தெரிந்ததானால் அந்த அவனுக்கு ரமேஷ் இன்னும் மகாபலிபுரம் போனதில்லை. அக்கா சாது கண்ணிரிடடன் போயிருக்கிறாள். சித்தப்பா பிள்ளை அரளித்த கூட ஒரு விடுமுறைக்கு வெட்டான் வந்திருந்த போது கந்தையின் தண்பாக்கை கட்டுப்படுத்தோடு போயிருக்கிறாள். போனதோடு இவ்வாறும் "எங்க பாய்பேஸைத்து எலிவிடப்பட்டா கெய்க் போல்ப் பார்த்திருக்கேன். இப்ப இங்கே மகாபலிபுரம் பார்த்துட்டேன்" என்று ரமேஷிடம் பெருமையடித்துக் கொண்டான். இவனை விட அவன் ஒரு வயது சின்னவன். இந்த அவமானம் சனிக்கைக் கூடியதல்ல.

"போவாயாப்பா? சரின்னு சொல்லுப்பா!" என்று ரமேஷ். சங்கரன் ஏதும் சொல்லவில்லை. அதுவரையில் அப்பா கணக்கு ஈடித்த திரைப் சில தரக்காய் வெங்காய் என்னி எடுத்து விட்டது. நாளை நியமதியால் விட்டில் ஒய்வேடுக்க விரும்பினான்.

"இந்த வாரம் வேலாண்டா, இன்னொரு சமயம் போகலாம்" என்றான்.

"அப்பா, அப்பா, பன்னிப்பா, எனக்கு நாய்ப் ஆசையாவிருக்குப்பா, அரளித்த கூட மகாபலிபுரம் போய்ட்டு வந்துட்டான். நாய்பே பையன்! நாய்பே பித்திக்கொன்ன. அங்க அழச்சிட்டுப் போப்பா!" சேகரனின் பின்புறமிருந்து தந்தையின் மூத்தை இறுக்கக் கூடித் கொண்டு தொங்கி

ஆர்.சூரமணி

கவர்களைய மறந்து விடா!

அழகுப்பிழையில் 'ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்பாகவே தனது செத்து உய்வன் இருக்கையில் வந்து அமர்ந்து கொண்டிருப்பான்' என்று குறிக்கப்பட்டு இருந்தது!

— என்டேமிட்டேயிலிருந்து:
'சேலம் சக்தி'

அண்மையில் இருவகைப்பாற்றின் தேசிய விழையாட்டுப் போட்டி நடந்தது. விழையாட்டும் போட்டியை ஆரம்பித்து கவக்க ஐந்துபதி வந்திருந்தார். விழா விற்குக் கவர்னர் ராமச்சந்திரன்மேல் அழகுக்கலியா. மறந்து போனார்களாம்! விழையாட்டு அமைச்சர் தீவிரவெதிராச நாதார் 'ஒருப் போய்' கவர்னரை அழைத்து வருவதற்குள் விழா தொடங்கி விட்டது! கவர்னர் கூலியில் அமைச்சர் துவிர்த்த

யவானும் தோக்களைப் பற்றி கலக்கி. கவப்பினவானும் பேசினான் ரமேஷ்.

"டேய், டேய், கழுத்தை விடுடா. ஸூக்க அனா. கழுது! என் தோலை அப்படி கலக்க காத்தே. தோலுது... டேய் திறுத்துடா, தோலு துண்டு கொட்டுறனில்ல!" என்று சங்கரன் அதுபு வுப் அண்ணாசாமி. "விட்டு ரமேஷ், அப்பாசைத் தொத்தரவு செய் வாத்தே" என்றார்.

"அப்பா, அப்பா, அழைக்கிட்டுப் போப்பா, சரிவனு கொன்னுத்தான் விடு கொல்..."

அண்ணாசாமி எழுந்து வந்து அவன் கூக லிங் பினைப்பையர் பீசித்துக் கொண்டே, "இரு இரு ரமேஷ். என் மகனை நீ படுத்திறே டில்லே? தானாக்கு கைக்கொரு மகன் பொறந்து கன்னை இப்படிப் படுத்தத்தான் போனான், நானும் அதைப் பார்க்கத்தான் போறேன்" என்று பீசித்துக் கொண்டே கூழிப் பேரனை நகர்த்தித்தம் பக்கம் இழுத்துக் கொண்டார்.

"அப்பா, அப்பா!" என்று நிமிர்ந்து உயர் கார்ந்து கழுத்தைத் தடவிக்கொண்ட சங்கர னுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. பத்து வயதுப் பேரன் வளர்ந்து பெரியவானாகித் தந்தை யாகும். கரை உயர் தாம் சவிரோடு இருப் போம் என்று அப்பாவைக்கு எவ்வளவு திக் கயம்!"

"எவ்வை அழைக்கிட்டுப் போக மாட்டி யாப்பா?" ரமேஷ் வினாப்பிழை.

அண்ணாசாமி பேரன் முதுகைத் தடவிக்கொடுத்தார். "கவலைப்படாதேடா! நான் அழைக்கிட்டுப் போறேன் கவ்வை தானாக்கு, சரியா?"

அவர் கூப்பிரை மிக் மென்னமலானது. பூணாயும் குழந்தையையும் புத்தசத்தையும் கொடும் மிகுதுவான் தீண்டல்தான் எப்போ துமே. சன்னையமாகவே ஒரு குழந்தையைத் தீண்டும். போதே விரவுகள் கொஞ்சம் அவர் கொத்தளைக் கேட்டு முன்பே ரமேஷ் அவர் தடவிலித் துவிச்சியடைத்தான். "நிஜ மாவா தாத்தா? ரொம்ப தூங்கல்

தாத்தா!" என்று குறித்தான்.

பப்பா, இன்னிக்குச் சனிக்கிழமை. ராத்திரி தீங்க சாப்பிடு மாட்டங்க. காரியை எழுத்திடுக்கறப்பவே சொர்வாமிருக்கும். இவனை மகாபலிபுரம் அழைக்கிட்டுப் போய் அங்கே முடிவுமா?" என்று சங்கரன் கேட் டான்.

"இது அந்த நான் கட்டைடா! உங்க மாதிர் அதுப்பு, களைப்பெல்லாம் எனக் குக்கியை வாது."

"இருக்கட்டும். இருக்கட்டும். தானாக்குப் போய் ஓவந்து காலவலி, கண்ணுட்டிரோக் அப்படிவந்து ஏதாவது வரட்டும். அப்போ பேசிக்கறேன்."

"இன்னே நானும் பீதிப்பெடுமா?" என்று ரமேஷ் குறித்தான்.

காலவலி, கண்ணுட்டிரோக் எதுவும் வர வில்லை. சேலலம் ஒரு ஸூக்கிரையுக் கூட இல்லாமல் மறுதான் அண்ணாசாமி மகாபலி புரத்தினிக்குத் பேரனுடன் திரும்பி வந்தார்.

"சங்கரன், எவ்வளவு தோராயிருந்தது தெரியுமா மல்லாம்? ரமேஷும் நானும் நல்லா அனுபவிச்சோம். தீதான் வராம போய் டே, பாவம். கன் களைப்பு இப்ப எம்மடியடா இருக்கு?" என்று அவர் விசாரித்த போது சங்கரனுக்கு ஆத்திரம் பீறி வந்தது.

"அப்பா, அண்ணன் தபஸ் பாரித் தோய்ப்பா! தாத்தா அந்தக் கதைகளைச் சொன் னுது. தாத்தா சொம்ப தல்வாக் கதை சொல் றுதுப்பா!" என்று ரமேஷ் பாராட்டினான். "தொப்பலாள் திணைப்பெறும் கூட உன் பின்னைக்கு அங்களை விட்டுட்டு வர மன சில்கே போ!"

"கடல்லை தின்னாது என்ன?"

"பின்னே? இவ்வளவு தூரம் போய்ட்டுக் கடல்வ திக்காமலா வருவாங்க?" என்ற அண்ணாசாமி குனிந்து தாரையைப் பார்த்து, "ரமேஷ், நாம திக்கற இடத்திலேயே இன்னொரு கடற்கரை கருவாக்கிட்டோம், பார்த்தியா?" என்றார்.

"அட! இத்தனை மணலா தம்ம கால்களில்

ஒட்டியிருந்தது?

“கால்கள் வலுவாகவில்லை, இன்னும் தளர்ந்திருப்பதில் கூட இருக்கும். வர, போய் தங்கலா கத்தல் பண்ணிச் சிவிட்டுத் துணி யாத் திக் கலையாம்.”

நாத்தாவும், பேரணும் ஒரே மாதிரி உற் ளாகத் துள்ளாதுடன் குளிப்பதைக்குப் போனார்கள்.

அப்பாவுக்கு எப்போதுமே உடலில் திவ்வு நலிவது பிடிக்கும் என்பதைச் சங்கரன் நினைத்துக் கொண்டான். ஆகும் போதெல்லாம் கூட சங்கரன் குக்குச் சென்றால் எவ்வளவுக்கும் முயற்சியும் வேலையால் நடந்து சென்று குழந்தை ரத்தியில் போய்ந்தான். திற்பார், போல வாரம் கூட அப்படித்தான். திரு நெருப்பி வந்து மகன், பருமன், பேத்தி, பேரணுடன் மண லில் சேர்ந்து கொண்டார்.

“இன்னிக்கு அலையெய்வான் உலர் உலர் மால் வந்து. 1. நான் போனாண்டிவிட்டேன்? உடல் திக் கென்று சொம்பு திற்பதில்லையே” என்று என்ருர் அண்ணாசாமி. தந்தையில் அனுமதி இல்லாததால் மெர்னையில் ரமேஷ் நாத்தாவுடன் கூடும் கூடப் போவதில்லை (அந்தக் குழந்தையதான் மகாபலிபுரத்தில் தீர்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் போய் இருக் கிறது.)

வ. சங்கரா, அநொ வரிசை வரிசைவா ல்கூட்டிய போனார்கள். அவர்களைப் போட் டிருக்கிற ஸார் ஸாராஸ் தெரல்மெட்டெல் லாம் தாரத்தியோத்து யார்க்குப் பரந்தாரி ருப்பன்மாதிரி இருப்பே” என்று அண்ணா சாமி.

சங்கரன் தொலைவில் யார்க்குமே டாக். அப்பாவின கவலை எய்வதையு போருத் தம். அவர் பணிச்சென்று இப்படி ஏதாவது சொல்லும்போது கேட்க நன்றாக இருக்கும். தொலைக்காட்சியில் வந்தானக் கதைகளில் வரும் வங்கத்துப் பெண்ணின் கண் களை “சாப்பிட்டு பிணைக்கான் ரெடு கண்ணுக் குள் போயிட ருப்பல அப்படி ஒரு கண்ணு குடா” என்று வர்ணிப்பார். அப்பாவுக்குள் எங்கோ ஒரு கலையுள் ஒளிந்திருக்கிறது.

பிறரை சிங்குவும் அகருக்குத் தெரியும். மெர்னையில் அன்று முடிதிகையப் பேரக் குழந்தைகளுக்குக் காடும், அங்கு இருக்கிற திறல் என்ன தெரியுமா? என்று கேட்டார்.

யான், முயல் என்று சிரிப்பினே போய் லின். பேத்தி நாநா சத்திரனின் பெனதிக அளம்பன வரிசைகளானுள், சில பக்தர்க ளின் கற்பனைகளை யருமகன் கொன்னுள், நிக் கொன்று ரமேஷ். அது தீய ஆர்மன்ட் ரான் திக் கெ திறல் நாத்தா” என்று கூவி ன்று.

அண்ணாசாமி பேரணைக் கூட்டிக் கொண்டிருந் டார். “சொல்லா பயலே, அப்பாவுத் த சிலாந விஞ்ஞான புத்தகம் எப்பலந்தான்” என்று அவன் முகத்தை விரல்களால் கொட்டி அவனுக்குப் பிடித்த குயில் ருன்மீய் லாவதிக் கொடுத்தார்.

சங்கரன் அப்பாவின் ருபிப்பை ருசித்தான். அதுவும் அந்த மனதிலே காசில் விடு திருப்பும்

போது சிதைத்து விட்டது. சாலைவில் ஒரு மரம் கர்வலம். காசைப் புக்க காற்றில் வந்தது. அது மூக்கில் துடித்து விடாமல் அண்ணாசாமி முகத்தைத் திருப்பிக் கொண் டார். தார் சாலைவைக் கூடக்கும் வரை மூக்கி லிருப்பியே இருந்தது.

மரம் தகை என்ன, தொன்று போய் என்னு ளென்னிக் கொண் டாரா? அந்த காசைவி லிருந்தே தப்பி விடுவது திரே?

யின்ருட் அய்யான் இவ்வச்சி எழுத்தது. விட்டை அடைத்ததன் காரை திறத்தி இறப்பி உப்பை செவ்வ ஆரம்பித்தான். அப்பாவுக் காகக் காசு கதவைத் திறந்து பிடித்துக் கொண்டு அவர் இறப்பிப் பிறகே அவன் விட்டை என்ருன் செவ்வம் வறக்கென் இவ்று மறந்து விட்டான்.

“யாழாவுக்குக் கதவு திறந்து விடாமலே போதிக்கிறேன்” என்று மகனின் நினைவுத் திருன்.

சங்கரன் குக் கொட்டி, “என்மான் தானே திறந்துகிட்டு வரக்கும்” என்று அசிரத் தையுடன்.

மகாத்திருந்த மரம் கர்வலம் கண் அனைத்துப் ஒருங்கே நினைவுக்கு வருவது போன்ற வேதனைகள் அந்தக் கலிவ நாட் கள் கூடதன். ஒரு வாரமாக ரமேஷ் அன்புத்திரி லில் கண் திறக்காமல் கிடத்தான். கிசுக் கல் யன் மீது பல்வகை ஒன்று மோத, விபத்தில் ஒன்பது குழந்தைகளுக்கு வேலான காலம். ரமேஷ் கூடப் தாய்வருக்குக் கலிசைகிட கான் அடுத்த கால்கள்.

அண்ணாசாமி அன்புத்திரியிலேயே இருத் தார். இரவு பகல் யாராயல் பேரன் பக்கத்தி லேயே நடக்காத்திருந்தார். “விட்டுக்குப் போய்க் கொஞ்சம் ரொன் எடுத்துக்கிட்டு வரப்போ” என்று சங்கரன் சொல்லத்தைக் காதிமேலேவைப்பதிக் கொண் கலிசை. திற்பி டு ருடி விடுகிறது தாய்மேலப் பார்க்கக் கலிசையுடன் வந்திருந்த பெரிய பேரன். “ராத் திரி ரமேஷ் கூட தான் இருக்கென் நாத்தா, தீயக் விட்டுக்குப் போய்க் கொஞ்சம் தூக் கிட்டுக் கலிசை வரங்க” என்றபோது ஓர் இரத்திரப் புண்ணைவுடன் அவனைப் பார்த்துவிட்டுக் கலிசை யின்ரும் ரமேஷ் ஒரு அப்பணித்தார். இடத்தை

“என் முத்த பெண்ணுக்கு ஏது வருஷ சகலம், கலாவுக்கு துத்த வருஷ சகலம், கூட சிப் பெண்ணுக்கு முத்த வருஷ சகலம்.”
“எதிலே”
“கேசு தேட திடிலே”
—டீ. பி. சிவன் கதாசர்.

மத்திரி: "கூட்டத்தில் பந்தோபஸ்து ஏற்
பாடுதல்பாடு சரியாகச் செல்கிறதா?"

பி.ஏ.: பரமே தேவையில்லை சார். "மப்பா
பேரவையைத் தவிர கூட்டத்தில் யாரும்
இல்லை!"

— என். வி. ரமணி.

விட்டு நகரவிலாஸ், யுருமன் வற்புறுத்திக்
கொடுக்கும் உண்மை நாயு உணர்விலே.

புள்ளிகளில் அதே சீரான, நிஜமான
வெள்ளைப் பற்கள். தங்கில் வயதை மீறிப்
பண்புக்குள் ஸ்பெடி அடர்ந்தி. ஆனால் உள்
கூக்குள் கணத்துக்குக் கணம் ஒரு மூப்பு
நிகழ்த்து கொண்டிருந்ததைப் போல் கண்
களில் அழுத்தில் ஒரு சோர்வு. தமக்கு
அடுத்த தலைமுறைக்கும் அடுத்த தலைமுறை,
மரணத்தின் நிழலில் கிடக்கையில் முதுகுத்
தண்டின் வரிசையில் ஒரு தொய்வு. பாசத்தி
றால் பவந்து பவந்து தூக்கிப் போடும் உயிர்
பின் நடுக்கத்தில் ஒரு பரிதவிப்பு.

பகலிசு பாராமல் அண்ணாசாமி அப்ப
டியே உட்கார்ந்திருந்தார்.

மகாலை வேலைவிலிருந்து திரும்பிய சவு
கரன் களைப்புடன் உட்கார்ந்து தோடுகளைக்
கழற்றினான். மனைவி சிறிதண்டி எடுத்து
வந்து வைத்தாள்.

அப்பப்பா, என்ன புழுக்கம், என்ன
வேர்வை!"

"போய் முகம் கழுவி டிரெஸ் மாத்திக்
கிட்டு வந்து சாப்பிடுங்க, கீப்பெண்ணை
யிறுக்கும்.

"முருத்தி கிட்டேயிருந்து வெட்டி வந்
துதா? தில்லி போய் சேர்த்துமே போட
றேன்னுனே?"

"பகல் போஸ்டல் வந்துது."

சங்கரன் எழுந்து பக்கத்து அறைக்குச்
சென்றான். கட்டிலில் தலையணையேல் கிடந்த
கருட்டைத் தலைகளைத் தடவிக் கொடுத்தான்.
"எப்படிடா இருக்கே கண்ணா இங்
னிலே?"

"எனக்கொண்ணும் இல்லேயப்பா
இப்போ, ஸ்கூலுக்கு எப்ப போதறாம்?"
என்று ரமேஷ் சினுப்பினான்.

"போகலாம், போகலாம், இன்னும்
காலம் ஒரு காலம் மாட்டுப் பெரிசா இருக்
கில்லா? அது சரியானபுறம் அடுத்த டீம்
வேருத்து மறுபடியும் ஸ்கூலுக்குப் போக
லாம்."

"டாக்டர் கூட அப்படித்தானேடா
சொல்லியிருக்கார் ரமேஷ் கண்ணா?"
என்றான் கட்டிலுக்கில் எவ்வு நாற்காலியில்
யிரித்த புத்தகத்தோடு உட்கார்ந்திருந்த
அண்ணாசாமி. பேரன் எவ்வளவு நேரம்
பார்த்தாலும் போதவில்லை என்பது போலப்
பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார். சங்கரன்

அறையை விட்டுச் சென்றான்.

"இந்தக் கதை பிடிக்கவே தாத்தா. அடுத்த
கதை படிங்க" என்று பேரன் கட்டிலை
விடவும் அண்ணாசாமி புத்தகத்தை மெல்ல
இரு கைகளில் ஏந்தி முகத்துக்கெதிரே தூக்கி
ஓரத்தை காதிப் பிசித்துப் பக்கத்தை மிருது
வாகத் திருப்பினார்.

முகம் கழுவிக்கொண்டு முன் அறைக்குத்
திரும்பி வந்த சங்கரன் திருப்பியாய்ச் சிறி
துண்டி உண்ணத்தொடங்கியபோது காகர்
கதவு மணி ஒலித்தது. எழுந்து சென்று
கதவைத் திறந்தான். ஸ்பெடி வயது மதிக்கத்
தக்க ஓரூவா தின்றிருந்தார்.

"மீட்டர் அண்ணாசாமி வீடு இது
தானே?"

"ஆமாம், தீங்கு..."

"என் போல் திருஷ்ணையாத்தி. அவர் நான்
பர் வைத்திருந்தேனோடான். மீட்டர்
அண்ணாசாமி தேத்து எங்க வீட்டுக்கு வந்
திருந்தார். ஒரு வக்கீலர் பார்க்கணும்னு
சொன்னார், நான் வக்கீல்தான். என் அப்பா
என்னை அறிமுகம் செஞ்ச வக்கீலர்.
இன்னிக்குச் சங்கரன் இங்கே வந்து
தண்டிப்பார் க்குமா? மீட்டர் அண்ணாசாமி
எங்கிட்டச் சொன்னிருந்தார்."

"நான் அவர் வக்கீல்தான். என்னோ
வாங்க."

"தங்குங்கு..."

"எங்கப்பா... எங்கப்பா எதுக்காக வக்
கீல் வேணும்னு?"

"உதோ சரியில் எழுதணும்னு? உங்க
ளுக்குத் தெரியாதா?"

சங்கரன் அமைகிறதே போனால், ரமே
ஷின் அறைக்குள்வீருந்து அண்ணாசாமி
வெளியேயினார்.

"காது, திருஷ்ணையாத்திதானே? காப்பா,
மாடிக்குப் போவோமா?"

சங்கரன் திரும்பித்தன் தந்தையைப் பார்த்
தான். அப்பா கண விளங்கத் தன் சகிசை
எழுதலா தீர்மானித்திருக்கிறார்? ஏன்?
எப்படி? கோழை அப்பா...

ஆனால் இது நிதர்சனம். அவர் அழைத்
தன் பெரிய வக்கீல் இடோ வீட்டுக்குள்
வந்து ஏதோ நிற்கிறார்.

அப்பா...

இந்தக் காட்சி மகத்தாவது. தன் சகிசை
எழுந்த தயாராகும் மனைன், மரணத்தை
ஏதோ கொள்ளத் தயாரானவன், மரணத்தை
ஏற்கத் தயாராகிவிட்டவனின் வலியையும்
காற்றியுமாம். சாதாரணமானவையால்,
அரசின் அதன்பின் செலவில் எந்த அன்றாடம்
அணங்கு முடிவாது. அவன் ஏதோ ஓர் வலிவ
ளமாக கடந்து அப்பால் போய்விட்டான்.
தேறினின்ற மறுபட்ட வேறொரு பிரமாணத்
தில் இருப்பவன். அந்த நிமிஷம் அவன்
அளவை எட்ட முடியாது மறையர்கள்
சென்னைக்காரர் நிற்க வேண்டியவர்தான்.

சங்கரன் புதிதாக ஒரு வயதும் மரியாதை
யும் கலந்த சண்டிவுடன் தந்தையைப் பாரித்
துக் கொண்டிருந்தான்.

அண்ணாசாமி வக்கீலுடன் மாடிப்படி
ஏறினார்.

பொன்னியின் செல்வன்

சுமரர் கல்கி..

அத்தியாயம் 45

சிறைக் கப்பல்

க

ன் முடிக்கண் திறக்
கும் தேரத்தில் யானை
இறவு' என்னும் கடக்
து நை பின்னுக்குச்
சென்றது. பின்னர்
காணகத்து மரங்கள்

பின்னோக்கி ஓடி, வானத்துப் பற
வைகள் பின்னோக்கிப் பறந்தன. ஓடை
கள், குளங்கள், ஊர்ப்புறங்கள்,
கோயில்கள் மண்டபங்கள் எல்லாம்
பின்னோக்கிப் பாய்ந்து மறைந்தன.
மான் கூட்டம் ஒன்று அந்த யானைடன்
சிறிது தூரம் போட்டி விட்டு ஓடப்
பார்த்தது. மான்களும் கோல்விவ
டைத்து பின் தங்கின. யானை மட்டும்
முன்னால் முன்னால் போய்க் கொண்
டி ருத்தது. எத்தனை தூரம் எத்தனை
நேரம் என்றெல்லாம் பூங்குழவிக்கு
ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் இன்ன
மும் சமுதாட்டி வேதான் இந்த யானை
போய்க் கொண்டிருக்கிறதா என்று
மட்டும் பூங்குழவிக்கு விவரப்பா
ரி ருத்தது. இத்தனை நேரம் அந்தத் தலை
மூன்று தடவை கடந்து போயிருக்க
லாமே, இல்லை, இல்லை! இந்த யானை
சமுதாட்டைக் கடத்து செல்லவில்லை.
பூலோகத்தைக் கடந்து போய்க்
கொண்டிருத்தது. பூலோகத்தின்
தென் முனையிலிருந்து வட முனைக்
குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது!
இதன் முதுகில் ஏறிக் கொண்டு
நாளும் பூமியைப் பிரதட்சணம் செய்

கின்றது என்று தெரியாத தயக்கமும்
இருத்தது. இரண்டு மூன்று தடவை
இளவரசர் அவனைத் திரும்பிப் பார்த்
துப் புன்னகை புரிந்தார். பின்னர்
அவனுடைய பயலும் நாகமும் மறைந்
தன. எல்லாவற்ற உற்சாகம் அவனை
ஆட்கொண்டது. கொஞ்ச நேரம்
வரை இப்பூவுலகில் ஒரு மந்தகறுத்
தின் மீது ஏறிக் கொள்ளுன். திடீ
ரென்று எப்படி யோ சொர்க்கத்துக்
குப் போய்விட்டான். சொர்க்கத்தில்
தேவேத்திரனுடைய ஐராவதத்தின்
பேரில் அவன் வீற்றிருந்தான். ஐரா
வதம் வான விதிகளில் ஊர்வலம்
போய்க் கொண்டிருக்கிறது. சுற்பக
விரட்டர்கள் அவன் மீது சுகந்த
மலர்களைப் பொழிந்தன. கந்தரிவர்கள்
இன்னிசைக் கருவிகளிலிருந்து இனி
ய கவரங்களை எழுப்பிக் கொண்டு
அவன் பின்னோடு பறந்து வந்தார்
கள். அப்ஸர ஸ்திரீகள் நடனமாடி
க் கொண்டு வந்தார்கள். ஊர்வலம்
சென்ற வானவிதிகின் இருபுறமும்
தட்சத்திர தீபங்கள் சுடர்விட்டு
ஐகத்தோதியாகப் பிரகாசித்தன!
இப்படிப் பல பல பல ஷங்கன் செய்
றன!

இதோ, ஐராவதத்தின் வேகம்
குறைகிறது. திடீரென்று அது பூலோ
கத்துக்கு வந்து விட்டது. சமுதாட்டி
ன் காடுகளுக்கே வந்து விட்டது. யானைப்
பாகன் குனிந்து அதன் மந்தகத்தைத்

கி நே ன்.
நான் மட்
டுமா? இள
வரசருத்
தான்!

முதலில்,
யானை மதம்
பிடித்து
ஓடத்
தொடங்
கியதும்,
பூங்குழ
விக் குக்
கொஞ்
சம் பய
மாய்த்தா
னிருத்தது.
பயத்துடன்,
என்னநிசுத்

தட்டிக் கொடுக்கிறான். அதன் காதண்டை ஏதோ சொல்கிறான். — சேச்சே! அவன் யானைப் பாகன் அல்ல; தேவேந்திரன் அல்லவா? — இல்லை; இளவரசர் அல்லவா இவர்? நாலுபுறமும் மரங்கள் சூழ்ந்த ஒரு குளத்தில் களையிலே வந்து யானை அமைதியாக நின்றது.

பூங்குழலி சிறிது கவலைபட்டன். இளவரசரை வரவேற்று உபசரிப்பதற்காக ஜனக்கட்டம் வந்து அக்களையில் நின்று ஏதோ என்று பார்த்தான். இல்லை! பின்னால் குதிரைகள் தொடர்ந்து வருகின்றனவோ என்று பார்த்தான். அதுவும் இல்லை! குளத்தைப் பார்த்தான். அதில் பூத்திருந்த அல்லிமலர்களும் செங்கழுநீர்ப்பூக்களும் அப்படி அப்படி யே கொடிக்கூடன் பிடித்துக் கொண்டு வந்தன. அவை நாலுபுறமும் சூழ்ந்து கொண்டன. கன்னங்களிலும் தோள்களிலும் உடம்பு முழுவதும் அந்த மலர்கள் அவனைத் தழுவிக்கொண்டு மகிழ்ந்தன. பின்னர் அப்பொல்லாத மலர்களின் கொடிகள் அவனை இறுக்கிப் பிடித்து அழுக்கி மூச்சுத் திணறச் செய்தன. உடம்பை ஒரு குறுக்குக் குறுக்கி அப்பூங்கொடிகளில் பிடியிட்டு விடுத்து அவன் திறிதிறன் அப்படித் திறிதிற உடனே வானிலிருந்து பூமிக்குத் தலைகீழாய் வந்தது போலிருந்தது. யானை தன் பெரிய முன்னங்கால்களை மடித்துக் குனிந்தது. பிறகு பின்னங்கால்களையும் மடித்துக் கொண்டு தளரையில் படுத்தது. இளவரசர் யானையின் கழுத்திலிருந்து

ஓழே குதித்தார். “பூங்குழலி! யானை மேலிருந்து இறங்குவதற்கு மனமில்லையா?” என்றார்.

பூங்குழலி உடம்பைச் சிலிர்த்துக் கொண்டு தன் நினைவை அடைந்தான். “ஐயா! சொர்க்கத்திலிருந்து பூமிக்கு வருவது கஷ்டந்தானே!” என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டு இறங்கினான்.

யானை மீண்டும் எழுந்து குளக்களையிலிருந்த ஒரு பெரிய மரத்தின் நினைவை ஒடித்துத் தன் அகண்ட வாய்க்குள்ளே திணித்துக் கொண்டது.

அருள்மொழிவர்மர் குளத்தின் கரையோரமாகச் சென்று உட்கார்ந்தார். தயங்கி நின்ற பூங்குழலியையும் அருகில் வந்து உட்கார்ச் சொன்னார்.

கெது

எந்த நீரில் பூங்குழலி யின் முகம் பிரதிபலித்தது. யானையின் ஒட்டத்தினாலும் அச்சமாய் நேர்ந்த உள்க்கிளர்ச்சியினாலும் அவன் முகம் செக்கச் செவ்வென்று ஆகிச் செங்கழுநீர்ப் பூவுடன் போட்டி யிட்டது.

நீரில் தெரிந்த அவன் முகத்தைப் பார்த்த வண்ணம் இளவரசர் “சமுத்திரகுமாரி! உன்னை எனக்கு ரொம்பப் பிடித்திருக்கிறது!” என்றார்.

அல்லிமலர்களும் செங்கழுநீர்ப்பூக்களும் மீண்டும் இடம் பெயர்ந்து வந்து பூங்குழலியின் உடல் முழுதும் முத்தமிட்டன!

“உன்னை ஏன் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது தெரியுமா?” என்று இளவரசர் கேட்டார்.

பூங்குழலியின் கண் முன்னால் வானமும் வையமும் குளமும் அநிலுள்ள மலர்களும் குளக்களையிலிருந்த மரங்களும் சுழன்று சுழன்று வந்தன.

“எனக்குத் தெரிந்த ஒவ்வொரு வரும் நான் அவர்கள் இஷ்டம் போல் நடக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். நீ ஒருத்தி மட்டும் என் விருப்பத்தின்படி நடக்கச் சந்தோஷத்துடன் சம்மதித்தாய்! இந்த உத்

வியை என்றும் மறக்க மாட்டேன், சமுத்திரகுமாரி!"

பூங்குழலியின் உடம்பு ஒரு யாழ் ஆயிற்று. அவளுடைய நரம்புகள் எல்லாம் அந்த யாழின் நரம்புகள் ஆயின. பொன் வண்ண விரல்கள் அந்த நரம்புகளை மீட்டித் தேவகாணத்திலும் இனிய இளையை எழுப்பின.

"சேநாதிபதி யும் பார்த்தி பேந்திரனும் சேர்ந்து என் பிரயாணத்தைத் தடை செய்வதற்குச் சூழ்ச்சி செய்தார்கள்! சேநாதிபதி நாம்வரும்வழியில் பல இடைபூறுகளை உண்டு பண்ணினார். நமக்கு முன் அவசரமாக ஆள் அனுப்பிக் கிராமவாசிகளை உபசாரம் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார். பார்த்தி பேந்திரர் விளரந்து திரிகோணமலைக்குப் போயிருக்கிறார். அங்கிருந்து கப்பல் ஏறி நமக்கு முன்னால் தொண்டைமாறற்றின் முகத்துவாரத்துக்குவந்து விட வேண்டுமென்பது அவளுடைய உத்தேசம். ஆகா! அவர்களுடைய சூழ்ச்சி எனக்குத் தெரியாது என்று நினைத்தார்கள்! உன் உதவியினால் அவர்களுடைய சூழ்ச்சியைத் தோற்கடித்தேன்..."

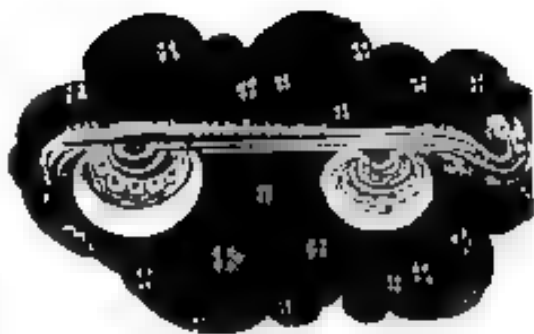
பூங்குழலிக்குச் சட்டென்று தான் செய்த காரியம் என்னவென்பது நினைவு வந்தது. அவளை நரக லோகத்தில் யமதூதர்கள் உயிரோடு செக்கிலே போட்டு ஆட்டுவது போலிருந்தது.

"ஐயா! அவர்கள் எல்லாரும் தங்களை எதிரிகளிடம் சிறைப்படாமல் தப்புவிக்க முயன்றார்கள். நான் பாவி! தங்களைச் சிறைப்படுத்த அணுததுப்போகிறேன்!" என்று கூறிவிட்டு விம்மினாள் பூங்குழலி.

"அட்டே! இது என்ன? உன்னைப் பற்றி நான் எவ்வளவோ நல்ல அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தேன். நீயும் அவர்களைப் போல் ஆகிவிட்டாயே!"

"என் கயபுத்தியினால் இந்தப் பாகத்தை நான் செய்யவில்லை. தங்களுடைய ஆசை வார்த்தையில் மயங்கிப் பைத்தி யமாகி விட்டேன். இப்போது புத்தி தெளிந்தது. நான் போகிறேன்....." என்று சொல்லிவிட்டுப் பூங்குழலி குதித்து எழுந்தாள்.

அவள் ஓடிப் போகாமல் தடுப்ப

தற்கு இளவரசர் அவளுடைய கரத்தை இலேசாகத் தொட்டுப் பற்றினார்.

அச்சமயத்தில் தேவலோகத்துக் கன்னிகைகளுக்கு வேறுவேறு இருக்கை வில்லை. அவர்கள் வெண்ணிலவின் சாற்றைச் சந்தைக் குழம்புடன் கலந்து பூங்குழலியின் மீது தெளித்தார்கள்.

அவள் முற்றும் சக்தி இழந்து, செயலிழந்து, மீண்டும் கீழே உட்கார்ந்தாள். இரண்டு கரங்களினாலும் முகத்தை மூடிக்கொண்டு விம்மத் தொடங்கினாள்.

"சமுத்திரகுமாரி! உன்னிடம் ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்ல எண்ணினேன். நீ இப்படி அழுவதா யிருந்தால் சொல்வதற்கில்லை. உடனே புறப்பட வேண்டியது தான்."

பூங்குழலிகண்ணீரைத்துடைத்துக் கொண்டு அவரை நிமிர்ந்து பார்த்தாள்.

"அதுதான் சரி; கேள்! இவர்கள் எல்லாரும் என்னைச் சிறைப்படாமல் காப்பாற்ற முயல்கிறார்கள் என்று சொன்னாயே? அது உண்மைதான். அது எதற்காகத் தெரியுமா?"

"தங்கள் பேரில் அவர்கள் வைத்திருக்கும் அன்பினால்தான். நான் ஒருத்தி மட்டுத்தான் பாதகி!....."

"பொறு, பொறு! என் பேரில் எல்லாருக்கும் அன்புதான்! எதற்காகத் தெரியுமா? யாரோ ஜோசியர்களும் ரேகை காஸ்திரிகளும் சொல்லியிருக்கிறார்களாம். — நான் ஒருகாலத்தில் சக்கரவர்த்தி ஆகப் போகிறேன் என்று. ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் என்னைச் சிம்மாசனத்திலே தூக்கி வைத்து என் தலையிலே ஒரு கிரீடத்தைவும் கமத்தி விடப் பார்க்கிறார்

கன். பேராசை பிடித்தவர்கள்!"

"ஐயா! அவர்கள் அப்படி ஆசைப் பட்டால் அதில் தவறு என்ன? இந்த வேலகத்துக்கு மட்டுந்தான். மூன்று உலகத்துக்கும் சக்கரவர்த்தியாகத் தாங்கள் தகுதி வாய்ந்தவர் அல்லவா?"

"ஆகா! நீயும் அவர்களைப் போலத்தான் பேசுகிறாய்! பெண்ணே! இவ்வூலில் அரண்மனையைப் போன்ற சிறைக் கூடம் வேறில்லை. சிம்மாசனத்தைப் போன்ற பலிபீடமும் இல்லை; கிரீடம் அணிவது போன்ற தண்டனை வேறு கிடையவே கிடையாது. இதைவெல்லாம் மற்றவர்களிடம் சொன்னால் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள்; நீயாவது ஒப்புக் கொள்ளுவாய் என்று நினைத்தேன்."

பூங்குழலியின் கண்ணிமைகள் பட்டுப் பூச்சியின் நெருக்கிப் போல் அடித்துக் கொண்டன. அவன் ஆர்வம் தழும்பிய அகன்ற கண்ணினால் அரசினங்குமாரரை நோக்கினான்.

"சமுத்திரகுமாரி! உன்னைப்போலச் சொல்! உன்னை வாழ்நாளெல்லாம் ஒரு சிம்மாசனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும்படி சொன்னால் உட்கார்ந்திருப்பாயா?" என்று இளவரசர் கேட்டார்.

பூங்குழலி சிறிது நேரம் யோசனை செய்தாள். பின்னர், "மாட்டேன்!" என்று தெளிவாகச் சொன்னாள்.

"பார்த்தாயா? பின்பே என்னை மட்டும் அந்தத் தண்டனைக்கு ஏன் உள்ளாக்க விரும்புகிறாய்?"

"தாங்கள் இராஜ குலத்தில் பிறந்தவர் அல்லவா?"

தவர் அல்லவா?"

"இராஜ குலத்தில் பிறந்ததினால் என்ன? தல்ல வேளையாகக் கடவுள் என்னை அந்தத் தண்டனைக்கு உள்ளாக்க விரும்பவில்லை. இராஜ்யம் ஆளுவதற்கு என் மூத்த சகோதரர் இருக்கிறார்; என் பெரிய பாட்டனார் மகன் ஒருவரும் இருக்கிறார். அவரும் இராஜ்யம் ஆள ஆசைப்படுகிறார்....."

"ஆகா! அது தங்கள் காலுக்கும் எட்டி விட்டதா?" என்று பூங்குழலி.

"தல்ல கதை! எனக்குத் தெரியாது என்று நினைத்தாயா, என்ன? ஆகையால் தஞ்சாவூர் சிம்மாசனம் அதன் பேரில் உட்காருவதற்கு ஆன் இல்லாமல்தவிக்கப்போவதில்லை. அத்துடன் எனக்குக் கிரீடம் கமத்து இராஜ்யம் ஆளும் ஆசையும் இல்லை!..."

தங்களுக்கு எதிவேதான் ஆசை?" என்று கேட்டாள் பூங்குழலி.

"அப்படிச் கேள், சொல்லுமிதேன்! சற்றுமுன் இந்த மத்தகஜத்தின் மீது உட்கார்ந்து பிரயாணம் செய்தோமே! அம்மாதிரி வண்டிகள் வராத ரங்கள் எல்லாம் புழுத்து சண்டமாகுதல் போல் கற்றி வருவதில் எனக்கு ஆசை. கப்பல்களில் ஏறிக் கடல்களைக் கடத்து செல்வதில் ஆசை. உயரமான மலைகளின் உச்சிச் சிகரங்களின் மேல் ஏறுவதில் ஆசை. கடல்களுக்கு அப்பால் இந்த இலங்கையைப் போல் எத்தனையோ இலங்கைகளும் பரதகண்டத்தைப் போல் எத்தனையோ பெரிய பெரிய கண்டங்களும் உண்டு என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கெல்லெல்லாம் போய் அந்தத் தாடுகளில் உள்ள அநியங்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசை!..."

இளவரசர் கூறும் மொழிகளை அப்படி யே விழுங்குவான் போல் பூங்குழலி வாய்விட்டு ஏதையடி கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். ஆர்வம் கட்டுக்கடங்காமல் போகவே, "ஐயா! அங்கெல்லெல்லாம் போகும்போது என்னையும் அழைத்துப் போவீர்களா?" என்று கேட்டான்.

"தான் சொன்னவெல்லெல்லாம் என் ஆசைகள். அவை நிறைவேறப் போகின்றன என்று யார் கண்

டது?" என்றார் இளவரசர்.

பூங்குழலி கனவு வோகத்திலிருந்து பூவோகத்துக்கு வந்தான். "ஐயா! அப்படியானால் நாங்கள் எதற்காக இப்போது நம்சாஸ்துக்குப் போக வேண்டும்?" என்றான்.

"அதைச் சொல்வதற்குள் ஆரம்பித்தேன். அதற்குள் நீ பேச்சை மாற்றி எங்கேயோ கொண்டு போய் விட்டாய். சமுத்திர குமாரி! இந்த இலங்கைத்தீவில் வாய்திறந்து பேசும் சக்தியற்ற ஊமை ஸ்திரீ ஒருத்தி அங்குமிங்கும் சித்தப்பிரமை கொண்டவள் போல் கற்றிக் கொண்டிருக்கிறாள்? அவளை உனக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார் இளவரசர் அருள்மொழி வர்மர்.

பூங்குழலி அடங்கா விவப்புடன் "தெரியும், இளவரசே! எதற்காகக் கேட்கிறீர்கள்?" என்றான்.

"காரணம் பிறகு சொல்லுகிறேன். அந்த ஸ்திரீயை உனக்கு எப்படித் தெரியும்? அவளைப் பற்றி என்ன தெரியும்?" என்று கேட்டார்.

"ஐயா! நான் குழந்தை வயதில் என்னைப் பெற்ற தாயை இழந்தேன். பிறகு எனக்கு அன்னைதான். அன்னை அளித்தவன் அந்த மூதாட்டி தான். அவள் என் குரு! என் தெய்வம். அவளைப் பற்றி வேறு என்ன கேட்கிறீர்கள்?"

"அந்த மூதாட்டிக்கு நிரந்தரமான வாசஸ்தலம் ஏதாவது உண்டா? எப்போதும் கற்றிக் கிடந்து கொண்டே யிருப்பவள்தானா?"

"கோடிக்கரைவிலிருந்து இலங்கையை நெருங்கி வரும் போது பூகத்தீவு என்று ஒரு தீவு இருக்கிறது. அங்கே ஒருபாறைக் குகை இருக்கிறது. அங்கேதான் அந்த அம்மான் பெரும்பாலும் இருப்பான். அவ்விடத்தில் தான் தங்களை நான் முதன் முதலில் பார்த்தேன்."

"என்னை அங்கே பார்த்தாயா?"

"ஆம்! அந்தப் பாறைக் குகையில் சில அழகான சித்திரங்களை அந்த அம்மான் எழுதியிருக்கிறான். அந்தச் சித்திரங்களில் தங்கள் உருவத்தை யும்கண்டேன்! பிறகு ஒருநாள் கோடிக்கரையில் தங்களை நேரில் பார்த்த போது, அதனால்தான் பிரமித்துப் போனேன்."

"ஓ! இப்போது எல்லாம் எனக்குத் தெரிகிறது. விளங்காத விஷயமும்

விளங்குகிறது. சமுத்திரகுமாரி! அந்த மூதாட்டிக்கும் எனக்கும் உள்ள உறவைப் பற்றியும் உனக்குத் தெரியுமா?"

"மகோஹவு இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். ஆனால் இன்ன உறவு என்று தெரியாது!"

"பூங்குழலி! அந்த மூதாட்டி என் பெரிய தாயார், தியாயமாகத் தஞ்சை ஐயர் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்க வேண்டிய பெருமாட்டி அவள்....."

"கடவுளே, அப்படியா?"

"ஆனால் விதியின் எழுத்து வேறு விதமாயிருந்தது. யார் என்ன செய்ய முடியும்? என் தந்தையின் உள்ளத்தில் ஏதோ ஓர் இரகசியத்துன்பம் இருந்து வேதனைப்படுத்தி வருகிறது என்று சில சமயம் எனக்குத் தோன்றுவதுண்டு. அதன் உண்மையை இப்போது நான் கண்டுபிடித்தேன். என் பெரிய தாயார் இறந்து விட்டதாக என் தந்தை என்னைக் கொண்டிருக்கிறார். நம்மால் இறந்து விட்டதாகவும் என்னைக் கொண்டிருக்கிறார். அவன் இறக்கவில்லை. உயிரோடிருக்கிறான் என்பதை அவருக்கு நான் போய்ச் சொல்லவேண்டும். சொன்னால் அவர் இருதயத்தின் தாபம் தணிவும்; அவரை அரித்துக் கொண்டிருக்கும் மனவேதனை தீரும். சக்கரவர்த்தியின் உடல்நிலை சரியாக இல்லை என்றுதான் உனக்குத் தெரிந்திருக்குமே? மனித வாழ்க்கை அறித்தியமானது. எப்போது என்ன நேரிடும் என்று யாரும் சொல்வதற்கில்லை."

வானத்தில் சில நாட்களாகத் திடீர்
கேது ஒன்று தோன்றி வருகிறது.
அதைப் பற்றி ஜனங்கள் பலவாறு
பேசிக்கொள்கிறார்கள். சக்கரவர்த்தி
யின் மனமும் அதனால் பாதிக்கப்பட்
டி ருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இந்த
நிலைமையில், விபரீதமாக எதுவும்
நேர்வதற்கு முன்னால், நான் கண்டு
பிடித்த விவரத்தை அவருக்குத் தெரி
வித்து விட வேண்டும். சமுத்திர
குமாரி! அதற்காகவேதான் நான்
அவசரமாகத் தஞ்சைக்குப் போக
விரும்புகிறேன். நீ எனக்குச் செய்யும்
உதவி எவ்வளவு முக்கியமானது
என்று இப்போது தெரிகிறது அம்
வவா?"

ர்வத்துடன் இள
வரசரின் வார்த்
தைகளைக்கேட்டுக்
கொண்டிருந்தபூங்
குழலி ஒரு பெரு
மூக்க விட்டாள்.

"கடவுளே! மனித வாழ்க்கையில்
ஏன் இத்தனை இன்பத்துடன் துவ்
பதனையும் வைத்தாய்?" என்று
முணுமுணுத்தாள்.

பிறகு இளவரசரைப் பார்த்து,
"ஐயா! இந்தப் பேதையினால் தங்க
ளுக்கு ஏதேனும் உதவி ஏற்பட்டால்
அது என் பூர்வஜன்ம பாக்கியம்.

ஆனால் இதற்கு என் உதவி ஏன்?
சேநாதிபதி முதலியவர்களிடம்
சொல்லியிருந்தால் அவர்கள் தங்க
ளைத் தஞ்சைக்கு அனுப்பியிருக்க மாட்
டார்களா?" என்றாள்.

"இல்லை; அவர்கள் யாரிடமும்
சொல்ல நான் விரும்பவில்லை.
என்னை எப்படியாவது சிம்மாசனம்
ஏற்றுவதில் முனைத்திருக்கும் அவர்
களுக்கு இது ஒன்றும் முக்கியமாகத்
தோன்றாது. என் தந்தையின் அந்த
ரங்கத்தை அவர்களிடமெல்லாம்
சொல்வதற்கும் நான் இஷ்டப்பட
வில்லை. கொன்னால் அவர்கள் புரிந்து
கொண்டிருக்கவும்மாட்டார்கள். உன்
னிடம் இன்னொரு உதவியும் கோரு
கிறேன். சமுத்திரகுமாரி! அதற்கா
கவே முக்கியமாக இங்கே யாவேளை
நிறுத்தினேன். எனக்குச் சக்கரவர்த்தி
பட்டமும் காமராஜ்ய சிம்மாசனமும்
அளித்த ஜோதியர்கள் என் வாழ்க்
கையில் பல ஆராயங்கள் — பலகண்டங்
கள் — ஏற்படும் என்றும் சொல்லி
யிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரயாணத்
தில் அப்படி ஏதாவது எனக்கு
நேர்ந்துவிட்டால்... என் தந்தையை
நான் சந்திக்க முடி யாமல் போய்
விட்டால்..... நீ சக்கரவர்த்தியிடம்
போகவேண்டும். எப்படி யாவது அவ
ரைச் சந்தித்து என் பெரியம்மை உயி
ரோடி ருக்கிறாள் என்பதை அவரிடம்

சொல்ல வேண்டும். அவர் இஷ்டப் பட்டால் அந்த மூதாட்டியை அவரிடம் அழைத்துப் போக வேண்டும். இந்தக் காரியத்தை யெல்லாம் செய்வாயா, பூங்குழலி?"

"தங்களுக்கு ஒரு கண்டமும் நேராது; அபாயம் தங்களைடம் நெருங்கப் பயந்து ஓடும். கட்டாயம் பத்திர மாய்த் தஞ்சாவூர் போய்ச் சேர்வீர்கள்..."

"ஒருவேளை எனக்கு ஏதாவது நேரித்தால் நான் கோரியபடி செய்வாய் அல்லவா?"

"கட்டாயம் செய்கிறேன், இளவரசே!"

"இந்த முக்கியமான காரியத்தை வேறு யாரிடம் நான் ஒப்புவிக்க முடியும்? நீயே சொல் பாரிக்கலாம்."

"என்னிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டிய காரியத்தை ஒப்புவித்தாதி விட்டது. இத்துடன் என் உபயோகம் தீர்ந்து விட்டதல்லவா? நான் விடைபெற்றுக் கொள்ளலாமா?" என்று பூங்குழலி, அவனுடைய குரல் கண்ணின் சுரப் பணையோடு கலந்து வந்தது.

"ஆகா! அது எப்படி? தொண்டை மாணுறரின் முகத்துவாரத்தை இன்னும் நாம் அடையவில்லையே? சோழ நாட்டுப் போர்க்கப்பல்களை இன்னும் காணவில்லையே? அதற்குள் எப்படி விடைபெற்றுக் கொள்ளலாம்?"

கோபித்துக் கொள்ளாதே! இன்னும் சிறிது நேரம் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு என்னுடைய சகவாசத்தைப் பொறுத்துக் கொள். யானை மேல் மறுபடியும் ஏறி இன்னும் கொஞ்ச நேரம் என்னுடன் வா! புலிக் கொடி பறக்கும் கப்பலைத் திரைத் தில் கண்டதும் நீ என்னை விட்டுப் பிரிந்து செல்லலாம்!" என்று இளவரசர்.

ம

றுமொழி ஒன்றும் சொல்லாமல் பூங்குழலி யானை நின்று இடத்தை நோக்கி நடந்தான். இளவரசரும் சென்றார். அவ

ருடைய வார்த்தைக்குப் படித்து யானை மண்டி விட்டுப் படுத்தது. இருவரும் அதன் முதுகில் ஏறிக் கொண்டார்கள். முன் போல் யானையை இளவரசர் விரட்டவில்லை. ஆயினும் விளரவாகவே நடந்து சென்றது.

"சமுத்திரகுமாரி! எனக்கு மிகவும் பிடித்த சில காரியங்களைப் பற்றிச் சொன்னேனே? எனக்குப் பிடித்தவை என்னவென்று சொல்ல வேண்டாமா?" என்று அருள்மொழிவர்மர்.

"எருமை வாகனத்தின் மீது வரும் வயின் எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். தன்னிரவில் பாறை உச்சியின் மீது நின்று கொண்டு கொள்ளிலாய்ப் பிசாக்கனை நேரம் போவதே தெரியாமல் பார்ப்பதற்கு ரொம்பப் பிடிக்கும்..."

"தலை விசித்திரமான குணமுள்ள பெண் தீ!"

"தங்கள் சிதேவிதர் கூறியது போல் வைத்தியக்காரப் பெண் என்று சொல்லுங்கள். அதற்காக நான் வருத்தப்பட மாட்டேன். அப்புறம் சிறிய

படகில் ஏறி அங்கு கடலின் தடுவில் போய்க் கொண்டே இருப்பதற்குப் பிடிக்கும். அதிலும் கடலில் சுழற்காற்று அடித்ததோ, என் உற்சாகம் எல்லை கடந்து விடும். அப்போது படகு ஒரு சமயம் அலை உச்சியில் ஏறிவானுலகத்தை எட்டிப் பிடிக்கும்; மறுகணம் பாதாளத்தில் தடாலென்று விழும். அனைப்போல் எனக்குப் பிடித்த காரியம் வேறொன்றுமில்லை. சற்று முன்

எஸ் இந்த யாளை வெறி கொண்டது போல் ஒடி வந்ததே, அப்போதும் எனக்கு அவ்வளவு உற்சாகமாகவே இருந்தது!"

ஆ! பூங்குழலி! முருகப் பெருமான் என்னுடைய புன்னகையை நாடி வந்திருந்தால் அடி போடு தோற்றியுப்பார். யாளை முகனை அனுப்பிக் குறமகள் வள்ளியைப் பயமுறுத்தி னாரே. அந்த யுக்தி ஒன்றும் உன்விடம் பலித்திராது!" என்றார் இளவரசர்.

"பெண்ணே! சேநாதிபதி இங்கே இச்சமயம் இருந்திருந்தால் ஒருவேளை அவ்வாறு சத்தேகப்பாடி ருக்கலாம். ஆனால் உன் மனத்திலும் என் மனத்திலும் அத்தனையு பைத்தி யக்கார எண்ணங்களுக்கு இடமில்லை."

"ஐயா! பழையான்ற அரண்மனை வில்வானதி தேவி என்றுவிரர்குலத்து இளவரசி ஒருத்தி இருக்கிறாளே. அவளைப் பற்றியும் அப்படித் தாங்கள் சொல்லீர்களா?"

"ஆம். ஆம்! அதை நான் மறந்து விட்டேன். இந்தச் சேநாதிபதியும் என் தமக்கையுமீ சேர்ந்து அந்தப் பெண்ணை என் கழுத்தில் கட்டி விடப் பார்க்கிறார்கள். சோழ குல சிம்மாசனத்தின் அமர வேண்டும் என்ற ஆசையினால் அந்தப் பேதைப் பெண்ணுக்கும் அத்தனையு ஆசை ஒருவேளை இருக்கலாம். அதற்கு நான் பொறுப்பல்ல. பூங்குழலி! அது போகட்டும்! நீ பார்த்தபோது கப்பல்கள் எங்கே இருந்தன?" என்று இளவரசர் கேட்டான்.

"அதோ அந்த முனையில்தான் நின்று கொண்டிருந்தன! எனக்கு மிக நன்றாக நினைவிருக்கிறது!" என்றான் பூங்குழலி.

"அதனால் என்ன? கொஞ்சம் அப்பால் இப்பாநகர்ந்து சென்று நிற்கக் கூடும். அல்லவா? எல்லாவற்றுக்கும் கடற்கரை வளரவில் போய்ப் பார்த்து விடுவோம்!" என்றார் இளவரசர்.

"கப்பல்கள் போயிருந்தால் நல்ல தாய்ப் போயிற்று. இப்பொழுது எதற்காகப் போய்த் தேட வேண்டும்?" என்றான் பூங்குழலி.

"ஆகா! நீ அப்படி நினைக்கலாம். ஆனால் எனக்கு அளதப் போல் ஏமாற்றும் தருவது வேண்டுமென்றுமில்லை!" என்றார் இளவரசர்.

வர்கள் தொண்ணுமான் நதியின் முகத்துவாரத்தை அணுகிய போது "ஆ! இது என்ன?" என்று பூங்குழலி கூச்சலிட்டான்.

"என்ன? என்ன?" என்று இளவரசர் ஆவனுடன் கேட்டார்.

"புவிக்கு கொடி யுடன் கூடிய மரக்கலங்கள் நான் பார்த்த இடத்திலே இல்லை! என்னைப் பற்றித் தாங்கள் என்ன நினைப்பீர்கள்? சேநாதிபதி என் மீது சத்தேகப்பட்டது போல் தங்களை ஏமாற்றி அழைத்து வந்தவன் ஆகிவிட்டேனே!" என்றான்.

"அப்படி நான் ஒருநாளும் நினைக்க மாட்டேன். பூங்குழலி! நீ பொய் சொல்லி என்னை வஞ்சித்து அழைத்து வர எவ்வித முகாந்தரமும் இல்லை..."

"ஏன் இல்லை, இளவரசே! காதல் காரணமாக இருக்கலாம் அல்லவா? உலகமெல்லாம் அழகில் மனமதனையும் வீர பராக்ரீரமத்திலும் அர்ச்சனைகளையும் நிகர்த்தவர் என்று போற்றும் பொன்னியின் செல்வரீயது மோகம் கொண்டு ஒரு பேதைப் பெண்ணிமமாதிரி செய்திருக்கலாம் அல்லவா?"

ந்நாறு வகுஷத்துக்கு முன்னால் இவ்வளவு இளவரசனுடைய மனைவன்மன் காஞ்சி புரத்தில் வந்து

சரண் புகுத்திருந்தான். அவனுக்கு இராஜ்யத்தை மீட்டுத் தருவதற்காக மாமல்ல சக்கரவர்த்தி ஒரு பெரும் படைவை அனுப்பினார். அவர் அனுப்

அருள்வாக்கு

பிரம்மச்சாரி தான் மட்டில் தன் ஆதி
ரம் தர்மத்தைப் பண்ணுகிறான். ஸத்தியா
சியும் அப்படியே. இவ்வறம் நடத்துகிற
விரகநாதச்சரிமட்டும் தனியாகாக இக்
லாமல் பத்தினியுடன் சேர்த்தே தன் தர்
மத்தை, தர்மங்களைப் பண்ண வேண்டும்
என்று சாஸ்திரம் வைத்திருக்கிறது. புது
ஷன் - மனைவி இருவருக்கும் இது பொது

சொத்து. பத்தினி இருக்கிற விருதறஸ்த
க்கு மட்டுமே யாகையினால்தான் சான்
ஸத்தியை வைத்திருக்கிறதே தவிர, பிரம்ம
ச்சாரிக்கும், ஸத்தியாசிக்கும் இவை இல்லை.
இத்தியை வைக்கியத்துக்காக மட்டுமே
பத்தினி என்னும் பத்தினி இறந்து விட்
டால் ஒருத்தன் யக்ஷம் பண்ணக் கூடாது
என்று வைத்திருக்கிறா? அவன் பக்ஷத்
தில் தின்புல் தான் இவன் யக்ஷம் பண்
னவான். சத்தியாவாத அவனே தேரே
யக்ஷம் பண்ண 'சரட்' இவ்வை எப்பளத
மட்டுமே வைக்கும் பெண் விடுதலைக்
காசர்கள். அவன் இவ்வாவிட்டால் இவ
னுக்கும் அந்த 'சரட்' போய் விடுகிறது
என்பதையும் வைக்கவேண்டும். வேதத்
திலேயே இப்படி விதித்திருக்கிறது.
("பத்தீவதன்வ அக்னி ஸோதந்தம் பவதி")
பெரியவர்கள் பத்தினி செத்துப்
போன போது, "என் யக்ஷ கர்ம துஷ்
டானவனை வெல்லான் கொண்டு போய்
விட்டாயோ!" என்று அழுதார்கள்.

தர்மத்துக்கும், சர்மத்துக்கும் சாக
கொடுப்பவனாக அப்படிப்பட்ட ஒர்
யக்ஷத் தந்தானம் தம்முடைய சாஸ்திரங்
களில் விதித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்
கிறது.

— துக்குரு காள்டி காமகோடி
ஸ்ரீ சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
சங்கராச்சாரிய கலாபிகன்.

பிரிய படைகள் இத்தப் பிரதேசத்திலே
தான் வந்து இறங்கின. அச்சமயம்
தொண்டை மான் ஆறு உள்ள இடத்
தில் ஒரு சிறிய ஓடைதான் இருந்தது.
கப்பல்கள் வந்து நிற்பதற்கும் படை
கள் இறங்குவதற்கும் சௌகரிய
மாவதற்கு அந்த ஓட்டையை வெட்டி
ஆழமாகவும் பெரிதாகவும் ஆக்கி
னார்கள். பிறகு அந்த ஓடை தொண்டை
மாணாறு என்று பெயர் பெற்றது.
முடித்து யாரத்தின் அருகில், அந்த நதி
வளைந்து வளைந்து சென்றது. இருபுற
மும் மரங்கள் அடர்ந்திருந்தன.
இதனால் கடலினிருந்து பார்ப்போ
ருக்குத் தெரியாதபடி கப்பல்கள் நிற்ப
தற்கு வசதியாக இருந்தது.

அவ்வாறு பூரிக்குள் ஆறு புகுந்து
தண்ணீர் நிறையத் தேங்கிவிருந்த
இடம் ஒன்றிலேதான் இளவரசரைச்
சிறைப் பிடிக்க வந்த மரக்கலங்களைப்
பூங்குழலி பார்த்திருந்தான். முதலில்
பார்த்த இடத்தில் அந்த மரக்கலங்
கள் இப்போது காணப்படவில்லை.

அதாவது பாய் மரங்கள், கொடி கள்
முதலியவை தென்படவில்லை. அந்த
இடத்தை மேலும் நெருங்கிப் பார்த்த
போது ஓர் அதிகமான் காட்சி புலப்
பட்டது. கப்பல் ஒன்று வெள்ளத்தை
விட்டு அதிக தூரம் பூமிக்குள்ளே
சென்று சேற்றிலே புதைந்து போயி
ருந்தது. அதன் பாய் மரங்கள் கொடி
கள் முதலியவை ஒடி தும்பினைத்தும்
கிடந்தன. அதில் மனிதர்கள் யாரும்
இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இரண்டு
நாள்களுக்கு முன்னால் அவன்
பார்த்த கப்பல்களிலே அது ஒன்று
என்பது பூங்குழலிக்கு தன்கு
தெரிந்தது.

இளவரசரைச் சிறைப்பிடித்துக்
கொண்டு போவதற்கென்று வந்த கப்
பல்களில் ஒன்று, அதுவே சேற்றில்
சிறைப்பட்டுக் கிடப்பதைக் கண்டு
பூங்குழலி ஆச்சரியக் கடலில் முழுகி
னான்!

(தொடரும்)

அரசியல் சாநியாசிகள்!

மாமுனிக்குக் குழந்தை பிறந்ததும்தான் எல்லோருக்கும் நிம்மதியாகிறது. மொட்டு மலர்ந்ததாற்போல் சிவ்னஞ்சிறு கிசு. ரோஜாப் பூ நிறம். பிறந்தது. அது மூச்சு விட்டது. அழுதுது. உடலுடைய பிழைகளைத் தெரிவிக்கிறது. அது தூக்கம் கொண்டு தூங்குகிறது. எல்லோரும் கொண்டு தூங்குகின்றன. அது எழுந்து வர ரோஜா மலர் முகம் எட்டிப் பார்த்தது. அது காலம். இனிமையான முகம். மாகபிற அம் முகத்தைப் பார்த்ததுமே. எல்லோரும் துன்பங்கள், கவலைகள், ஏக்கங்கள், துயரங்கள் மறந்து போய்விடுமே. அன்று மாலதிக்கு அச் சிகலில் விழிகளில் செந்தனத்தால் தெரிந்தது. கனியும் அந்த செருப்பில். எரிந்து சாம்பலாகிவிட்ட நனது வீடு. வாகனம். காணாமற் போன நண்பன். பக்கம். மாடுகள். குருகள். வார்த்துகள். புத்தகம். பாதி வெந்திருந்த சிவப்புகள் கனாவிட்ட துண்டு. எரிந்து போன நனது படுக்கை. கனாக்கள் அறையில் சாமான்கள் கட்டுகள். வீட்டில் பகுதி. சமையலறை என் மாடிமே தெரிந்தன.

அவளது வால் மட்டுமல்ல. மாலதிகளும் சரிவில்லாமல் நான்குக்கிறது. கவிதே இருந்துதான் என்னவாகப் போகிறதென்று அவள் நினைத்தாள். இப்படி மாழ்வாக விட்ட. இந்நிலை போல உத்தமேஸ். அன்று அவளது மாமியார் அழைக்கப்பட்ட அன்புள். மாசத்துடன். மிகுந்த ஏக்கங்கள். கோழி தம் குஞ்சை அரவால் நனது பாதுகாப்பது போல் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். நனது துயரத்தை வெள்ளம் மனத்திலிருந்து அழுத்திக் கொண்டது மாலதிக்குத் தானியம் கொல்லு கிடுகள். வீடுமீ விப்பி அழுதுகொண்டே. அழுதுகொண்டே மாலதிக். மாலதிக்கு உன் பிறந்தவர்கள். அப்பா. அம்மா. என எவருமே கிடை மாது தனதென்று பசால்னிக் கொள்ள மாறு. மிஸ்டர். சிறுவயதிலிருந்தே தூர பந்தவாள் ஒருவர் வீட்டில் அடி. கை வசது. திட்டு களிப் படுவெ காசியப். செய்து கொண்டு வளர்ந்தவன். துயரம். துன்பம் என்பது என்னவென்பதை நனது அறிந்தவன். கஷ

1. கவிதைக் கவித்துக் கொள்ளப் பழகியவன் அவன். இப்பொழுதுதான் வாழ்வில் மாமியாரின் நிழலினே அன்பு. பாசமென்பது என்னவென்று கண்டிருந்தான்.

அன்று. அந்தப் பயங்கரத் தப்பவும். ந. நது பதினாறு நாட்கள் சுரீத்து பத்ரேஸ் வரின் உடல் கிடைத்து விட்டது என்று செய்தி கிட்டியது. அவன் மாமியார் என்பதிலும் பிடித்தவன் போலாகிவிட்டான். அவன் ஒரு மாகன்தான் பத்ரேஸ்வரன். அருமருந்தப் புதல்வன். இரண்டு பெண்கள்

இரு புறமும் அவனை அழுத்திப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டியதாகிறது. பத்ரேஸ்வரனின் உடலில் நிலப்பகுதிகள். அவன் அணிந்திருந்த பனியன். தலையில் உட்டிமிருந்த முண்டாகில் ஒரு பகுதி இளைதான் கிடைத்திருந்தன. இவற்றை ஒரு முடிச்சாகக் கட்டி எரித்துப் போட்டது.

முதல் பிழை

அஸ்ஸாமிய மொழிக் கதை:

ஏனப்படி நேர்ந்தது!

மாவதிக்கு அரகியல் தெரியாது. அவள் மாமியாருக்குத் தெரியாது! ஆன் அஸ்ஸ பக னுஸ் பத்திரேஸ்வரனுக்குப் தெரியாது. இது மட்டுமல்ல! இத்தனை பக்கைம், துக்கமும், யாளையும் இழந்துவிட்ட துலாழும், திரா ளையும், அரகி கஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கிறதே! இவர்களுக்குத் தெரியுமா! அரகியல்! அரகி யர்க்களில் அஸ்ஸ க்ஷம் கொடுக்கப்பா! பூருக் கும். இவர்களுக்குப் புரியுமா! அரகியல்! அவர்களுக்குப் புரிந்ததெல்லாம் இன்னமும் கஸ்ஸ க்ஷம் மூடிக் கொண்டது! கேட்கும். பரஸ்ஸாபாய அஸ்ஸஸ்கன். கொழுந்து விட் டெசியும். நெருப்பு, எரிந்து காம்பாமிலிட்ட லீடுகள், அஸ்ஸஸ்குதான்.

அவளுக்கு தள்ளுக நினைவிலிருக்கிறது. அவள் ஆடுகளைப் பிடித்துக் கட்டுவதற் காகப் போய்க் கொண்டிருந்தாள். அன்று பகலிலிருந்தே அவளுக்கு உடம்பு சரியில்லை,

முணுக் முணுக்கென்று வலித்தது. சாப் பாட்டை. லீரைவில் முடித்துக் கொள்ளும் எண்ணத்துடன் அவள் மாமியார் சமைப் பதில் மும்முரமாய் இருந்தாள். மாமிஸ் வெளிச்சம் இன்னமும் மங்கலில்லை. அப் பொழுது. வெளி முற்றத்தின் கதவைத் திறந்து கொண்டு வீரேனின் அம்மா பறந் தோடி வந்தாள். அவளது பதற்றத்தைக் கண்டு, "என்னம்மா! என்ன லீடிவய்!" என லீனலினுள் மாவதி.

"என்னவென்று சொல்லட்டும்! உன் மாமியாரிடம் சொல்லு. நீயும் புறப்படு! சிக்கிரம் புறப்படுங்கள். இங்கிருந்து போய் விடுங்கள். அவர்கள் விட்ட மாட்டார்கள். கொன்று குவித்து விடுவார்கள். விட்டிருந்த நெருப்பு எவக்கப் போகிறார்கள்! ஓடி விடுங் கள். அதோ கிராமத்தின் அந்தக் கொடியி லிருந்து நெருப்பு எவத்துக் கொண்டே வரு கிறார்கள்!"

"என்ன! என்ன!" என்று கேட்டவாறே

அவ்வாறு மாயிவார் நறுக்குவதற்காக கையத் திருத்த கைகள் கட்டை எடுத்துக் கொண்டு சமையலறைவீதிக்கு வெளியே வந்தார்கள். இதற்குள் வீரனின் அம்மா விட்டி வாசற் கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியேறி இருந்ததால் பத்ரேஸ்வரர் அச்சமாய் விட்டி யிலும், சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் வந்து விட்டார்கள். பாயல், பத்தரம், கதரியம் எல் லாம் கைத்த ஓரையில் - அம்மா! எங்கு வந்து குடியேறோ. வேண்டியதை எடுத்துக் கொள் ளுங்கள் எனும், சீக்கிரம்! தீக்கணிசுவரம் ஊர்க்காதர்களுடன் ஓடி விடுங்கள் - நான் வந்து... என்றன.

“தீ என்ன செய்யப் போகிறது?” எனத் திடுக்கிட அம்மா விளையினாள்.

நான் மதவர்க்குடன் இத்துப் பக்கம் போகிறேன்” என்றவள், கணியில்துள்ளி விரிந்து விட்டிக்குள்ளேயுள், கதையில் தீண்டித் தாண்டி எடுத்துக் கொண். வள் - அம்மா என். “தீ கொல்கிறது நமது” என நம் மாகணம். பர தீருக ஒருமுறை பார்த்து விட. “தீ கதிரிசைதார்க இரு - தீ கொல்கிறது” எனக் கூறி விளையத்தான்.

இப்போ வருகிறேன் எனக் கூறி அவன் சென்றது திரையின் தெருவி லின்றது. அது மேலேயுமுள் வருகிறபோதெல்லாம் தீவயம் வேகமாய் அடித்துக் கொண்டது. “தீ கொல்கிறது” எனக் கூறி வராமற் பாய் விட்டி து எத்தனை கொடுமைவாசனது அந்தத் தீவயத் கொண்டு தீவந்து எத்தனை பர தாமதமானது.

இதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற செயல்களும், கிறகிறவெனப் பரவிய தீ, தாவிவங்கல் கருவிய நூற்றம் மக்களின் அவலக் குரல், கஞ்சல், திடுக்கற்ற மக்களின் குரல், தெரு ளைப் பிழிய மகதரம், தெளிவற்ற புலம்பல் கள், மாடுகள், பக்கன், ஆடுகள், கோழி களின் கத்தல், கதறல், குழப்பம்...

.....இவற்றுக்கிடையே அவர்கள் ஓடினார்கள். ஆபத்தான இடத்திலிருந்து சற்று தூரம் சென்ற பின் அவர் தம்மூடைய விட்டைத் திரும்பிப் பார்த்தான். தெரிதுயர்ந்த மூலையில் புதர் போய் உயர்ந்த தீ தாக்குகின்றிடையே அவருடைய வீடு, அவருடைய கைதம், எதிர்காலக் கையுள். திகழ்கால இயல்பு கள், மாலும் எரிந்து சாம்பலாகிக் கொண் டிருந்தன.

பிரதான சாலைக்கு வந்துள்ள மாவடு நனது கால்கள் வெட வெட வென்று நடுக்குவதை உணர்ந்தான். அடிவலிந்தார் விட்டாமல் தொடர்ந்து வலித்தது. சாலைவிய் அப்படியே உட்கொந்து விட்டான். உடனிருந்தவர்கள் அவரை செங்குப் பிடித்து அருகிலிருந்த ஒரு விட்டிக்குள் அழகுத்துக் கொண்டனர். சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் மாவடு அந்தவர்க்கு ணர் போன்ற மகவுக்குத் தாயானாள்.

இப்போய்வருகிறப் பற்றி எதையும் தெரி வதில்லை எனத் கொல்கிறவர்களை காணாமல் விட்டதன் அப்பா... பின்னால்கள் மகதம் பிழை யிலும் வெட்டிப் போட்டு விட்ட சர்க்கரை.

ஊரிலின் அம்மது கொல்வப்பட்டு விட் டான். ஊர் மட்டும் எப்படியோ தப்பி விட் டான். பிரேக் ஹாஸ்கிலின் தங்கை புகழ் திகை கண்டதுண்டமாக வெட்டிப் போட்டு விட்டார்களாம். மதாரிலின் இரு பிள்ளை களும் தீர்த்து விட்டார்கள். படி கசாரிலில் பலவொழைகள் தீக்கிரையாடுவிட்டவராம். இச்செய்திகள் எல்லாம் மாவடுவின் கூறில் விழ்ந்தவர்களுக்காக இருந்தன.

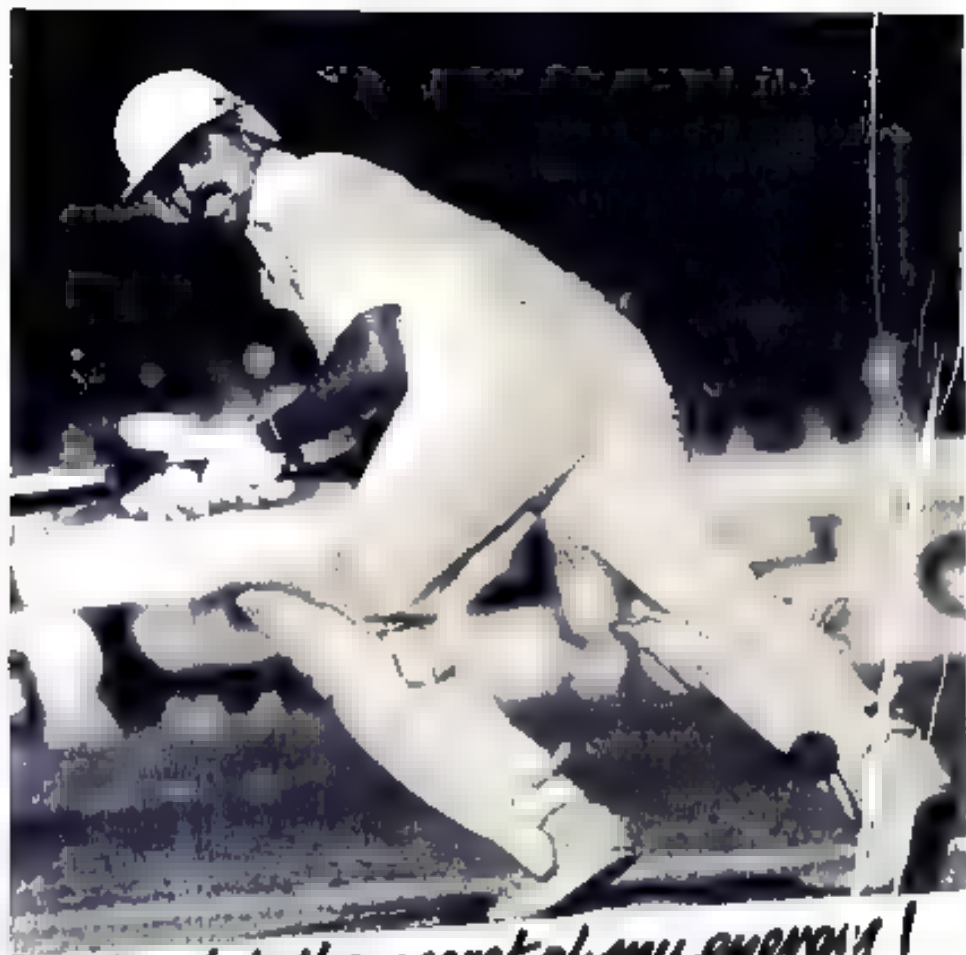
இந்தச் செய்கிகள் எல்லாம் பத்திரிகை களில் வெளியாகி இருப்பதாகக் கொண்டுள் ளும். பண்புப்படங்கள் உட வெளியாகிவிருக் கிறதாம். அப்படியென்றால் உலகத்திற்கு எங்களைப் பற்றிய செய்தி தெரிந்து விட்டது? எனத் தெரிந்து விட்டதாம் உலகத்திற்கு! தாங்களெல்லோரும் எவ்வளவு ஒற்றுமை யாக, ஒன்றாக வாழத்தொடர் எடுத்து தெரி யு மா! ஒருவர் மற்றொருவரின் இன்ப துள் பங்குகில் ஒன்றி, துன்புறம் போது துயரப் பட்டும், இன்புறம் போது. மகிழ்வும் கொண் டோம் என்பது இந்த உலகத்திற்குத் தெரி யு மா! புரிந்து கொள்ளத்தான் தெரியு மா! இன்றுவென்று அறியாதபண்புகளெவ்வாறு ஒருவனையொருவர் வெட்டிக் கொண்டு மடித்தோட என்பது மட்டும் நானே தெரி யு ம்! இது ஏன்! எப்படி தோன்ற?

நான் சாதாரண, படிக்காத, எளிதானவன். ஆனாலும் உலகத்தாரின் மூலக் கரம் குறித்துக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எங்களுக்கு அமைதிமை சாத்தியம் அளியுங்கள். நாக் கள் தீ திறத் விட்டவைமெல்லாம் இனித் திரும்ப வராத துறைய் எதுவிகிடுப்பதை கடந்த காலகால இனிவ் கணவுகளால், அயல் தீர்த்துக் கொண். வாழ எங்களுக்கு வசை செய்குங்கள் நாக்கள் வாருடைய எதிரிக் கொள, பணையர்க்கொளியிலும். தாங்கள் யானைய ம கொள செயல் விரும்பவிலும், எங்கள் காத்தில்க்கத்தக் கரை படிவதை நான் விரும்பவிலும் கொல்லுங்கள்! நாக்கள் வாருடைய வசைவுகள்? எங்களுக்கு வ பணையர்க்க வாள்?

நான் கூறியக் கூறிய, தனிப்பு அறி க்கித்துக் கொண். போயிற்று. பிறர் தவறக் கவி வாழ்த்து எனவிவது, ஒரு படி அறி க்கிய, 1 ஏ.பு. என தீர்த்துக் கொண். வந்தி, தவமை எதிர்த்தோக்கி, மக்கள் பெரிதும் பிராணையுற்றிருந்தனர்.

அந்த ஒரு நான், அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த நாளும் வந்தது. மீண்டும் அமைதி நிலவவே முகாமிலிருந்து மக்கள் தங்கள் தங்கள் இயல்புகளுக்குத் திரும்பினா ளனர். தாயின் மடி போன்ற இத்தமாத் வெண் மையான தங்கனது நிலம், தங்கனது மண் கைத்துத் திரும்பச் செய்வது பற்றிய பேச்சு எங்கும் பரவியது.

பத்ரேஸ்வரர் இன்று இம்மை, என்னுறும் கிராமத்து இன்னுரர்களில் சிவன் அந்தப் பழைய இடத்திலேயே அவர்களுக்கு விடு கட்டிவிருந்தார்கள் இரண்டு பேர் வசிக்கத் தக்க சிறியதொரு விடு பத்ரேஸ்வரர் இம்

Boost is the secret of my energy!

"புதிதாக அமைந்த இரவு நேரம் என
பித்த வீசை அணுகத் தொடங்கியேன். அந்த நேரம்
மிகவும் களைதளம். எனக்கு மூலம்
செட்டம், எனக்கு உத்தமம். அந்த நேரம்,
இப்போது எனக்கு உத்தமம். இப்போது
எனக்கு உத்தமம்."

இந்த உ. ப. அனாபாசா சிவசாமி
இந்த உ. ப. அனாபாசா சிவசாமி
அனாபாசா சிவசாமி. அனாபாசா சிவசாமி
அனாபாசா சிவசாமி. அனாபாசா சிவசாமி
அனாபாசா சிவசாமி. அனாபாசா சிவசாமி
அனாபாசா சிவசாமி. அனாபாசா சிவசாமி

அனாபாசா சிவசாமி. அனாபாசா சிவசாமி
அனாபாசா சிவசாமி. அனாபாசா சிவசாமி
அனாபாசா சிவசாமி. அனாபாசா சிவசாமி
அனாபாசா சிவசாமி. அனாபாசா சிவசாமி
அனாபாசா சிவசாமி. அனாபாசா சிவசாமி
அனாபாசா சிவசாமி. அனாபாசா சிவசாமி

அனாபாசா சிவசாமி. அனாபாசா சிவசாமி

பூஸ்ட்

இன்கனவயிக்க சக்தி

வினாக்கள் பதில்கள்:

தமிழ்

ਪ੍ਰਿਥਮ ਰਿ. 400/-

[illegible]

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

4440 21st St. S.E. 31, 3, 20 - 1950 0-00 0-00.

Figure 1

[illegible]

● 2014 年 12 月 1 日 星期一 12:00

மாத இயல்புதான் தான் நுழையப் போகிறோம் என்ற தீர்மானம் அவருக்கு லேதனையாத் தந்தது.

ஆதனைய மாட்டின் அணைந்தவாறு அவனது மாயியார் முன்னே நடத்தான். கடத்த சில நாட்களாக அடுத்தடுத்து அவன் முகம் வீதிப்போயிருந்தது. கால்கள் தடுமாறின. அவனுக்குப் பின்னால் மாவது மூட்டை மூடிக்கொண்ட சென்றான். இவ்வளவு மாதங்களுக்குப் பிறகு மாயியார் மருமகன் இருவரும் தங்கள் வாழ்ந்த இடத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லுவின்றனர். இப்பாடுகள் சாய்பல் குழியில்கள்... முன் வாசலிலிருந்த ஸ்தாபனங்கள் சேடி இருந்த இடம் குழியினால் விட்டிருந்தது. முற்றத்திலிருந்த துளசி மடம் சுவனப்பாற்றுக் கிடத்தது.

ஆத்தையை மாவதிலிடம் கொடுத்து விட்டு அவன் மாமியார் அப்படியே உட்காந்து விட்டான். "அம்மா! என்னம்மா ஆகிறது?" என்று பதறிய மாவதி வேகமாக அப்பாவிருந்து ஒன்றையடிப் பாதையில். "ரேம்! 51 ரூபில் அம்மா வருவாளைக் கண்டு திணக்கத்து போனால். அருகே தெருள் வந்து. ரேனில் அம்மா - "வந்து விட்டார்களா?" என்று அடங்குவிட்டாள்.

“ஆமாம்” - எல்லாம் மாஸ்திரிங் மாமி
புதி.

பிரேமீஸ் அம்மா மாஸ்தியை நோக்கி -
 "அப்போ! நீ உன்னை பேரம் சாமான்களை
 எடுத்து வை. விட்டை. உத்தப்படுத்தி வைத்
 திருக்கிறேன். அந்த நாளில் நோயுமாக உன்
 ணும்பு பூரி விடலாம்." என்றான், மாஸ்தி
 யின் மாலியாரைப் பார்த்து - "இப்படி
 உட்காடுவார்களா? எடுத்து உன்னை வா!
 உத்தவா த்து போகிறேன்" என்றான்.

அவன் குடில் ஆத்திரமோ, அதுமையோ, ஐந்தகல் கெழுப்போ ஓங்கல், மாலதி (32) என்ன அம்மாவா! தன் தம்பட்டோலையே பாதிக்கப்பட்ட மாடுபெரும இடம்பிழை நூல பப்பட்டு ஒருதலினைத் தான் கண்டான். 1970-லின் மாணத்திற்குக் காரணம் பத்திரத்தில் பன்னு கொள்ளுங்கள். அப்படி....

“الحمد لله الذي جعلنا منكم أمة واحدة”

⁴⁴ *ibid.* 101.

இதிலும் ஒருவரைப்போலும் அந்நாடு
வந்திருக்கிறார்.

“என் அடுகளைத் தேடிப் பிடித்துக் கட்டி வந்திருக்கிறேன். உறுப்பு ஆடு, குட்டி போட்டிருக்கிறது”.

மூலத் அரசியல் என்றால் என்னவென்பதை அறிவாத பேதைப் பெண். தன்னைப் போன்றே அரசியல் அறிவாத இன்னொருத்தியின் மடியில் தன் உணவை விடத்திறிட்டு கொடு முன்சொறித்தான்.

அய்யங்கரங்களைவிடும் எழுத்தெழுத்து
மூலக் காரணியை உணர்ந்து

தமிழ்: வரம்பற்றி

தமிழில்: சதஸ்யாதி ராமநாத்.

ரேஸ்லாடு

மேரங்கள்

குழந்தையை மார்போடு அணைத்து, இடது கையால் முட்டுக் கொடுத்து, வலக் கையால் புடைமையை இழுத்து விட்டுக் கொண்டான் வசந்தன்.

முட்டி மோதிக் கொண்டு குழந்தை பால் குடிக்க, மெல்ல அதன் கை, கால்களை தடவித் கொடுத்தான்.

மிருதுலாக, பட்டுத்துணியின் வழுவுழுப் போடு வெளிர் சிவப்பாக இருந்தது குழந்தை.

"பொறக்கறப்ப சிவப்பா இருக்கற குழந்தை, பெரிசானதான் கறுத்திடுமாய்... வெள்ளையாவோ, ரோஸாவோ இருந்தாதான் நிறுமாவே சிவப்பா வளருமாய்... ஏதோ புய்துகத்துல படிச்சேன் வக..." என்று மாதவன் சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது.

கூடவே, வாரோ பாய்க்கில் கொண்கறிகள் என்று யாளை விடவே நிகாடுத்து, நானு சிட்டிகை அளவு குங்குமப்பூ கொண்டு மூட்டை வாய்க்கி வந்து, "குழந்தைக்கும் பால்வகலந்து குடிச்சா, கொழந்தை ரோஜாப்பூ நிறத்துல பொறக்குமாய், வக... செஞ்சதான் பால் பமே" என்று கூறியதோடு நிற்காமல், ராத் திரி ஒரு நாளைப் போல தடியடிமல் "குங்குமப்பூ பால் குடிச்சியா? என்று கேட்டதைப் நினைத்துப் பார்த்த பொது அந்தக் கரீசனமும், அப்பன் ஒருவித பெருமிதம் கலந்த புன்னகையை உதட்டில் நலுங்கச் செய்து...

குளிந்து குழந்தையை ஒரு நாள் என்னிப் பாக பார்த்தான்.

எப்படி இருந்தாலும் காக்கைக்குத் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு என்கிற பழமொழியை நிறுமாக்குவதாய் இலக்களுக்கு சந்தியாய்த் தான் இருக்கப் போகிறது.

பால் கரக்கும் வேகத்திலேயே நெஞ்சுக்குள் தாழ்ப்பாசும் பொங்கி, வாக்ஷை வுடன் பிள்ளையை உயர்த்தி, குஞ்சுப் பாதம் களில் மென்மையாய் முத்தமிடான்.

இது சிவப்பாகுமா, கறுப்பாகுமா என்று கணிக்க முடியவில்லை.

ஆண் குழந்தை ரோம்பச் சிவப்பாக இருக்க வேண்டியதில்லை. ஆண், மாநிறமாக இருந்தால்தான், அந்த ஆண்மையின் கம்பீரம் பளிசென்று வெளிப்படுகிறது, மாது மாநிறம்...

என்ன வக, குழந்தையைப் பாத்து நீயே சிரிக்கக்கறே? அதுக்குள்ள அது ஜோக்கடிக்க ஆரம்பிச்சிருச்சா என்ன?

வசந்தா புன்னகை மாறாமல் நிமிர்ந்தான்.

"இப்பேலே மாது, இப்பத்தான் குழந்தைய நல்லாய் பாக்கறேன்... ரெண்டு நாளா அத்தம்மா கூடவே இருந்தாங்கமா, கொஞ்சம் அழுத்தமாப் பார்த்தாக்கூட 'கண்ணு' பட்டுமளிரிட்டு வாங்கித் தொட்டிவ்விட்டு வாங்க... இப்பக்கூட என்னமோ மனசாக மாத்தான் வீட்டுக்குப் போயிருக்காங்க..."

மாதவன் அவள் பக்கத்தில் கட்டிலில் உட்கார்த்தான்.

"அவங்க பேசாம இவ்விக்கும் இங்கவே இருந்திருக்கலாம். நான் போய் எப்போது எடுத்திட்டு வந்திருப்பேன் இப்பேலே..."

சங்களுக்கு என்ன மாது சமைக்கத் தெரியுமோ, நம்ம பக்கத்துப் போராளன் காரங்க ரெண்டு நாளும் பத்தியமாக சாப்பாடு செய்து கொடுத்ததைக் கொண்டு மோனச்சிட்டுப் போய்..., பிள்ளை பிறந்து ஏழாறு நாளாவது, இவ்விவிலிருந்து கருவாட்டுக் குழம்பு கொடுக்கறது ஸாக்கமாய். அப்பத்தான் பால் நல்லாய் கரக்கும்மளிரிட்டு அத்தம்மாவே சமைக்கப் போயிருக்காங்க... அத வீடுங்க, பாக்காய் பார்த்தியா? என்ன சொன்னாய்?"

"ம், பார்த்தேன்... 'காக்கை' சமைத்தாவே, அந்தாய் நான் தாராளமா திங்கார்த்து பண்ணி வீட்டுக்கு அழைச்சிட்டும் போயி வாய்ந்து சொன்னாய்... நானேக்கே பணத்தக் கூட்டி பில் செட்டிங் பண்ணிட்டேன், யறுதானு காலையிலே டாக்ஸி வெச்சி வீட்டுக்குப் போயிடலாம்..."

பேசிக் கொண்டு போவவன், சாப்பாட்டுக் கூடையுடன் பரிமளம் வருவதைப் பார்த்து சடக்கென்று யழுந்து, சற்று தள்ளி இருந்த நான்காலிலில் அமர்ந்து கொண்டான்.

காலையையும், சீப்பாளன்சையும் மேனது மேல் வைத்த பரிமளம், கூடைசிலிருந்து இவ்வாண்டி கடிதம் ஒன்றை எடுத்து மாதவனிடம் நீட்டினார்.

"காலைய முதல் தபால்வ வந்துச்ச... நீங்க இங்கிருந்து நோர் ஆபீஸ் போயிருங்க... நேனுதான் இங்கவே கொணுதிட்டேன்..."

கடிதம் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வந்திருந்தது.

அட, அப்பாவிட்டிருந்து! குழந்தை

சிவசங்கரி

பிரத்திருக்கிறதைக் குறிப்பிட்டு, நாமகுடுத்த தந்தி கிடைச்ச, உடனே மறுதபால்ல ஸெட்டி எழுதியிருக்காங்க போல!" என்று ஆரம்பித்தவனின் மகிழ்ச்சி, சுடித்தாதுப் படித்து முடித்த போது இன்னும் கூடியிருந்தது.

"பார்த்தியா வசு, நான் சொல்வேனில்லே! உடனே பேரனைப் பார்க்கணும்னு ரொம்பச் சந்தோஷத்தோட எழுதியிருக்காங்க!"

அவன் சந்தோஷம் தன்னையும் தொற்றிக் கொண்ட மாடிரி வசந்தா வண்ணகலர் சிரித்து, "பின்னே? அருண்ம பெருமையாப் பொறுத்திருக்கிற பேரன் இல்லியர், வராம? எப்ப வாராங்களாம்? அந்த எழுதியிருக்காங்களா?" என, மாதவன் சுட்டிப்பிட்டு விட்டான்.

"இல்லை! ஊரில் திருவிழா நடக்குதாம்... அப்பா முன்னால நின்று நடத்தி வைக்கப் பொறுப்பு எடுத்துக்கிட்டு இருக்கிற தாலு கண்ண ஷீட்டு நகர முடியாதபடி வேலை நின்றய இருக்குதாம். அதான், நான் வராட்டி என்ன, நீ ஒரு நாட வந்து அம்மானை அளவச்சிக்கிட்டுப் போயேன், நான் அடுத்த வாரம் தொடர்வதுக்கு வந்துக்கறேன்"னு எழுதியிருக்காரு... அம்மாவுக்குப் பேரனைப் பார்த்தே ஆகணுமாம்!" பெருமை போடு அவன் பேசியதைக் கூடில் வாய்க்காமல் வசந்தா அத்தனைய ஏறிட்டு விழித்தாள். அரை நிமிட மெனனத்துக்குப் பின் தயக்கமாய், "நீ வசு போகப் போறீங்களா?" என்றாள்.

"பின்னே? அதுவும் அம்மா இய்வளவு ஆசையாப் பார்க்கணும்னு சொல்றப்ப, போகாம இருக்க முடியுமா? நானே மறுதான் டிஸ்சாரித் பண்ணி உன்னையும் குழந்தையையும் ஷீட்டுல சேர்த்திட்டேன்னு, அப்புறம் போய் அம்மானைக் கூட்டிக்கிட்டு வந்திடலாம்... என்ன, சரிதானே?"

மாதவன் பரவசத்தோடு அந்தக் சுடித்தாதுயோ பார்த்துக் கொண்டிருக்க, வசந்தா ஏதோ சொல்ல நினைத்தது போல வாயைத் திறந்துவிட்டு, அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டு கொஞ்ச நேரம் கம்மா இருந்தாள். மறுபடியும் அவன் பேசிய போது தூரல் மெள்ள வெளியானது.

"மாது..."

"என்ன?"

"உங்கம்மா இப்ப இங்கே வந்துதான் ஆகணுமா?"

என்ன கேள்வி இது என்பதே திணுசில் மாதவன் ஆச்சரியமாய் பார்க்க, வசந்தா அவசரமாய்த் தொடர்ந்தாள்.

"இல்லை... வந்து... ரெண்டு மாதம் பொறுத்துக்கிட்டாங்கன்னு, நாமனே குழந்தையைத் தூக்கிவிட்டுப் போய்க் காட்டிட்டு வரலாமென்னுதான் கேக்கறேன்!"

மாதவன் அறிந்து போனது வெளிப்படையாய்த் தெரிந்தது.

“எ... என்னது? இரண்டு மாதம் பொறுத்து நாம் போல் வரலாமா? ஏன்? இப்ப வந்தா என்ன?”

“எதுக்காக இப்பப்பத்து நீங்க... கொஞ்சம் நிதானமா நான் கொய்றதைக் கேளுங்க னேன்... நாம் இருக்கிற விடு ரொம்பச் சின்னது மாத்... பெட்ரூம், துறைவோட நான் இருந்துக்கிட்டே, அத்தம்மாதான் எனக்கு உதவியா பெட்ரூம்குத்துச் சமைவனறக்குமா போலிட்டு வந்திடு இருப்

பாங்க... உங்கம்மா வந்தாங்கன்னு எங்க தங்க வெக்கிறதென்னுதான் கோசலையா இருக்கு... உடம்புக்கு முடியாதவங்க... இப்பத்தான் கொஞ்சம் பொறுச்சிடுக் காங்க... அவங்க ஆணைப்பா. ரூங்கவ்றதுக் காக நாம் கொடுக்க வேண்டிய மரியாதை வைக் கொடுக்காட்டி எப்படி...”

அவள் முடிபிறத்துள் பரிமளம் குறுக் கிட்டு, “அது மட்டுமில்ல... பழக்க வழக் கம்னு ஒண்ணு...” என்று டூசை, மாத் கோபமாகப் பேசினாள்.

“பழக்க வழக்கமெல்லாம் தான் நம்மக்கு ஒண்ணுப் பிணை. பாதுகாப்பு தெரிவு மில்லை! அப்படி என்டிர சம்பிரதாயம் பார்க்கிறதானு. மருமகனையும் பேரன்மையும் தங்க நானு பார்த்துச் சப்பந்திங்க கொண்டு விட்டே. சிறகில்லையெங்கம்மா பார்க்கணும்! இப்ப எத்த மரியாதையும் எதிர்பார்க்காட. தானே வந்ததாத்தாவே கொண்டுங்க?”

“அதுக்கில்லையாது...”

“ப்ச... கம்மா பேசிக்கிட்டே போகாதே வக... இப்ப என்னதான் சொல்ற, எங்கம் மாவைக் கூட்டிச்சிட்டு வர நான் போக வேணும்னு?”

“ஐயோசாதி, என்ன சொல்லிப் பட்டணு இப்படி டூசுக்கு பைல கோபம் வரப் பேச நீங்க... வாதியானவங்களை, நல்லபடியா கவனிச்சுக்கணுமேன்ற ஆர்வத்துடன் பேசறதைப் புரிஞ்சிக்காம...”

பேசியது போதும் எங்கிற மாதிரி மாதவன் பதில்குரூபம் எழுத்து நின்றுன்.

கோப, தாய், மனைவியைப் பங்களை பறத்து விட்டு அம்மா தானாக வகுக்கிறேன் என் னும் போது, மனைவி திறைந்த உத்தோஷத் தோடு வரவேற்காமல், மனைவியும், அத் தையும் ரூட்டுக்கட்டை போடுகிற மாதிரி

தோன்ற, துள்ளுவதுதான் சென்று 'கீர்த... கீர்த' என்று வாயைத் துக்கியபடி தோட்டத் தில் விளையாடும் அணிவகனை வெறித்தான். விடு சின்னதாக இருக்கலாம். கூட நி இவ் வாமல் போகலாம்...

ஆளுமா? அப்பா வீட்டுக்காக வருகிறானா, அல்லது மனுஷாளுக்குக் காக வருகிறானா?

இதை வகையால்தான் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றால், வயதில் பெரியவரான அந்தையாவுக்குக் கூட வர!

இரண்டு திமிட்டம் போவது போலதான் புடன் தின்றவன் திரும்பி, அவர்களைப் பார்த்துப் போத் தொடங்கியபோது, கோபம் குன்றாமையே இருந்தது.

"தீ நயவதுக்கே சொன்னாயும், அது தியா வனா வாங்குப படலம்... கா தீரணது வுரைப் படறவங்களை, அதை இதைத் தொல்வித் தடுக்கறது வேண்டாத கால்குக் கொல்ற மாதிரி பரும... வேண்டும், என் கண்ணை விட்டு விரட்டப்பறம் புறப்பட்டுப் போய் அவங்களைக் கூட்டிக்கிட்டுத்தான் வரப் போறேன்... அன்றானே ஒருநாளேதங்கி' ரும் போகட்டும... அப்பறா வேறது, இம் றுப வாதியான வீரப் பார்த்து மாத் திக் கிட்டுப் போனப்பறம் நான் கன வகவந்து தங்கத் தொல்லாயும்..."

பெரியவன், இதுதான் என முடிவு, இதை மாற்றப் போவதில்லை என்பது போல்... அப்ப நான் வாரேன், குறியாகி... என்று முன்று முன்றுதகையது வெளிப்போயினும்.

நிர்வமிட்டபடி ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வந்ததானவையும் கழறிக்கனவையும், வீட்டில் கொண்டு விட்ட அந்த தினமே காத்திபுரம் புறப்பட்டுப் போன மாதவன், மனுஷன் காலம் திரும்பி வருப்போது தனியாகவே வந்தான்.

ஆஸ்பத்திரியில் அத்தனை தீர்மானமாகப் பெரியப் பிழை, இரண்டு நாளும் அதிகம் போராய் இருந்ததால், தொட்டித்து இப்போ தும் மெனன காலியாராக நிற்க, போகத்தக்க விட்டு விட்டு, "என்ன மாத், அப்பா வாயிலாயா?" என்றான் வந்ததா

மாதவன் கன்னென்று விழத்தான்.

"ரெண்டு நாளா அப்பாக்குக் காய்ச்சலா இருக்கலாம்... முக்கி முனகிவிட்டுப் பறத் திருக்கலாம்... 'பேரான்னுய்யப் பார்த்து நய்கிற ஆசைகூட நடக்க மாட்டேங்கு தெ தம்பி'ன்னு அழுதாங்க... இப்பப் பார்த்துக் கட்டி என்னமமா, பத்து நான் வந்தேப் பார்த்துக்கலாமன்னு சொந்தான்ம் கொல்விட்டு வந்தேன். அப்பா வர முடியாமல் படுத்தி' லு வு வுக்குத் திருத்திதானே?"

அப்பா நிலைத் திடுதில் தன் பின்னை வயப் பார்த்து வரமுடியாது போன வருத்தத் தைப் புரிந்து கொள்ள முடியா, வந்ததா பரி லோடு அவன் கையை எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டான்.

"கொஞ்ச தான்தானே மாத்... அப்பறம், அவங்களுக்கு எப்ப பேரனைப் பார்த்து மோ அப்பல்லாம் தாமனை காத்திபுரம் போய்ட்டா போலுது!"

மாதவன் குழப்பத்தோடு கனவன் இருத் தெ கொண்டான்.

"தாமனை போதறா? அப்பறம்து, அது வரைக்கும் குழந்தையை எங்கும்மா பார்த்தே வேறதுமா? இப்பே, பார்த்தாமதான் இருக்க முடியுமா? எப்படியும் தொட்டிப் போடறபடி அவங்க வந்துதானே ஆக லாம்?"

இப்போதைக்குப் பேச வேண்டாம் என்று இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு சென்று கொண்ட வவராகியும் காத்திரில் பறக்க, வந்ததா, "தொட்டிலா?" என்றான் அழுத்த மாய்

"ம. பேரனைத் தொட்டிலுல் போடறப்ப பட்டி இங்கா'டி எப்படி?"

"இப்பா'டி தொட்டிலுல் போடப்போறாங்க மாது? அன்னிக்கே ஒரு தரம் கொல் விங்க... சரி, இப்பகேக் வேறன்னு இருத் தி'டென் என்ன போதிங்க, எனக்குப் புரிய லாமே!"

மாதவன் எரிச்சலாய்ந்துக் கொட்டினும்.

"குதிக்கமாப் போனதே வக! குழந்தை யைத் தொட்டிலுல் விட்டு, அதுக்குக் கீழ் சென்று வரப்பி, அதுவரை எழுதறதுதான் சம்பிரதாயம். அன்னிக்கேத்தான் வரப் புடியுக் அழாக்கக் குழந்தையைக் காட்டு வாய்க், தெரிவந்தானே' என்னமோ சத்திர பண்டத்துவ வளிக்கறவங்க செய்வா ஒரு காலத்தான் பத்திப் பேசற மாதிரி தானு கேள்வி கேக்கறியே?"

வந்ததா மரபுப்பாய்க் கேட்டான், "எப்ப வரப் போறாங்க?"

"குழந்தை பிறந்து பதினாறுவது தான் தான் தொட்டில் போடுவாய்க அன்னிக்குத் தான் வருவாய்க..."

"பதினாறுவது நாளா? அத்தன்மா பிறந்து தான் கொல்விக்கிட்டிருந்தாங்க, 'பதினாறு வது தான் சரிக்ககு ஏதெதிட்டுப் போன ஞானஸ்நானம் செய்வது' வி'ற!"

இந்த முறை மாதவன் உடல் குறுக்க அறிந்தான்.

"ஞானஸ்நானமா? சரிவியா?"

வந்ததா இறுக்கமாக முகத்தை வைத்துக் கொண்டான்.

"பெரியவாங்க..." என்னுறதோ ஆரம்பித்த மாதவனைப் பேச விடாமல், "எவ்வாறும் பெரியவங்கதான்! எத்த முடியு கொல் குறையும் ரெண்டு பேருக்கும் பொதுவா இருக்கற மாதிரி சொல்லுங்க..." என்று அடட வாய்க் கூறியவன், பின்னையை அழ அழப் படுக்கையில் விடத்திறிட்டுத் திரும்பிப் படுத்துக் கொள்ள, மாதவன் கோபமாக எழுந்து கதவை உதைத்துக் கொண்டு வர ச லுக்குப் போக, அதுவும் இதுவுமாய் ஆவிரம் போதி ஜோடித்து, வலரும் எத்தரும் ஒப்புக் கொள்ளாமல் போனதில், எத்தக் கோமீதுக் கும் போதாமல் எத்தச் சர்க்கலும் போதா மல், குழந்தைக்கு எத்தப் பெயருமேகூட இடப்படாமல் போனதுதான் ஸைலியில் வு த்தது.

(தொடரும்)

“கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுங்கள்; குறைகளைத் தீர்த்து விடுகிறோம்”

சேலம் மாவட்டச் சுற்றுப்பயணப் பேரவையின் கீழ், சேலம் மாவட்டம் மார்ச் மாதம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைப் பேட்டி கண்டு, குறைகளைப் பிரச்சனைகளையும் வெளிவிட்டிருந்தோம் அல்லவா! அவை எந்த அளவுக்குத் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அதிலே சேலம் மாவட்டத்துக்கு மறுவினியம் செய்தோம்! அதற்கு முன், வாசகிகளிடமிருந்து வந்த சில கடிதங்களைப் பார்ப்போம்:

“.. திருச்செங்கோடு கூட்டப்பள்ளி காலனியைச் சேர்ந்தவி, வெங்கடேசன், தீரகலப்பட்ட பிரச்சனை சிலவற்றை எழுதிவிட்டுக் கொடுத்தார். ‘மின் சப்ளை, தாங்கள் கேட்டபடி திருச்செங்கோட்டுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆடி 24, ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இரண்டும்மான் என்பவருக்கு மணிபாள்டில் ஏற்பட்ட குளறுபடி, கல்மீயில் வந்த மறுதினமே புகார் அய்யாளரால் விசாரி செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் இரண்டு மாதத்துக்கு ஒருமுறை நேரில் வந்து தபால் பட்டுவாடா விலும், மணிபாள்டிலும் குறைகள் உள்வனவா என்று விசாரிக்கிறார். ‘திரு வினக்குகள் அனைத்தும் போடப்பட்டுள்ளன. ராணி என்பவருக்கு, சிறு சேமிப்புக்காகக் கொடுக்கப்படும் கமிஷனும், தன் விண்ணப்பமும் முறைபாகக் கிடைக்கின்றன. நமது சிங் போக்கு, இடித்த வீடுகளைச் சரி செய்து வருகிறது.”

“.. துலகண்டபுரம் எம். பழனிவேல்: “மருத்துவமனைக்குச் சுற்றுச் சுவர்,

ம. பழனிவேல்

ம. பழனிவேல்

பற்றும் சிபரதப் பரிசோதனை அறை கட்ட, வேலைவை ஆரம்பித்து விட்டார்கள். பெத்த மன் கூடு போட்டுக் கொண்டு வேலை பார்த்த பெண் மருத்துவனையும் மாற்றி விட்டார்கள்.

“.. காளத்தி எம். அருள்மொழி: “சேலம் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில், உடல் நனைந்தோர் சிறி மின் திறப்பு இன தினை வேலை வாய்ப்பு அலுவலர் என். தடேசன்மூலம் இத்திலன் கல்விவழாஅரம்ரு பாய் உடனாகவி அளித்தது.”

மேலே கண்டவை, தீர்க்கப்பட்ட பிரச்சனைகள். தீர்க்கப்படாதவைகளைத் தீர்த்தும் இவர்கள் எழுதிவிருந்த குறைகளை நேரில் கண்ட நியர் - விசிட் உதவியது. திருச்செங்கோடு கூட்டப்பள்ளி காலனிக்கான கோவில் திறந்துகூறு தகர்மன்ற அனுமதி கிடைக்கவில்லை. கடுகாட்டுக்கான இடம் கிடைக்கவில்லை. காலனிக்கென்று தபால்

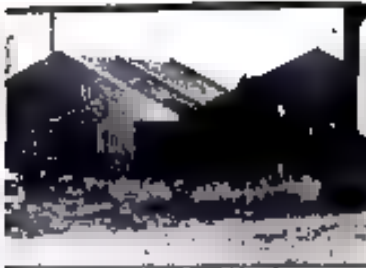
* நெல் தழி

* கொள் அருள்மொழி: உடல் கிடைத்துவிட்டது.

மேல்: ஸ்ரீ. ஆர். சாந்தியம்மா காலனி (1) திரு. டி. பி. சந்திரன் இரட்டை

"காலினிகவதாதம். பாரதம்"

திரைப்படபுரம்: பருத்துவாசின. காலபயணமுதல் காலம்: பருத்துவாசின

தேவன் மாவட்டத்தில் தற்போதைய கலெக்டர் பாஸ்க்கி சமீபத்தில் தான் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார். முதலில் பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் நீர விசாரித்து அறிந்து கொள்ளும் நோக்கோடு அவகாசம் கேட்டாலும், பிறகு பெருந்தன்மையுடன் அன்றைய தினமே பேட்டி க்கு ஒப்புக் கொண்டார். அவர் முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கும் பிரச்சனைகள், புகார்கள், குறைகள் ஆகியவை பற்றி, அன்று மாலைவே பேட்டி க்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று தம் உதவிவாய்க்கனையும் முடுக்கி விட்டார். இதில் மக்கள் தொடர்பு அதிகாரி இரு வுணம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளை நாம் பாராட்ட வேண்டும். மாலை ஆறு மணிக்கு பேட்டி துவங்கியது.

பஸ் ஸ்டாண்டு பிரச்சனை தீர்த்தபாடி வில்லெ? நீங்கள் அக்கலாசனையில் எம். ஜி. ஆர். அடிக்கல் நாட்டியும், புது பஸ் ஸ்டாண்டு ஏன் இன்னும் கட்டப்படவில்லை? - இது நாம்.

இது சம்பந்தமான வேலைகளைத் துவக்கி விட்டோம். அண்ணா போக்குவரத்துக் கழகம் பத்து லட்ச ரூபாய் வரை செலவுதிட்டு இருக்கிறது... கூடிய விரைவில் இது க முடிவாகத் தீர்க்கப்பட்டு விடும். - பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தார் கலெக்டர்.

பஸ்களில் அடிக்கப்படும் ஏராளமான சப்தம் காதைக் கிழிக்கிறது!

இன்றைய போக்குவரத்து கமிட்டி மீட்டிங்கில் ஒரு தீர்மானம் தீர்மானேற்றப்பட்டு, அண்ணா புரான்ஸ்போர்ட் டெவ் பஸ்களில் மட்டும் ஏராளமான அகற்றப்பட்டு விட்டது. தவிர, இம் மாதிரி விஷயங்களில் மக்களின் அபிப்பிராயத்தை ஏதோ பித்து

எடுத்துரைத்து, தியோட்டர்களில் ஸ்கூல்கள் காண்பித்து, தேவைப்பட்டால் சட்டம் வடிவங்களும் எடுத்துக் கொடுப்பது கிடிக்விட்டது.

"மீட்டிங் இருந்தும் அறிவாயமாக வாரை கேட்டுக்கொள்ள ஆட்டோ ரிக்ஷாக்காரர்கள்.

"நகரின் ஸ்ரீப்பிட்ட பதிக்ஷா, புறப்படுகிற இடத்திலிருந்து இன்ன கட்டணம் என்று சீர் செய்ய முடியும். இதை அமல் செய்யப் பார்க்கிறோம்.

"கிளிமா தியோட்டர்களில் ஏ.ஸி. போடாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கான கட்டணத்தைத் திருப்பித் தருவதில்லை. உதாரணம் கூற வேண்டும்!

"அவ்வப்போது இம் மாதிரி குறைகளைத் துக்கண்டினை வழங்கியும், சிவசென்ஸ் ரத்து செய்து நூ வடிவங்கள் எடுத்துப் வருகிறோம்.

உங்கம் வீட்டு வளாகத்திலுள்ள காலினிக் கிருப்போர், புதுச் செல்லும் பாதை பாதுகாப்பானதாக இல்லை...

பாதுகாப்பானதாக ஆக்குகிறோம். அதற்கான வசதிகளைச் செய்கிறோம்.

"பொங்கல் பரிசாக அரசு கொடுக்கும் முத்திரை ரூபாய் (இல்வருடம் 330 ரூபாய்) பற்றாபத்தா பூனியன்களிலுள்ள துப்புரவுத் தொழிலாளர்களக்கு முழுதும் போவச் செருவதில்லை. சில தலைவர்கள் நூ ரூபாய் பிடித்துக் கொண்டு விடுகிறார்களாம்..."

"இம் முறை ஆறு மாதிரி நூக்காமல் கலனிக்கிறோம்.

"அரசு எடுத்துவாங்கித் தருகே மேம் பாலம் அவசியம் தேவை.

"பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. (ரெகராஜன் ஆரம்பங்கலம் ராஜிக் காத்தினையக் கூட்டித் கொண்டு வந்து அடிக்கல் நாட்டி, வேலை நடந்து வருகிறது என்று ஆரம்பங்கலத்தின் உதவிபாளன் தெரிப்பார் காண்பித்தார்) இத்தப் பணி பிச்சிவேலினால் ஆக வேண்டியது, எதிர்ப்புத் துறைநிலை ஆக வேண்டியது என்று இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ரிபிச்சிவேலினால் வேலைவைத் தொடங்கி விட்டது, எதிர்ப்புத் துறை செக்கனிகல் என்ற மேம் தயாரித்து வருகிறது.

இத்தப் ரோடு சந்திப்பில் தியாகிகள் திரைவுச் சின்னத்தில் ஆனந்தம் கிடுக கொடி பறக்கலாமா?

"வினாவினாலேயே சர்வ கட்டிக் கூட்டம் கூட்டி, எக்கோருக்கும் பொதுவான சட்ட திட்டங்களை உருவாக்கி, ஒழுங்கு, விதிமுறைகளை மீறும்படி பார்த்துக் கொள்கி

"பாருகி: புது கலெக்டர்."

றேன்."

"நாமக்கல்லில் காலநடை மருத்துவக் கல்லூரிக் கொண்டு வ ஆர்ஜிதம் பற்றி என்ன முடிவு எடுத்துக்கொண்டீர்?"

அதற்குத் தேவைப்பட்ட: நிலத்தின் அளவை அறுவறு ஏக்கர்களுக்கு முத்துறு ஏக்கராகக் குறைத்து விட்டோம். உபயோக மற்றது என்று கருதப்பட்ட நிலத்தை விட்டு விட்டோம். வேலை வேகமாக நடைபெற்று வருகிறது."

ஜலகண்டபுரம் மருத்துவமனைக்கு கே உள்ள பெண்கள் டாய்லெட் மிக துர்நாற்றத்தை வீசித் கொண்டு, அருகே வசிப்பவர்களுக்கும், மருத்துவமனைக்கும் அவலத்தை யாக இருக்கிறது. கார்ப்பவுண்டு கவரூக்குக் கூறி தோண்டிவும் கவர் கட்டப்பட வேண்டும்..."

"நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்."

"மேட்டுர் தாலுகா மங்காளூர் பிரம்மம் செ. இராக, மூன்று நாள் தாமதமாக விண்ணப்பத்துக்குப் பணம் கட்ட வந்தார் என்பதற்காக, மறுபடி புதிதாக, விண்ணப்பிக்க வேண்டும் என்று குறிக்கொள்கின்ற காரியை அதிகாரிகள்."

"சீப் இஞ்சினியரிடம் மறுபடி மறுபொருள் வேண்டும், மறுவினாசை காரணத்தைவும் தெரினாலும் ஒட்டி அது கவனிக்கப்படுகிறது."

"ஆத்தாக்கு அருகே பெரிய விருஷனு புரம் பள்ளிக் கூடாக் கட்டடம் கீக்கின யாகி, இன்னும் மரத்தடி விசேயை நடப்பதாக அறிவிக்கும்..."

குறித்துக் கொண்டு, விசாரித்துத் தெரிவிக்கும்படி உத்தரவிடப்பட்ட கொல்கிட்டுக் கலெக்டர்.

"திருச்செங்கோட்டுக்கு இரண்டாவது குடி நீர்த் திட்டம் கொண்டு வருவது என்ன ஆகிறது?"

"முன்னே திக் கொண்டு வருகிறது. மெதுவாக, ஆனால் நிச்சயமாக."

"எல் போக்குவரத்து தெரிசெல், ஆர்ப்பம் நகருக்குள் அதிகமாகத் தென்படுகிறது."

"சிறிது மாற்றியமைக்க உத்தேசித்திருக்கிறோம். ஆனாலும், பிரச்சனை முடிவாகி 7

வேண்டுமானால் பஸ் ஸ்டாண்டை மாற்றி நுல்தான் நடக்கும்."

— இவை தவிர, ரேஷன் கடைகளில் பாமாகிலும், மண்ணெண்ணெயும் விநியோகிப்பதில் உள்ள ஊழலை (சிவதாபுரம், ஜலகண்டபுரம், தாரமங்கலம்) விசாரிப்பதாகச் சொன்னார் கலெக்டர். ஆந்திரர் - தாண்டவராயபுரத்திலுள்ள தாய்-சேய் நல விடுதியும், ஆரம்ப உகாதார நிலையமும் கட்டப்பட்டு இன்னும் நிறுக்கப்படாமல் இருப்பதை விசாரிக்க உத்தரவிட்டார். ஆதிவாசி இனாதிவாசிகள் ஆசிரியர் கிள்ளப் பெருமானுக்கு பென்ஷன் முதலானவை வழங்காமல் இருப்பதற்கான காரணத்தை அறிய முன்வந்தார். ஒலிபெருக்கித் தொகையையும் கட்டுப்படுத்த ஆவன செய்வதாகக் கூறினார். முதலில் பட்டர் கொடுக்கப்பட்டு, பின்னர் கால்கிரைக்காரர் ஒருவரால் அது தடுத்து செய்யப்பட்டது. அவசியமும் எம். சீனியர்கள் என்ற முன்னாள் ராணுவ வீரர்கள் தினமளவை விசாரித்துச் சொல்லுவதாகக் கூறினார். "சற்று அவகாசம் கொடுங்கள். நீங்கள் முடிந்த பிரச்சனைகளை எல்லாம் தீர்த்து வைத்து விடுகிறேன்." என்றார் பாருகி.

புதுக்குடி முன்னாள் சிவவிக்ரமங்கள்:

1. சென்று முறை கலெக்டர் பெட்டியில் போது எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட குறைகளை சில தீக்கப்பட்டு உள்ளன.

2. ஏற்கனப்பட்ட பஸ் ஸ்டாண்டு கட்டி முடித்து விட்டார்கள்.

3. தங்கவள்ளி டவுன் பஞ்சாயத்துத் தலைவி தென்னுறிகாத்தி தாதாசை சந்தித்த போது, இப்போது ஆம் முறையில் கிணறு போடப்பட்டது குப்பதாகவும் தண்ணீர் வருவதாகவும் கூறியிருந்தார். காலிரித் வருவதற்கு புதுத் திட்டம் போட்டு முடிந்திருக்கிறதென்பதையும் தெரிவிப்பதாகக் சொன்னார்.

4. செவ்வந்தரில் முன்பிருந்ததைவிட விபரமாக மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (போலீஸ் என்.பி. கார்டினை வராததுக்குப் பாராட்டு.)

5. ராசிபுரம் திருவள்ளூர் அரக கலைக் கல்துரி மாணவர்கள் எட்டுப் பெருக்கும், கொடுக்கப்படாமல் இருந்த உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டது விட்ட தாம்.

6. மேட்சே பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குப் பட்ட பகுதிகளில் சமூக காது வளர்ப்புத் திட்டத்தில் தடைபெற்றதைத் துக்குக் காரணமாக அதிகாரிகள் எல்பென்ட் செய்யப்பட்டார்கள் அவ்வாறு அவர்கள் எல்பென் டோன் இன்னும் தத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். (Pre-natal Tree-planting Act கட்டப்படாமல் மரம் விட்டுத் தல் குறைத்து விட்டது மட்டுமல்ல, மரம் தடுதலும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது.)

சம்பந்தப்பட்ட அத்தனை அதிகாரிகளுக்கும் தமது பாராட்டுதல்கள்!

— சாருபேகி

கோகுலம்

பிரவரி இதழில்

ஜானிஸ்

ராணி

லக்ஷ்மிபாய்

கதை: இன்னி
படம்: அனா

16 பக்க வண்ணப்படங்களை

பிள்ளைகளைப்
பொற்றிய
வள்ளல்!

கலையும் வெகுப்பும்
— குழந்தைக் கவிஞர்

மீ. ப. சோமு:
— என் குழந்தைப் பருவம்

• ஓராள விடுகதைகள் • கோகுலம் தம்பி தங்கையரின் பிரத்தாலவன் பக்கங்கள்
• அழிவில் விஷயங்கள் • சிரிப்பு வெடிகள் • கேள்வி-பதில் • டாக்டர் பக்கம்.

தூய்மை திடமதி:

“தமிழகத்தின் தலைநகரில் தன்னைப் பஞ்சுததாய் போக்க தாய்கள் என்ன சொய்தோம் என்று கேட்டுக்கொள்! அவர் களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டுநெல்... அழகுறையில் தன்னைத் தந்தோம்; வசதி யில் தன்னைக் கொண்டு வந்தோம்; ரமியில் தன்னைத் தருவித்தோம்; கப்ப லில் கூட்டத் தன்னைக் வாங்கி வந்தோம்... நடப்பு ஆண்டில் ஆகாய மிழைந்தி யேயே தன்னைக் கொண்டு வர எங்கள் தலைவர் கைவரம் திட்டம் உள்ளது என் பதைப் பெருமிதத்துடன் அறிவிக்கி றோம்!”

— ஜி. தீவா, மன்றக்குழு.

அமைச்சர்: கன்னச் சாராயம் நம் ஆட்சி யில் வென்னமாய்ப் பெருக்கெடுப்ப தாகப் பிரசாரம் பண்ணுகளை, என்ன சொல்லலாம்?

திடமதி: பேரளம், கன்னச் சாராயம் குடித்து இறப்போர் குடும்பத்துக்குப் பத்தாமி ரம் ரூபாய் தட்டாண்டு அறிவிச் செல்க. அப்படி ஒரு பல யாவ் திறக்க மாட்டான்!

— நெய்ல அறிவரக, சென்னை — 49.

திடமதி: தலைவரே! இந்த திட ஒதுக்கீடு பிரச்சினை மெய்தமள ஒரு விதமம்...

அமைச்சர்: என்ன சொல்வது!

திடமதி: என்னைப் போன்ற பருமனான மனிதர்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாக திட ஒதுக்கீடு செல்க, பல், ரமியில், விமானம் ஆகியவற்றில் வசதியைப் பயனைச் செய்ய உதவியாக நடவடி கிற்கும?

— கே. ஏ. ஆர். சேகர், விருதுநகர்,
“தான் தேர்தல் வாக்குறுதி அளித்த படியே கொக்களை ஒரே மாதத்தில் ஒழித்துக் கட்டிவிட்டேன். அதன் பிறகும்த இங்கே கொக்கைக் இருப்பதாகப் புலவர் கள் எழுமானார்கள், தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், இவை இந்தத் தொகுதிக்கொக்கைக் அல்ல, பக்கத்துத் தொகுதியிலிருந்து பறந்து வந்திருப்பவை என்பதே!”

— தங்க குந்திரதாரதம், சிதம்பரம்.

சீருக்குதல் வர காண்க!

உழைப்பால் உயர்ந்த ஒருவரின் பெருமை கதைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு வி.டி. கவாமியின் வாழ்க்கை வரலாறு. சிறுவனாக டிக்கெட் எடுக்கக் கூடக் காசில்லாமல் சென்னை வந்து சேர்ந்த கவாமி இவ்வளவு கும் ஒடிவாடிச் சம்பாதித்து வாலிப வயதில் கல்விக்கான போய்ச் சேர்ந்தார். கைவசம் இருந்த கொஞ்சம் பணத்தைப் பங்கு மார்க் கெட்டில் முதலீடு செய்தார். வரப்பத்துக்கு வீற்றார். தொடர்ந்து பங்குகளை வாங்கி விற்பதிலேயே தம் கைவரிசையைக் காட்டி ஏராளமாகச் சம்பாதித்தார். ஸ்டாக் கணக்கில் குவித்த பணம் வந்த வேகத்திலேயே கூக நுழைவிப் போல் விடவும் செய்தது! கவாமி மீண்டும் ஏனையானார்.

ஆனால் இதனால் மனம் தளரவில்லை கவாமி. ஒரு படிப்பினைவாக இதனை ஏற்றார். பங்கு மார்க்கெட்டை மட்டும் தம்பி வாழ வாகாது என்றும் தொழில் அல்லது வியாபாரமே நிரந்தரச் செல்வம் ஈட்டித் தரும் என்றும் புரிந்து கொண்டார். பங்கு மார்க் கெட்டில் விளைவாகிய பொது அவதூறு எங்கு வியாபாரம் எப்படி நடக்கிறது என்பதில் ஓர் ஆழ்ந்த உள்நோக்கு மனம் திருந்தது. எனவே கடன் வாங்கிய பணத்துடன் எங்கு இறக்குமதியில் இறங்கினார். வெகு

சீகிரமே நாட்டில் மிகப் பெரிய எஃகு வியாபாரிகளில் ஒருவரானார். சுதந்திரம் வந்தபிறகு உள்நாட்டிலேயே எஃகு கறிபத்தி ஆரம்பமாக இறக்குமதிக்குத் தளர். விதித்தது அரசு! ஆனால் கவாமி மனம் கலங்கவில்லை. எந்த நாடுகளிலிருந்து எஃகு இறக்குமதி செய்தாரோ அங்கெல்லாம் இந்திய எண்ணெய் ஏற்றுமதி செய்வ ஆரம்பித்தார்! புதிய மார்க் கெட்டுகளைவும் பிடித்தார். ஐந்தே ஆண்டு களில் கவாமி இருபது கோடி பெறுமான முன்ன எண்ணெய் ஏற்றுமதி செய்து நாட்டுக்கு அத்தியாவசியத் தேவைபாண அத்தியச் சேவாவளிப்பை சம்பாதித்துத் தந்தார்.

ஆனால் சுதந்திர இந்தியாவில் தொழில் வளம் பெருக, குடியிருப்புக்கள் அதிகரிக்க எங்கின் தேவை உள்நாட்டிலேயே அதிகரித்துக் கொண்டு போகிறது. எனவே, கவாமி எஃகு ஏற்றுமதியை மட்டும் தம்பி இருக்க முடியாது என்று உணர்ந்தார். எண்ணெய் கொண்டு உள்நாட்டில் தயாரிக்கப்பட வேண்டிய கட்டர்கள், ஹிட்லர்கள், களர்களை ஆதாரங்கள், துணைகள் முதலியவற்றைச் செய்வ ஆரம்பித்தார். புதிய தொழிற்சாலைகள் பல சுதந்திர இந்தியாவில் உருவாக இவை தேவைப்பாட்டின. திருச்சியில் காவேரி கட்டாகாகவும் ஆரம்பமான கதை

வினாமுத்ரீருருக்ருக் கூட்டுருக்ருக்...

வட்டி

“உலக மகா சந்திரன் அருள்வீடு அந்தி பரவல்களில் இருக்கோவியை அட்டைமீள் போட்டு அக் கோவிலின் ஆன்மீகத் தொண்டையும், கணி. மருத்துவ பண்பாட்டுத் தொண்டையும் அழகுறத் தூக் கூறிக் கங்களுக்கு என் உதவியாகும், எங்கம் கார் வர வந்திப்பட்டு மன்றத்தில் உதவியாகும் தந்தி. பல்லவருப்பம். கோ. இராமேந்திரன்.

“மெய்யருளுதரிக் உள்வளர்வனைப் போட்டி வந்து துள்ளியவரைச் செவ்விரை வெளிவிட்டு உள்வளரை உலே எங்களை வெற்றி வளத்து விட்டார்கள். சீர்காழி. ஆர். சந்திரமூர்த்தி.

“தலைவர்க்கம் மூலம் அளித்திடுவது அ.தி.த.க. கட்டுவிக் ஒப்பட்டுவது மேலும் குத்திவளம் தந்திவ தின்று மிகத் தெளிவாக எடுத்துவளத்து உயர்த்தப் பட்ட இரு கோயில்களின் பூசணியும் தவிர்ப்பதற்குத் தருக்த நேரத்தில் புத்திமதி கூறிக் கங்கிக்குப் பாராட் டுக்கம்! திருச்சி - 5. என். சாந்தரத்தி.

“அ.தி.த.க. கட்டுப் பூசணிக் கங்கித்தும். தூவ விலை எதிர்த்தெனக் இருக்கும் பிரதிக் கங்கிதும். தவிரை மக்களின் சீர்க்கிவளமும், முருவாக் பிரதிக் தீர தவிர வந்தியவழி கொங்கிக்குக்கு உலேவ வம். ஓர் ஆம் இன் ஒன் தலைவர்க்கம்! குத்தாவம் என். சாந்தர.

“உயிர் உருக்குக் கருத்துடன் தந்திரமும் போது கட்டுவாக் மிகவும் பண்புடன் தந்திர அமைத்திருக்கது. அரசின் அலட்சியம் போகவரும், அரசு கருத்து அனுவரணம் ஆர்வமிகவையையும் எடுத்துவளத்து வளவளம் அமைத்திருக்கது. திருமருகம் ஞ. செந்திரவாசன்.

“மனிதனை தெரிப்பவனை வளர்க்கவென தெரிவி மூன். மனித தெரிந்ததே மேல்வளப்படுத்தி, துள்ள வளம் “சாதனக்கு” வளது ஒரு தட்டைக்கல் வளது கருத்ததே வெருவாய் விவக்கிய “பாத்திரன்”. உள்

வானம்” விருகத்த. மனத்து மனிக்கிவளத்துத்திவது! செவ்விரை - 13.

“உலகம் வெளிவெ இருக்கிறது என்ற கதைமீள் மூண்டித்திரை என்விற வதார்த்தமானதெரு கோரக் கண் மூண்டே அருத்தவாகக் கட்டி விட்டார் தாமராவன். திருச்சி. அ. மெ. சனி.

“மேலதிரைவாக் சவாவிப்பது எப்படி” என்விற கட்டுவாக் உள்வளப்பெயிவ அருத்தவாக் இருக்கது வாரி. மிகவும் பண்புடன் ஒன்று அது. மிகவும் பாராட் டுக்கம்! திருச்சி - 15. சர்வமதி பருக.

“கங்கி (13.9.87) இதுதான் முதல் பக்கத் திள் வெளிவரன் காலிவளம் எழுதித் தலை வெழுத்ததே மாற்றும் விவாதி” — கட்டுவாக் கிள். மாணவி சகிலம், “எஸ். எஸ். எம். சி. தேர்விக் எணக்கு மட்டும் கருதவாக் அரசு மணி தேரம் ஒதுக்கி விருத்தாவ், இன்னும் அதிக மதிப்பிவன் கிவப் பெற்றிருப்பேன்!” என்று குறிப் பிட்டுவருத்தான் அங்கவாரி அபிதாரு. அக் கட்டுவாக், “இது போன்ற வளமுற்ற மகனவர்க்குக்குப் பரிட்சை எழுதும் போது அதிக தேரம் ஒதுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்பட விவையும் கூட தமது அரசுக்குத் அதன் ஓர் அங்கமான கங்கி இவாகவாக்குக்குப் புரிவாமிருக்கிறதே!” என்று தாரும் எழுதிவிருத்தோம் அங் கவாரி அதத்தத தவ்வ பவன் வெடத்துவ் கது. இந்த ஆண்டுகிருந்து. மாணவி சகிலவாக்குக்கு. அரசுத் தேர்வில், ஒதுக் கப்பட்ட நேரத்திலிருந்து கருதவாக் ஒரு

இதுதான். வெகு சீக்கிரமே இந்த திறவனம் அபார வளர்க்கிவற்றது. சாமானிய மனது அமைப்புக்கள் மட்டுமீள்திச் சிக்கலான மனது பாய்வார்கள்; மிகுத்த அழுத்தம் தாங்கக் கூடிய பாண்டங்கள் முதலியவற்றைத் தயார் ரிக்க ஆரம்பித்தது. பெட்டோனியம் கத்தி கரிப்பு ஆலைகள், மின் உற்பத்தி நிலையங்கள், அணுவசக்தி திறவனங்கள், பூமிசு சரர்கள்—மூராக்டர்கள் தயாரிப்புத் தொழிலகங்கள், நிலக்கரிச் சுரங்கங்கள், ரசாயன உர உற்பத்தி ஆலைகள், பெட்டோனிய எண் வெளக்கிவளங்கள் முதலியவற்றுக்குத் தொழாய்வாத் சிக்கலான தூத்தில் சிறப்பான எக்தி பாக்கி கள் காவேரி மட்டக்காய்க் திறவனத்தார் தயாரிக்கப்பட்டன, வேலைத் திறனும் தாக் கி ரிப்பாரும் அவ்வாட்டு திறவனங்கள்

பவவற்றின் ஆர்டர்க்கிவையும் பெற்றுக் கத்தன். இதனால்தான் கவாமி கொங்கிவாரி, “காவேரி ஸ்டர்க்கரங்கள் எங்ககிவார் சம்பா திக்கச் செய்தது மட்டுமல்ல; எங்கள் அறிவவிலிருத்தி செய்து கொள்வனம்வளத் தது” என்று அணுக்கமான தயாரிப்புக் கருத்த ஏற்பு அறிவாற்றலைப் பெறுவதும் அறிவான்கிவாய் பவன்படுத்திக் கொள்வ தும் இன்றிலவையாததாயிற்று. காவேரி ஸ்டர்க்கரங்கள் என்ற பெயரும் காவேரி இன்னினிவ இன் ஸ்டர்க்கிவ் என்று பெயர் மாற்றம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாத தாயிற்று. இன்று காவேரி இன்னினிவ் கூற்றுப் புறக் கூடாதாததக் காப்பதினும் கடுபாடு

மணி நேரம் எழுத கல்வி இலாகா அனுப்பியிருந்தது. உத்தரவு பிறப்பித் துள்ளது. இந்தியமெம்சியான செம்மியை மாணவி சகிலா நன்றிப் பெருக்கோடு தம்மிடம் குறிப்பிட்டாள். கல்வி இலாகாவுக்கும் தமது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

குமாரச்சு, குமாரச்சு இப்ராஹிம்.

பாரதியார் பங்கலில் கழைத் துள்ள வேந்தரைப் போட்டி என்று எழுதியதாகத் தங்கன் கல்வி (3.1.55) இதழில் சில கருத்துக்கள் வெளியாகியுள்ளன. அவற்றுள் சில தவறுதலாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன என்பதை, அப்போட்டியின் போது உடனிருந்த பாராசிரியர்களுடைய தங்கன் தங்கன் கூறாததினக்குக் கொண்டு வருகிறோம்.

ஆசிரியர்கள் யாராவும் துணை வேந்தர் ஒருவரையே குறிப்பிடவில்லை. "Who ஸார்?" என்று அவர்கேட்டதை, "எவன்" என்ற பொருள் தரும்படி வெளியாகியிருப்பது தவறு.

"சென்னைப் பங்கலில் கழைத்திருந்து வந்துள்ள ஆசிரியர்களைப் பாராட்டமாக நடத்துகிறார்களாம்" என்று திருபர கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் அளித்த கைவிட, "நான் அந்த ஆசிரியர்களை எப்பொழுதும் சமமாகக் கருதுவதோடு அவர்கள் ஆரம்பித்திருந்த தங்கன் பணி தொடர்பாகத் தேவை யான உதவிகள் கேட்டு வரும் பொழுதெல்லாம், "I may have any number of good help, I will try to make them" என்று துணைவேந்தர் கூறியதைத் தவறாக எடுத்துக் கொண்டு, "இவர்களை எப்படிச் சமாளிப்பது என்று எனக்குத் தெரியும்" என்றும், "என் துறவிகூடம் சில பாராசிரியர்களை சீராக அமைக்கவில்லை" என்றும் துணைவேந்தர் கூறியதாகத் தங்கன் வெளியிட்டிருப்பது உண்மையாகப் புறம்பானது. அப்படி அவர் கூறியேயில்லை.

எங்கள் துணைவேந்தர் எப்போதும்

ஆசிரியர்களை மதிப்பவர்; தவறையும் கூட அவர்களைப் பற்றித் தவறான சொற்களைப் பேசாதவர்; அவரைப் பற்றித் தவறான அபிப்பிராயம் ஏற்படும் வகையில் போட்டிச் செய்தி வெளியாகியிருப்பது குறித்து வருந்துகிறோம்.

கோவை - 45.

க. சாருமேனி,
வி. கருணாத்.

தமது திருபரின் பதில்.....

துணைவேந்தரைப் போட்டி கண். போது கூறும் எழுதிய இந்த இரு பாராசிரியர்களும் கூடன் இருந்தார்கள் என்பது உண்மையான என்னும், துணை வேந்தர் ஒன்றும் புரியாத மொழியில் பேசவில்லை என்பதையான ஆய்விதத்தில் தான் பேசினார்.

ஒவ்வொரு கேள்வியைக் கேட்டு முடிந்தும், "Who ஸார்?" என்று ஆரம்பித்துச் சில கேள்விகளுக்கும் "எவன் சொன்னான்?" என்று ஆரம்பித்துச் சில கேள்விகளுக்கும் பதிலளித்தது தான் உண்மை. மொத்தத்தில் அவர் குரலில் இருந்த வேகத்தை — ஆத்திரத்தைப் பொத்த போது, தீர்மானமாக மரியாதை தொனிக் கும் விதத்தில் அவர் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை.

சென்னைப் பங்கலில் கழைத்திருந்து வந்துள்ள ஆசிரியர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப்போது "I have have number of them" என்று கூறியதோடு மட்டுமின்றி ஒருமை யான கூர்ந்ததானால் அவர்களை ஏதிலார். பத்திரிகை நாள்கித்தனாக் கருதி அவற்றை எழுதிக்கிடல்.

துணைவேந்தர் ஆசிரியர்களை மதிப்பவர், தவறான வார்த்தைகள் பேசாதவர்... என்பதெல்லாம், கடிதம் எழுதிய இந்த இரு பாராசிரியர்களைப் பொறுத்த மட்டில் உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் அத்தகைய பண்ணை எங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

— தமது திருபர

கொண்டு, ஓசைக் கட்டுப்பாடு, வழிவு தீர் கத்திரிப்பு முதலியவற்றில் கருத்துச் செலுத்துவதோ, ஆராய்ச்சிகள் பல செய்து, ஆய்வுகள் அமைத்து வெற்றி கண்டிருக்கிறது. ஈடாட்டர்களில் ஒருவரான பாலாஜி சொல்வதார், "நாங்கள் புதித துறைகளில் புக வேண்டும் என்று ஆர்வம் கொண்டிருப்பது மட்டுமல்ல, இந்த ஆர்வம் நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு அத்தியாவசியமானது என்பதை உணர்ந்திருக்கிறோம்" என்று. இவ்வாறு இவர்கள் அடிமெடுத்து வைத்துள்ள துறைகள் பல இத்தியாவதுகே ஏன். ஆசிரியர்களை கூட புதியதாக துறைகள், முன்னோடிகள் இங்கு இல்லாததால் இவர்களை முன்னோடியாக விளங்க தேர்த்திருக்கிறது. இதனால் எத்தனை பிரச்சனைகள் உருவாக

க் கூடும் என்பதை எளிதில் கனிக்கலாம். "சிரமங்களுக்கும் பிரச்சனைகளையும் சமாளிப்பதை ஒரு சவாலாகக் கருதி ஏற்கிறோம்" என்கிறார் தீர்வாக இவர்களுள் காணிறான்.

ஏராளமான இன்னியர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டிருப்பது மட்டுமல்ல; அவர்களுடைய அறிவாற்றை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் அவர்களுக்குப் புதிய புதிய சவால்களை உருவாக்கித் தந்து கொண்டிருக்கிறது இது. வெள்ளி விழா காலம் காலேர் இன்னி ரீங் திறவனம். வெள்ளி ஆண்டுகள் இனி பொன்னான ஆண்டுகளாக மாற தாமும் வாழ்த்துவோம்!

— எஸ். வி.

“ஜயசிலன்?”

ஜயசிலன் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தான்.

பாண்டியனோடுதான் பொன்னம்பலம் அங்கே கூர்மைவாகப் பார்த்தபடி நின்றிருந்தான்.

ஜயசிலன் மறுமொழி ஏதும் சொல்லாமல் லேசான புன்னகையுடன் அவனுடைய கையை அழுத்திப் பிடித்து ஜனக் கும்பை மெல்ல விவாதிக்கிறான்.

“வா, வெளியே போகலாம்” என்றான்.

“உன்னைப் பார்த்துக் கன காலம்-ஆச்சு” என்றான் பொன்னம்பலம்.

“ஓம். நான் இங்கே இருக்க இவ்வே இந்நியமவுக்கு வழுக்கிட்டுப் போயிருந்தேன்.”

அவர்கள் விரைவாக நடந்து சாலைவளம் கடக்கும் வரை பொன்னம்பலம் பேசவில்லை.

மற்றவர் தன்னைச் சட்டென்று அடைபாளம் கண்டு கொள்ளக் கூடாது என்று தலைவாய் சற்றி ஜயசிலன் ஒரு துண்டைக் கட்டி விருந்தான். முகத்தில் தாடி வளர்ந்திருந்தது. பொன்னம்பலம் எத்தனை கலையாக அடை

புகுந்து வெளியே வந்து கொண்டிருக்கேன். உன்னைப் பார்த்து கன காலம்-ஆச்சு. நீ என்னை அடைபாளம் கண்டது ஆச்சரியம் தான்.”

“உன் கண்ணைத் திறக்க இயலாது ஜயசிலன்! கண்ணிலே மிதக்கிற கண்கள் - பயங்கரவாதத்துக்குச் சம்பந்தமில்லாத...”

ஜயசிலன் தலையைக் குனிந்து கொண்டான்.

“நான் பயங்கரவாதி இவ்வே பொன்னம்பலம்!”

பொன்னம்பலம் சற்று நேரம் எதுவும் பேசவில்லை. பிறகு மென்மையாகச் சொன்னான்.

“தீ அந்தக் கும்பையிலே எப்படிச் சேர்ந்தாய் என்று எனக்கு விளங்கவே இவ்வே சரித்திரக் காரணங்களால் பொடிவன்கள் அதில் தள்ளப்பட்டார்கள் என்னுடைய கொள்ளுதல். வேறு விளக்கம் இவ்வே.”

“ஓம். வேறு விளக்கம் இவ்வே” என்றான் ஜயசிலன் தொலைவாகப் பார்த்து. “எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் உமக்கும் ஏற்பட்டிருந்தால், உம்மசரித்திரமும் வேறாய் இருந்திருக்கும் பொன்னம்பலம்! பழிக்குப் பழி

நீற்றுக் நீழுஸ் வெஸ்ட்ம்

27

யாளம் கண்டு கொண்டான் என்று மெலிதான கவலை எழுந்தது.

நல்லாராய் பகுதியையும் ஜனத்திரையையும் தாண்டித் தொலை தூரம் வந்தும் ஒளிபெருக்கியின் எத்தம் கேட்டது. உண்ணு நோன்பு நோற்று விரமாரணம். அடைந்தவருக்கான அஞ்சலிகள் உணர்ச்சி வேகத்துடன் கேட்டன. பரிதித் துறை சாலைவளம் சற்றுத் தூரம் நடந்து, சத்துடி வில்லாத ஓர் இடத்தில் இருவரும் அமர்ந்தார்கள். பொன்னம்பலத்தின் முகத்தில் தயக்கமும் யோசனையும் தெரிந்தது. பொன்னம்பலம் சாதுவான கையன். எந்த இயக்கத்தினும் தன்னை ஒருபடுத்திக் கொள்ளாதவன்.

“தீ இறந்து போயிட்டதாகக் கேள்விப் பட்டேன் ஜயசிலன்! உன்னை இவ்வளவுக்குக் கண்டதும் பயந்து கூடப் போய் விட்டேன்!”

ஜயசிலன் மெலிதாகப் புன்னகை செய்தான். “நான் ஒரு கல்லுனி மய்கன் பொன்னம்பலம்! சாவுடைய வாயிலே புகுந்து

என்றே உத்தேசம் மனசிலே நியாய முறையும் போது போராட்டத்திலே சேர்ந்து கொண்டு நடைத் தவிர வேறு வழி இருக்கவியலே.”

பொன்னம்பலம் லேசாகப் பெருமூச்சு விட்டான்.

“எனக்கு இப்பவும் வழி ஒன்றும் தெரியவில்லை ஜயசிலன். பிறகு சரேலென்று அவனை திரிந்து பார்த்தான்.

“தீ இன்னும் அந்த இயக்கத்திலே இருக்கியா?”

“ஓர் இயக்கத்தினையும் இவ்வே நோக்கமே தான் மாறிப் போச்சு என்ட ஏமாற்றத்திலே - அதனாலேயே தலைமறைவா இருத்தேன்.”

“இப்பவும் உமக்கு அபத்து இருக்கும் ஜயசிலன்!”

“இருக்கும் தான். அதற்கு எத்தனை காலம் தலைமறைவாக இருக்க முடியும். சொந்த மண்ணை விட்டு?”

“அதுவும் சரிதான்” என்றான் பொன்னம்பலம். “உன்னைப் பாரேன். எந்த மாதிரி தீவிசயமேனும் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேறக் கூடாது என்றே உறுதியோடு தான் இருந்து வாரேன்; சிங்கள குண்டுக்கும்

வாஸந்தி

போராளி குண்டுக்கும் எடுகொடுத்துக் கொண்டு இந்த மண்ணிலே எப்படியாவது சமாதானம் வரணும் என்று நல்லூர் கத்த சாமிக் கி வுளைத் தினமும் வேண்டிக் கொண்டு! கடவுள் கண் திறத்தது போல இந்திய அமைதிப் படை வந்தது. இவ்விடம் சமாதானம் வந்துவிடும் என்று நம்பினேன். செத்துச் செத்து வந்த காலம். எல்லாம் போச்சு என்று நினைச்சேன். இப்பப் பரீ, மறுபடியும் போடி வண்கள் துரப்புவார்கள். எனக்கு முன்பும் விளபக இடமே.

“நல்லூரடி மிலே இன்னடக்கு இருக்கிற கூட்டத்தைப் பார்த்தால் அவங்களுக்கு நல்ல சூதரவு இருக்கும் போல இருக்கு!”
“சனாதிபி வசப்பட்ட நிலைமிலே முட்டான் துணங்கல் வேறு எப்படி நடந்து கொள் வார்கள்? உணர்ச்சி வடிவாகும். நிலைமை விளங்கும். நான் ஓர் உண்மையைச் சொல் நேன் - ரக்களுக்குச் சமாதானத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இப்பத் திதளவாயில்லை. ஜன நாயக அமைப்பு வந்தால் தங்கள் பங்கும் ஆதிக்கமும் குறைந்துகொடுமே! எவ்விர பரத்

நாலே இந்தப் போராடிகள் ஆரம்பத்தை ஏற்படுத்தினாலும், கடைசியிலே மக்கள் தீர்ப்பு சமாதானத்துக்காகத்தான் இருக்கும். இந்த பயங்கரவாதம் தற்போதுக்கெல்லாம் நிரந்தரத்தன்மை இருக்குமா? நம்ம வீர சீமையை ஆபத்தற்றிருவோர் தீர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும். சரியான அரசியல் தீர்வுதான் தீர்க்க முடியும். ஆனால் ஒரு விஷயம் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த ஆபதப் போராட்டத்தினாலேதான் ஓர் அரசியல் தீர்வுக்கான தீர்ப்புத்தகு இருவகை அரசுகள் கொண்டு வர முடிந்தது. இப்ப ஒரு சாதகமான சந்தர்ப்பம் உருவாவியிருக்கு. அதை உபயோகிக்க நாம் தயாரிவிட்டோம் என்பது, நமக்குப் பிறகு விடுவாசலில்லையே. ஆபதப் போராட்டம் ஒரு காலகட்டத்துக்கு வேண்டியிருந்தது. அந்த கட்டத்தோடு நிறுத்திக்க வேண்டியதுதான் புத்திசாலித்தனம்.

ஜயசீமன் விவரப்புகள் பொன்னம்பலத்தைப் பார்த்தான். அரசியலில் இவனுக்கு முன்பு நாட்டமே இல்லை. இந்த காலகட்டத்தில் யாரும் அரசியலிலிருந்து விலகி இருக்க முடியாது என்று தோன்றிற்று.

"இனிமேல் ஆபதப் போராட்டத்தை மக்களே விரும்ப மாட்டார்கள் என்று கதைக்கிறே?"

"ஓம். எளிய மக்கள் என்ன? நான் கேள்விப்பட்டேன். போராடிக் குழப்பிலேயே பொது மக்கள் இனி ஆபதச் சரணம் செய்வோம் என்று கதைக்கான்களாம். பன்னிப் படிப் பைத் தொடரணும், வீட்டிற்கு மீசப் போகணும் என்று -

"பிறகு?"

"பிறகென்ன? போராடிக் குழப்பமே சேர்ந்த பிறகு, நினைச்சபடி நடக்க முடிவிறதா? தீவிரமிட்டதாக கதைக்கிறே. ஆனால் தலைமறைவாகத்தானே இருக்க வேண்டியிருக்கு?"

ஜயசீமன் மெனமயாகத் தலைவலித்துப் படி இருந்தான்.

"நான் சில சமயம் நினைக்கிறேன் ஜயசீமன் - அரசியல்வாதிகள் எதெத்காடுகாரப் போக்குக்கெல்லாம் ஒரு சில அடங்காரம் பிடிச்சவன்கள் மட்டுமே காரணம். அவர்கள்

தன் ஆதரவிற்கு கொக்கட்டால் ஆட்டத்திலே உருத்து விழிறது ஒரு பாவமும் அறிவாத மக்கள்!"

"இது சரியான வார்த்தை" என்றபடி ஜயசீமன் பழுதான். "அப்பாவித்தனத்துடனேயே இருப்பதும் ஆபத்து பொன்னம்பலம், அவர்களிடையே ஒரு சரியான அரசியல் பிரச்சனையை உருவாக்கினால்."

"அந்த வேலைப்பெல்லாம் நீ செய். எனக்கு இயலாது."

"நீ எதையும் செய்ய வேண்டாம். எனக்கு இப்பக் கதைச்சிலையே அப்படி தாறுபெரிட்டு விளையும் கதைச்சாப் போதும்."

பொன்னம்பலமும் எழுந்தான்.

"அந்த முருகக் கடவுள்தான் காப்பாற்றணும்" என்றான் உண்மையான விசைத் தொடு. பிறகு தங்கத்தட்டன் கேட்டான்:

"உன் சிபெகிதி என்ன ஆனால் சீமன்? என்னவோ கேள்விப்பட்டேனே?"

"உதிரோடு இருப்பதாகத் தகவல் விடைசெய் பொன்னம்பலம். அவர்கள் தேயுக் கொண்டுதான் வந்திருக்கேன்."

பொன்னம்பலம் ஒரு வினாடி அவனை அணுகாத்துடன் பார்த்தான்.

அது உண்மை என்பது, தகவல் செவ்விலும். ஆயுதம் உட்கைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம்."

அவனிடமிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு மீண்டும் பதங்கிப் பதங்கி நடத்த போது பொன்னம்பலத்தின் எச்சரிக்கை உண்மையானது என்று நினைத்துக் கொண்டான். ஆபத்து எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் வரலாம்.

சீவியாவின் துரத்து உறுதினர் கட்டானிலின் வீட்டில்தான் அவன் இப்பொழுது இருந்தான். சீவிய அபர்ணிடத்துக்குத்தான் கடைசியில் வரலாம் என்ற நிச்சயத்தில், அவனும் அவர்களுக்கு ஆபத்து வந்தாலும் வரலாம். இவ்ரு வரலுக்கும் சீவியாவைப் பற்றித் தெரியவில்லை. அவன் உதிரோடு இருக்கிறான் என்று கட்ட வரலுக்கும் தெரியவில்லை. எதற்கு வைத்தியக்கார நம்பிக்கை அவ் தாம் இருக்கிறோம் என்று புரிவாயில், அவன் ஒவ்வொரு விதாடி அயையும் எதிர் பார்ப்பில் வந்தான்.

தெருவெல்லாம் வெறிச்சோடிக் கிடத்தான். அங்கு நல்லாடிவில் நிரண்டிருந்தது. இந்த உணர்ச்சிக் கொத்தளிப்பெல்லாம் விவரவில் வடித்து போகும் என்று பொன்னம்பலம் நினைப்பது உண்மையானது தல்லது. ஆனால் போராடிகள் கலப்பதில் பணிவார்கள் என்று தோன்றவில்லை. பெருங் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தலாம் சந்தர்ப்பத்தை வேண்டுமென்ற தலைமைப் பீடத்தில் இருப்பவர்கள் தழுவ விடலாம். ஆனால் பொன்னம்பலம் உறுதியோடு சொல்கிறான், மக்கள் தீர்ப்பு சமாதானத்துக்கு என்று. ஓர் அரசியல் தீர்வுக்கு விதிபேற்படாவிட்டால் அவர்களுக்கு வெற்றி எப்படி கிட்டும?

அவன் வேகமாக நடத்து கட்டானிலின் வீட்டுக் கொல்லிக்குச் சென்றான். தனக்காக,

"மேகடலில் தலைவர் என்ன பேசுறார்? புரியலையே!"

"மக்களுக்குத் தெளிவுகளை சித்தரிக்க வேண்டியது சொக்கு!"

— என். வி. ரமணி.

“அந்த ஆபீஸ் லாசனில் என்ன வித்துக் கிட்டு இருக்காங்க?”
“எழுந்ததை வைக்கக் கொடுக்கற துக்கு, தொலைக்குத் தகுந்த மாதிரி வெய்யோலு கலரில் கவர்சன் வித்துக் கிட்டு இருக்காங்க!”

— ஆர். லக்ஷ்.

அவர்கள் ஒதுக்கிவிருந்த, அளையில் வுதி யாக அவன் உள்ளே சென்றான்.

கூடாண்டியும் அவருடைய மனைவியும் காடுமேல், நல்லூர் வீதிக்குச் சென்றிருக்க வேண்டும். அவன் கண்ணை மூடிப் படுத் தான், எத்தனை காலத்துக்கு இப்படி பேடி னைப் போய், ஆக்சுபூர்வமான வேலை எது யும் செய்வாமல், தலைமறைவாக வாழ்வது என்வித கவையுடைய,

கதவு மேலாக, ஆணைப் பதற்றத்துடன் தட்டப்படும் ஒலி கேட்டது. புலன்கள் எய் லாம் முறுக்கப்பட்டாற்போல் அவன் எச் சரிக்கையானான்.

மீண்டும் கதவு தட்டப்பட்டு, மிகுதுவாகக் குரல் ஒலித்தது.

“தொடராக அதை, சீலியா வந்திருக் கேன்!”

ஒரு விநாடி அவனும் நம்ப முடியவில்லை. மறுவிநாடி மூளை இயங்குமுன் உடம்பே முன்னால் பாய்ந்தது. கதவைத் திறந்தது. சீலியாவின் முழு உருவம் உள்ளே வந்து தின்றதும் உறைந்து நின்றது. சீலியா கதவைத் தாழ்ப்பாள் போட்டு, அவனைப் பார்த்து மெதுவாகப் புன்னகை செய்து “சேலம்!” என்றான்.

இரத்த அணுக்களில் பாய்ந்த மின்சார துறையினைய அடக்க முடியவில்லை. சூர் வேகத்துடன் அவளை அவன் அணைத்துக் கொண்டான். இரத்த தருணத்துக்காகவே இழுத்துப் பிடித்து நிறுத்திவிருந்த கவிஞர்க்கு ஐனம் சாப்பியன் ஏற்பட டது போல் மனம் உருகிப் போயிற்று. வெகு நேரமாகிற்று அவர்களுக்குத் தங்களை நினைப்பாடுதற்குக் கொள்ள.

இடைக்காலப் பிரிவில் நடந்த விஷயங் களை யெல்லாம் அவர்கள் மாய்த்து மாய்த்து பேசித் தீர்த்தார்கள்.

“இப்பொழுது நம் கவிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டியது ரொம்ப அவசியம் சீலியா.” என்றான் துவசேலன். “புனருத்தா ரணை வேலையிக்கு, குழம்பிக் கிடக்கும் பொடியைக் களைத் தெளிவுபடுத்தணும். வெளிப்படை யாய்ச் செய்வது கூடாது. இரக சியமாகத் துண்டுப் பிரகாரம் விநியோகிக் கணும்.”

அது அவ்வளவு கலையில்லாததுவென, கருமாரன் இவ்வுதான் இருக்கான். இவ் னுட்கு அவனைக் கண்டுதான் பிரபலிதம். கூடக் கதைக்காமல் ஓடி வந்தேன். பிரபு என்னைப் பற்றித் தப்பா நினைச்சிருப்பார்.”

“பிரபு புரிந்து கொண்டான். நம்முடைய

கைரக்கல்கள் என்ன என்று தெரிந்தவன், நான் இப்ப என் இயக்கக்காரர்களை நேரடி யாய் சந்திக்க என் எண்ணத்தையும், நோக் கத்தையும் விளக்கறதைத் தவிர வேற வுதி யில்லை சீலியா.”

“வேண்டாம் சேலம்!” என்றான் அவன் பிடியுடன். “தீ என்ன விளக்கினாலும் அவர் கள் அளவு ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். உன்னைத் தீர்த்துக்கட்டப் பார்ப்பார்கள் துரோகி என்று.”

அதற்காக நான் எத்தனை காலம் தலை மறைவா வேலை செய்வ முடியும் சீலியா?”

“கொந்த காலத்துக்குத் தலைமறைவாய்த் தான் இருக்கணும் சேலம். அவர்கள் எதை யும் விளக்கிக் கொள்விற நிலைமையிலே இல்லை. சில சமயம் என்ரு அவர்களே நனைத்துப் பாவமாயிருக்கு சேலம் — எட்டடிப் பட்ட மூலைக்கு வீரட்டப்பட்டிருக்கிறான் கள், குழந்தையினாலே இப்படி அவன்கள் உருவெடுத்திருக்கிறதும் ஒரு சரித்திர நிர்ப் பந்தம் சேலம்!”

துவசேலன் தீவிரத்துடன் சொன்னான்.

அது ஒரு பயங்கர மயக்கம், சீலியா! அது திரந்தரமானதாயிருக்க முடியாது. அந் திருந்த வேளியேலா அவன்களுக்குத் துறியி யம் வரணும். துவக்காக பிடிக்கிறது வீர மில்லை அந்தக் கீழே வைக்க வேண்டிய தருணம் வந்ததும் கீழே வைக்கிறதுதான் வீரம் என்று புரிந்து கொள்ளணும். என்ன அபத்து வந்ததாம் இதுக்காக நாம் பாடுபட ணும் சீலியா!

சீலியா மெல்லிய புன்னகையுடன் சொன் னான்.

“உன்னைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் போனாலும் அந்த வேலைவைக் செய்வணும் என்றுதான் நான் இப்பே வந்தேன் சேலம்!”

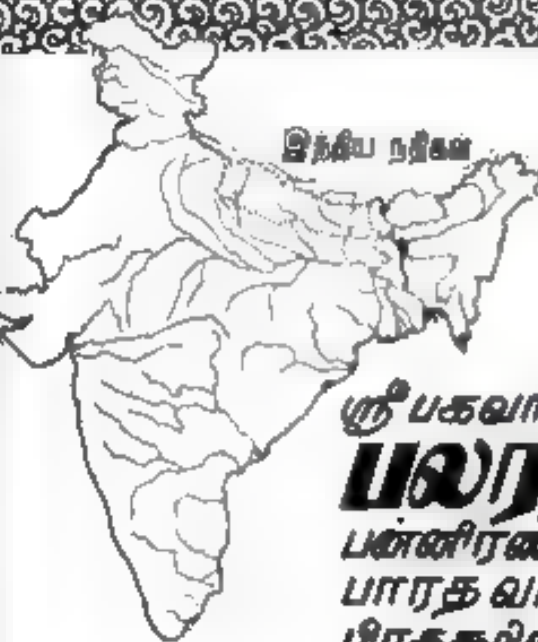
“இயக்கத்துக்காரர்கள் பாள்ளவிலிவந்து அதிக நான் நான் தப்பிக்க முடியாது. நேரி னை யா ஒரு முறை சந்தித்து விட்டால் பாவம் விட்டுப் போனாலும் போகும். என்னுடைய எண்ணத்தைத் தெரிவிச்சே ஆகணும் சீலியா.”

சீலியா பதில் சொல்லவில்லை. அவன் அவள் கையைப் பற்றினான்.

“நாம பிழைச்சிருக்கிறது மட்டும் மூக்கிய மில்லை சீலியா.”

“விளங்குகிறது” என்பது போல் அவன் தலையடைத்தான்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

ஸ்ரீ பகவான் பலராமர் பன்னிரண்டு மாதம் பாரத வர்ஷத்தைப் பிரதக்ஷணம் செய்து தீர்த்த ஸ்நானம் செய்த விதம்!

பிரபல தீர்த்தத்தில் ஸ்நானமும், தர்ப்பணமும் செய்து வருவதை, எல்லாவிட, கங்கை முதலிய நிரங்குலமான கோத்திரங்களை தரிசித்துக் கொண்டு ஸ்நமிச்சாரணியும் வந்தார். பிறகு கொடை நதினா அமைத்து அன்னிடத்தில் ஸ்நானம் செய்த பிறகு ஸாஸ்திரி எங்கு திருந்து பெருகுமென்று அந்த நீர் திவ்யமாய் அடைந்தார். பிறகு பிரவாகை சென்று அங்கு ஸ்நானம் செய்து தேவர்கள் முதலியவர்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்து புலநகரிலேயேயுள்ள அடைந்தார்.

பிறகு கோமதி நதிவிலும், கண்டகெலிலும், விபாச நதிவிலும் ஸ்நானம் செய்து ரோணா நதிவிலும் ஸ்நானம் செய்து கயா கோத்திரத்தைவடைத்து பிதிருக்களைப் பூஜித்து கங்கை ஸமுத்திரத்தைப் போயி. நதிச் ஸ்நானம் செய்து மிதாஸ்திராமலயில் பாசாமலைத் தரித்து நான்சரித்து கோதாவரி ஏழாகப் பிரித்து ஸமுத்திரத்தில் போயிட. தனையும் கிருஷ்ணவேணி நதியையும் பம்பாயாஸ்ஸனையும் பீமாத் ததியையும் அடைந்தார்.

பிறகு கங்கைநாத் தரிசித்து பலராமர் ஸ்ரீமலைப் என்ற வேங்கோத்திரத்தை வடைந்தார். அந்த பிரபு திராவிட நாட்டில் மூலம் புண்ணிய கோத்திரமான வேங்கடமலைவதை தரிசித்துக் கொண்டு கயிலாசு என்ற பிரசித்தமான காஞ்சி புரீனயையும் காவேரி நதியையும் எந்த இடத்தில் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு ஸாந்தித்திய மடைத்திருக்கிறாரோ அந்த மகா புண்ணியமான ஸ்ரீலங்க கோத்திரத்தையும் தரிசித்தார்.

விஷ்ணு சேஷத்திரமாயிய ரிஷபரஸத்தையும் அங்வாசிற தென்மதுரை வயையும் தரிசித்துக் கொண்டு ஸமுத்திரத்தில் அட்டப்பட்ட. ஸேதுவை அடைந்தார்.

அவ்விடத்தில் பலராமர் மீரம்மணர்களுக்கு பதினாயிரம் பக்ககளை தானம் செய்தார். கிருத் மாலா நதிவையையும் தாமிரபரணி நதியையும் அடைந்து அங்கு வீழ்விடுத்த அக்ஷதியுக்கு அபிவாதனத்துடன் நமஸ்கரித்து அவருடைய அனுமதியுடன் தெற்கு சமுத்திரத்தை அடைந்து அங்கே கன்யா குமரி எனப் பெயர் பெற்ற துர்க்காதேவியைத் தரிசித்தார். அங்கு தீர்த்து மகாலிஷ்ணு எங்குப் பள்ளிக் கொண்டாடோ அந்தப் பால் குளம் என்று அனந்த சயனத்தை அடைந்து உத்தமமான பஞ்சரஸஸரஸ் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து பதினாயிரம் பக்ககளை தானம் செய்தார்.

அங்கிருந்து கோள தேவதையையும் தரிசித்த தேவதையையும் அங்கே பரம சிவனுடைய ஸாத்நிதியை மிகுக்கிறதே அந்த கோக்ஷணம் என்று பெயர்ப் பெற்ற விஷ்ணுத்திரதையும் அடைந்து மீறத் தீயும் நடுவில் வைக்கின்ற அபிஷேகம் தரிசனம் செய்து கொண்டு குரீப்பராதேவியடைந்தார். துரீ நதியிலும் பதியாயினி நதியிலும் திரித்தியா நதியிலும் ஸ்நானம் செய்த மீறத் தீயை காரணியும் கொண்டு எத்த இடத்தில் மாணியும்பதி தளமிடுக்கிறதோ அங்கு ரேவா நதியை யடைந்தார். மறு தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து மீண்டும் பிரபாஸ தீர்த்தத்தை யடைந்தார்.

ஸ்ரீமத் பரமதர

தரமும் தீர்த்தவரத்தினர் செய்வோராக! அத்துடன் கிராண்ட் ஸ்வீட் வங்கி தல்வோர்களுக்கு விதியோக்கவும்.

இனிப்பு வகைகள்:- மங்களுர்ப்பேணி, தேங்காய்ப்பேணி, எம்மலாய், சோன் பம்பு கேக், மாலாடு, சவாஸாடு, இனிப்பு சோமாஸ், முத்திரி க்ஷர், கடலை பழுப்பை, பொரி விளங்காய் உருண்டை, தேங்காய் கேவல, கோதுகம் தழவா.

கசர வகைகள்:- தட்டை, தேன்குழல், கைமுறுக்கு, சோட, ஸ்பெஷல் மிகர், தவ் தன் மிகர், உருளைக்கிழங்கு சிப்ஸ், வாகைக்காய் சிப்ஸ், வறு பவறு, ரிப்பல் பக்கோடா, வெஜிடேபிள் சமோசா, சாஸ்கட்டை, சிப்புச்சோ.

பொடி வகைகள்:- கருவேப்பினைல் பொடி, பகுப்புப் பொடி, இட்லிப் பொடி, சாம்பரப் பொடி, சாப்பொடி, ஊதுகாய் மினகாய்ப் பொடி.

திருமண வைபவங்களுக்கு:- சீர் குறுக்கு, சீர் அதிரை, முள்ளு தேன் குழல், பகுப்புத் தேங்காய் வகைகள், திரட்டுப்பால், அப்பம் முதலியவை வரங்கப்படும்.

தி கிராண்ட் ஸ்வீட்ஸ் & ஸ்நாக்ஸ்

24, 2-வது மெயின் ரோடு, காந்தி நகர், அடையாறு.

சென்னை - 20.

போன்: 412557

Adventures

* அநாதை அரவின்

தீங்கள் கேட்டவை — தராக

- * கே. வேங்கடசுப்ரமணியன், குடிவாத்தம்.
1 தேவிய சித்தத்தில் வரும் சிந்து பற்றிய தங்களின் பதிலுக்கு முரசொலியில் வந்த விளக்கம் தராக்குத் திருப்தி அளித்திருக்கிறதா?
! புரண திருப்தி!

ஜெயம் பெரிதா? சூரம் பெரிதா?

* வலயசை ஜி. ராஜசேகர், வரையமாபுரம்.
? எதிர்க்கட்சிகளின் ஒற்றுமைக்குத் தடை யாக இருப்பது எது?

! கட்சியின் தனித் தன்மை, அதனுட லிடைக்கும் தலைமை, பிராபல்யம், புகழ், செல்வாக்கு இவற்றை இழக்க விரும்பாத பேராணை!

* சீர்காழி ஆர். இராஜதுரை பிரியன், சீர்காழி.

? ஜெயம் பெரிதா? வீரம் பெரிதா?

! தீங்கள் எங்கே வருகிறீர்கள் என்று தெரி கிறது! முன்போலையில்லாத வீரமும் ஜெ னம்பற்ற முறையில் நினைக்கும் ஜெயமும் எப்போதுமே ஆபத்தானவைதாம்.

* பி. ரவீச்சந்திரன், சென்னை - 33.

! க.வி. வில் மறைந்த முதல்வருக்கு அஞ் சரி செலுத்திய கலாநிகரில் அநேகமாக ஒய்வொருவரும் தங்களினால் முதல்வர் என்ன செய்தார் என்பதைப் பற்றியே பேசி யதைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

! தனிமனிதர்கள் முதல்வரைச் சந்தித்த போது பேசப்பட்டவையும் நடந்த சம்பவங் களும் முதல்வருக்கும் அவர் வசிக்கிற பதவிக்கு மெதுமே சேர்ப்பதாக இருக்க வேண் டும். ஆனால் 'என் மகளுக்கு மெய்கல் எரிட் டாங்கித் தந்தார்' என்பது போன்ற ஒப்புதல் வாக்கு மூலங்கள் அளவுத் தொய்வைக்கும் சரி, முதல்வருக்கும் சரி இழுக்கையே உண்டாக்கின. இது போன்ற செய்கிகள் எம்.ஜி.ஆர். வாழ்ந்த காலத்திலேயே வெளி யாகியிருந்தால் அவர் கண்டனத்துக்குள்ளா கியிருப்பார். இப்போது அவர் மறைந்து விட்ட நிலையில் நாலும் மறந்து விடுவதே மாபு!

* எஸ். ராம் கோபால், சென்னை - 33.

? எம். ஜி. ஆர். காலமானபோது நடந்த சட்டவிரோதச் செயல்களுக்குச் சமூக விமோசனம் தான் காரணம் என்று முன்பு கூறிய தராக, பிறகு ஒரு பதிலில் ஆனால் கட்சியினரும் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார், ஏன் இந்த முரண் பாடு?

! பதில்களை எப்போதும் கேள்விக்குடன் இளைத்தெயர்க்க வேண்டும் முதல் கேள்வி யில் வாகனங்கள் உடைப்பு, கடை உடைப்பு, தெரு விளக்குகள் உடைப்பு, சிவீஸ் உடைப்பு முதலியன நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. பற்றியும் ஒப்புநோக்கிக் கேள்வி கேட்கப் பட்டிருந்தது இரண்டாவது கேள்வியில் கருணாநிதி சிவீஸ் உடைக்கப்பட்டது பற்றி மட்டுமே கேட்கப்பட்டிருந்தது. பொதுச் சொத்துக்களுக்குத் தேவையற்ற விநியோகப் பவர்கள் சமூக விரோதிகள் என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறார்கள் ஆனால் எம்.ஜி.ஆர் மறைந்த போது பல நல்லவர்களும் நாலு மாறாக நடந்து கொண்டது உண்மை. அவர் கள் இவ்வாறு கட்டுப்பாடு இழந்ததற்கு ஆளுத துபரம் சித்திநாயக மழுங்கச் செய் ததே காரணம் என்ற மனோதத்துவ உண்மை யைக் கூறியிருக்கிறேன்.

* எஸ். வெங்கடேசன், சும்பகோணம்-1.
! ஜோசியத்தில் தம்பிக்கை உண்டா?

! ஆச்சரியப்பட வேண்டாம்: கத்தமாகவே இல்லை.

* பி. குருமுர்த்தி சாஸ்திரிகள், மயிலாடு துறை.

? அமரர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களின் உயிர் குறித்து?

1. அந்த உயிலிலும் அவரது மனிதாபிமானம் வெளிப்படுகிறது. தவிர தமக்குப் பின்னால் கட்டுகிறதில் போதும் என்கிற அவருடைய தீர்க்கதரிசனமும் சேர்த்தே எழுதப்பட்டுள்ளதே. இருப்பினும் இன்றைய கோஷ்டிகளுக்கு அடிக்கல் நாட்டிய பெருமையும் எம். ஜி. ஆனாரியே சாரும் என்பதுதான் வேடிக்கை!

* ஆர். ஜெ. பாலன், சிவகங்கை.

2. அமிதாப்தைப் புகைப்படம் எடுத்த ஜீவன் ஜோஷின் துணிச்சலைப் பாராட்டிவுள்ளீர்! அமிதாப் எவ்வளவுதான் தவறு செய்தவரானாலும் அவருடைய அனுமதியின்மீதுப் புகைப்படம் எடுப்பது தனி மனித உரிமையை மீறுவதாகாதா?

3. தனி மனித உரிமைகள் எனைய என்பதில் உங்களுக்கு ஏகக் குழப்பம் என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்கச் செலவில் வட்சத் தீவுகளில் விடுமுறைவைக் கூறிப்பதற்கும், அரசு

தரூல் தாது கோடிக்குச் செல்து சேர்க்க முடியுமா?

4. இன்றைக்கிருக்கிற சட்ட திட்டங்களை நிறுத்து நான் மிதித்து நடக்கும் எந்தவொரு வராலும் முடியாது.

* எம். ஆர். ராஜகண்ணு, மாமல்லபுரம்.

5. ஊரோடு இல்லாத அரசாங்கம் எந்த நாட்டில் உள்ளது. சொல்ல முடியுமா?

6. 'உடோபியா'லில், சந்தேகமெழுந்தால் அப்பலி அகராதியைப் பாருங்கள்

* எல். ஆர். கந்தராஜன், சென்னை - 38.

7. "ஜானலி ஆட்சிதான்: சூர்ப்பணகை

* தனி மனித உரிமை...

* உயில் பற்றி...

* முகமெலி வினக்கம்

ஆட்சி அயல்' என்று வீரப்பன் கூறியுள்ளாரே?

சாங்க ஹெனிகாட்டரில் வந்து இறங்குவதற்கும் அமிதாப்புக்கென்று தனி உரிமைகள் ஏதும் கொடுக்கப்படவில்லை. அவருக்கான செலவு தாம் விவரமையுடன் நிதித் துறைத் துச் செலுத்திய - செலுத்தப் போகிற வரிப் பணம். ஆக, நாம் கொடுத்த பணம் எப்படி வெய்லாம். செலவுறிகப்படுகிறது என்பதைக் கண்காணிக்கவும். அது வீரவழக்கம்! படுவதை நிரூபிக்க ஆதாரங்களைத் திரட்டவும் பத்திரிகையாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல; ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் உரிமையுண்டு, நன்குபிரி!

* ஆர். மாதவராமன், கிருஷ்ணகிரி.

8. தமிழகத்து அரசியலில் யாருடைய நிலை தங்களைப் பரிதாபப்பட வைக்கிறது?

9. மக்களின் நிலைதான்.

* ஆர். மின்னல் ராஜன், திருச்சி - 2.

10. எவ்வளவுதான் உழைத்தாலும் ஒரு மனி

1. ஜாவகி - ராமச்சந்திரன் என்ற பெயர்ப் பொருத்தத்தை மாட்டும் வைத்துக் கொண்டு ராமராமனத்தாத இழக்க வேண்டாம் என்றும் அப்பாற்-தாய்கள் மோ ஆய்ந்ததால் பாதிக்கப்படுவது மறைந்த எம். ஜி. ஆர். தான் என்றும் அந்நேர நெருஞ்செழியனை பதில் சொல்லியிருப்பதைப் பார்க்கவில்லையா? வீரப்பனுடைய பேச்சு அநாகரிக அபிவருத்த மிகச் சிறந்ததொரு எடுத்துக் காட்டு?

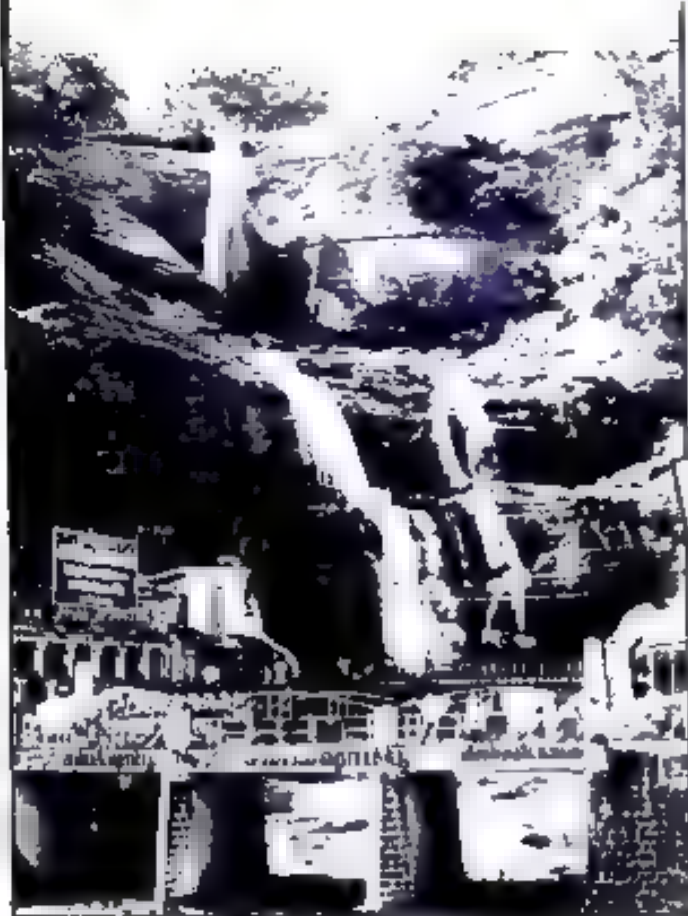
* கு. 15 பகிச பெறுபவர்:

மி. ரவிச்சந்திரன்.

123, ஏசிக் கரை சாலை,

(3-வது மாடி).

மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 032.

தெருவே - சுட்ட பொழிதல் மாவட்ட - விதி :

பொன் வைக்கும்
இடத்தில்
பூகூட வைக்கவில்லை...

ஆலன் (15.2.87) இதுபற்றி கருமாண
'வினியோக'த்துறைமயம் வினியோகத்துறை
அரசு - என்ற கவர்ன்மென்ட் சம்பந்தம்
பட்டிருக்கிறதென்றால் அது ஒரு சம்பந்தம்
இதற்குச் சென்று பார்த்தோம். அதுக்கம்
போல், ஆடு, மாடுகள் தான் மேய்த்து
கொண்டிருக்கின்றன.

[illegible]

மு. அ. அ. துருத்த ஸ்திரீயாகத்தான் பயன் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இன்னொரு அறிஞர் நாம் செய்து, ஸ்டேடியத்தைய ஒட்டிப்பட்டுப் பக்கிலேயே கள்ளச் சாராய வியாபாரம் தனியே நடைபெறுகிறதாம். அந்தக் குடியேற்றத்துச் செல்லும் சில குடியினர்கள் தான் இப்படி துருத்த ஸ்திரீயாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களா?

தரப்பட்ட சாப்பாடு வழக்கம் போலவே சரிவ்லியாம்! மானாவர்க்குத் குளிப்பதற்கு நடிப்பதற்கும் ஒரே ஒரு தண்ணீர் கொட்டிதான்! செ வேலாகனில் ஸ்பெய்வுதெய்ஸ் புல் மேய்த்து 'விகிகல்' எடுக்கும் காலமுமே அன்று. அது தான் தண்ணீர் அருத்

“தனியான்” மாவட்டப் பெயரைக் காப்பாற்றுவார்களா?”

• விளையாட்டு நிலம் ஒரு முன்மேற்றமும் இல்லை.

• கவிஞர் அறிக்கை தொடர் திட்டம் இயங்கப்பட்டு வந்தது.

• வாகுமேனத்தூர் பாலம் அணுகு சாலை இல்லை.

துகியிருக்கிறா! விளையாட்டு மைதானம் முழுக்க மூள் செடிகள் மண்டிக் கிடக்கின்றன! இத் திடீரையில்தான் இவ்வாண்டு பிப்ரவரி மாதக் கடைசியில், இங்கு அகில இந்திய கிராமிய விளையாட்டு விழா நடக்கவிருக்கிறது! இந்த கைய விளையாட்டு மைதானத்தில் (அவ)லட்சணத்தை அகில இந்திய விளையாட்டு வீரர்களும் அறிந்து கொள்ளுமாம், மாற்றியமைத் தால்தான், இந்த மைதானத்தில் பெயரையும், மாவட்டத்தின் பெயரையும் காப்பாற்ற முடியும்!” என்றார் இந்த முறையும் நம்மை அழைத்துச் சென்று வட்டெய்தனைச் சுற்றிக் காட்டிய தனியான்.

இத்தனைக்கும் இந்த விளையாட்டு மைதானத்தைப் பராமரிக்க மூன்று வார்ட்சுமேன்கள் உள்ளனர். அவர்கள் கடமைக்குக் காரியாலும், மாணவிலும் வந்து விட்டு, வேறு வேலைக்குப் போய் விடுவார்களாம். பவிரி வளிக்கப்போதிய அளவு கோச்சகன்மூலத்தாலும் பெரிய குறை. “இம் மாவட்ட விளையாட்டு அதிகாரி தமது சொந்த ஊரான தாகர் கோவியேயே தங்கிவிடுகிறார். எப்போதாவது தான் இந்தப் பக்கம் வருவார்” என்றார்கள் இந்த வட்டெய்தனத்தில் மூன்று கல்வியில் செய்தி வெளிவந்ததும், பேட்டி கொடுத்தவர்களைக் கூப்பிட்டு மிரட்டினாராம். அந்த மிரட்டலின் எதிரொலியாகவே, வட்டெய்தன

தறாண்டல் வார்டனுக்குக் கட்டாய இட மாற்றம் (நாகப்பட்டினத்திற்கு) செய்கிறப்பதாகச் சொன்னார்கள் இதைத் தவிர வேறு எந்த முன்மேற்றமும் தடைபெற்றதாகத் தெரிகவில்லை.

அடுத்து, கல்வி (22.2.87) இதழில் வெளிவந்த பச்சையாறு அணையை எதிர்த்தும் வனத்துறை கட்டுரை சம்பந்தமாக - அந்த அணைக்கெட்டிற்காக தனி ஒரு மனிதராகத் தீவிரமாகச் செயல்பட்டும், பேசியும், ழுண்டுப் பிரகாரங்கள் வெளியிட்டும்... போராடி வரும் கணக்காட்டைச் சேர்ந்த செகரைக் கவினியர் எந்தித்தோம். “வனத் துறையினர் இன்னமும் அணைக்கட்ட அனுமதி கொடுக்கவில்லை...” என்றார். எனினும் நாம் கேள்விப்பட்ட வளையில் நாம் எழுதிய கட்டுரையின் கட்டிக்குகளை வைத்துக் கொண்டு பெரிய பெரிய அதிகாரிகளெல்லாம் விவாதம் செய்ததாகத் தெரிகிறது. முடிவு? பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

.. மீண்டும் குற்றலத்திற்கு ஒரு ‘விமல’ செய்தோம். மாணு தேரம் - அருவியில் கொட்டும் தண்ணீரின் திவிலுகள் காற்றில் மிதந்து வந்து நம் கூடலைத் தழுவும் போது... எப்போதும் போல் மணத்திற்கு இதமாகவே இருக்கின்றது! அருவிக்குப் போகும் பாதையிலுள்ள அதிகப்படியான

* புது கலெக்டர் பொன்னுசாமி: ரொம்ப பேசி!

கடைசியை அதற்கு, ஒழுங்குபடுத்திவிடுப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

“குற்றவழக்கிலிருந்து ஆறு மி. மீ. தொலைவிலுள்ள செங்கோட்டைக்குச் சென்றோம். கமர் பத்து ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள செங்கோட்டை மருத்துவமனை பற்றி அங்குமிருள்ள தங்கவேலுவை மீண்டும் சந்தித்துக் கேட்டோம். அதற்கு அவர், “ஒரு முன்னேற்றமுமில்லை... சார்! அதே தேக்க நிலைதான்! செங்கோட்டை மருத்துவமனையில் பாய்ஸ்ட் வசதி கூட இல்லாமலிருப்பது மிகவும் கொடுமையான விஷயமல்லவா...? கடத்த 37-ல் காமராஜ் அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்ட வாழ்கி மெமோரியல் வார்டு இன்னும் ஏன் கட்டப்படவில்லை?” என்று கலெக்டர் பேட்டியில் கேட்டிருந்தீர்கள். அதற்குக் கலெக்டரும் “வணக்கிறேன்... என்டார். அவர் வலிப்பதற்கு... மற்றவாதி விட்டார்!” என்று.

நகர் மன்ற உறுப்பினர், திருவிளர், முத்து வடகமி சோமு, “உங்கன் செங்கோட்டை பிள்ளை இங்குள்ள தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைச் சமாளித்திருக்கிறார்கள். மற்ற பிரச்சினைகளுக்கும் நகர் மன்றக் கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கல் போட்டிருக்கிறோம்!” என்று.

“சபாநாயகர் சி. ஜெதல், பாண்டியன் தொகுதியிலுள்ள கூலித் தொழிலாளர்கள் பட்ட குடிசைத் தொட்டியொன்று திறக்கப் படாமலிருந்ததனதாம் கட்டிக்காட்டியுபிறகு, சபாநாயகரே தேரில் சென்று திறப்பு விழா செய்திருக்கிறார்...”

“திருநெல்வேலியிலிருந்து கமர் நூறு மி. மீ. தொலைவிலுள்ள வாசுதேவநல்லூருக்குச் சென்றோம். அங்கிருந்து கமர் ஆறு மி. மீ. தொலைவிலுள்ள மலையில் வாரும் மலையாடிகளான பஸியர் குடும்பங்களுக்கு வோட்டுரிமையிலும்; மருத்துவமனை வசதியில்லை” என்று கலெக்டர் பேட்டியில் கேட்டது.

குத்தோமே, அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொண்டு, அவர்களுக்கு வோட்டுரிமை பெற்றுத் தந்ததோடு, ஆதி இராசிட நலத்துறை சார்பில் மாணவர்கள் இயல்பு ஒன்றையும் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால்... “எங்களுக்குப் பேருந்து நிலையம் கிடையாது! ஊருக்கு நடுவிலுள்ள மந்தை வெளிக் கிடல், பொதுக் கழிப்பிடமாக மாறியுள்ளது. அதனால்... ஊர் முழுக்க ஒரே நாற்றம். அந்தத் திடலை நிரப்பி, பஸ் நிலையமும் கழிப்பிட வசதியும் செய்து கொடுத்தால் தான் எங்களுக்கு விமோசனம் உண்டு! மேலும், ‘கங்கி’ இடத்தில் வெளிப்பாண எங்களுக்கு அரவினர் மேல்நிலைப் பள்ளி விடையாட்டு அமைதான் பிரச்சினையும் இன்னும் தீரவில்லை! ஆகிராமிப்பி தொடர்ந்தது. வாகு தேவநல்லூரிலிருந்து வெள்ளையாணைக் கோட்டை (மத்திய மத்திரி அருணாசலம் ஊர்) செல்லும் சாலைவில் கமர் அலுபதாரியம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்ட பாவத்திற்கும் இன்னும் அணுகு சாலை அமைக்கப்படவில்லை. தண்ணீர்ப் பிரச்சினையை மட்டும் தான் ஓரளவுக்குச் சமாளித்திருக்கிறார்கள்...” என்றுகள் அங்கு பொதுநல தோக்கில் இயங்கி வரும் நண்பர்கள் கழகத்தைச் சேர்ந்த காளிமுத்து, குருசாமி, மற்றும் ஆண்டான் ராஜ் ஆகியோர்.

“திருநெல்வேலி தரைப் பொறுத்த வரையில், ஹாக்கம் போல் அகத்தப்பட்ட நிலையில்தான் நாரிரபரணி ஆறு கவலை பொறுத்தக் கொண்டிருக்கிறது. ரயில் தகர், மகாராஜா தகர் மக்கள் பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்க்கப்படவில்லை. கல்வெட்டால் குறி இன்னும் ஏதப்பாமல், பயமுறுத்திய வண்ணமே தான் காட்சியளிக்கிறது. பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டமும் பாதிவிலேயே கைவிடப்பட்ட நிலையில்தான் கிடக்கிறது. கருக்கமாகச் சொன்னால் பொன் ஸைக்கலேண்டிய இடத்தில் சரியானபடி பூவைக் கூட வாரும் ஸைக்கலேண்டிய என்பதுதான் இந்தச் - விதிட்டில் தாம் கண்ட கொடுமை!

இத்திடுக்கு என்ன காரணம்? தற்போதைய கலெக்டர் கே. பொன்னுசாமி ஸார் சந்தித்துக் கேட்கலாம் என்று அவரிடம் பேட்டிக்காகக் கடத்த ஒரு மாத காலமாக நோய்க்கேடும் பஸியில்லை. பஸ் முறை அபிவிருத்திதான் மிச்சம். கற்றுப் பயண முடியில் கலெக்டரைச் சந்தித்து விஷயங்களை எடுத்துரைப்போம் என்று வாசுதேவநல்லூர் நாம் கொடுத்த உறுதி மொழியைக் காப்பாற்ற இயலாமல் போனது குறித்து உண்மையிலேயே வருத்துகிறோம்.

— பாது மணுசன்

பரதன் அச்சத்தில் அங்கிருப்பார் வி. முரளி. பரதன் பஸ்சிகேஷன்கள் பிரதரிமட் லிமிடெட் சார்பாக வெளிக் கிடுபார் வி. ஸைத்தியாசன், ஆசிரியர்: சி. ராஜேந்திரன்.

ஆறுமுகம்: ரெம்போல்கள் சாலை, கிண்டி, சென்னை - 850 923. போன்: 4 3194 3, 4 34 187.

ஆறுமுகம் சந்தா - உத்தரவு: ரூ. 100/-; வெளிநாடு: கப்பல் தூய்மை ரூ. 200/-; விமானத் தூய்மை ரூ. 400/-, ஆறு மாத சந்தா - உத்தரவு: ரூ. 30/-; வெளிநாடு: கப்பல் தூய்மை ரூ. 140/-; விமானத் தூய்மை ரூ. 240/-.

**வருவாய் - செலவு
= சேமிப்பு**

இது பழைய வாய்ப்பாடு

**வருவாய் - சேமிப்பு
= செலவு**

இது

**சிட்டி யுனியன் பாங்கின்
புதிய வாய்ப்பாடு**

நீங்கள் எவ்வளவு சம்பாதிக்கிறீர்கள் என்பதைவிட எவ்வளவு சேமிக்கிறீர்கள் என்பதே முக்கியம்.

உங்கள் எதிர்காலத்திற்கு - அதற்கான சேமிப்பிற்கு - முக்கியத்துவம் கொடுங்கள். உங்கள் தேவைக்கேற்ற பலவகை சேமிப்புத் திட்டங்கள் எங்களிடம் உள்ளன.

- சேமிப்புக் கணக்குகள்.
- மாதாந்திர சேமிப்புத் திட்டங்கள்.
- ரொக்கச் சான்றிதழ்கள்.
- வாமன விஸ்வரூப திட்டம்.
- குடிபெயர்ந்தோர் கணக்குகள்.

CUB

சிட்டி யுனியன் பாங்க் லிட்.,

(முன்னாள் சி.டி.டி.பி.ஓ.எம். சி.டி.டி. யுனியன் பாங்க் லிட்.)

தலைவ. அலுவலகம்: குப்பிகோண்டை-612 001.

CUB-உங்கள் வளர்ச்சிக்கேற்ற வங்கி.

இயற்கையின் பெருமை
மாங்களியின் இனிமை
இதை “ஃப்ரூட் பார்” ஆக மாற்றிடும்
திறமை ரியூட்ரீனின் மகிமை

நேட்க்ரோ

மாங்களி “ஃப்ரூட் பார்”

ஆகவே
பன்னிரண்டு மாதமும்
மாம் பழக்காலம்!

இதுவே
மாங்களி மந்திரம்

ரியூட்ரீன்

இதை இயற்கையிலேயே!

